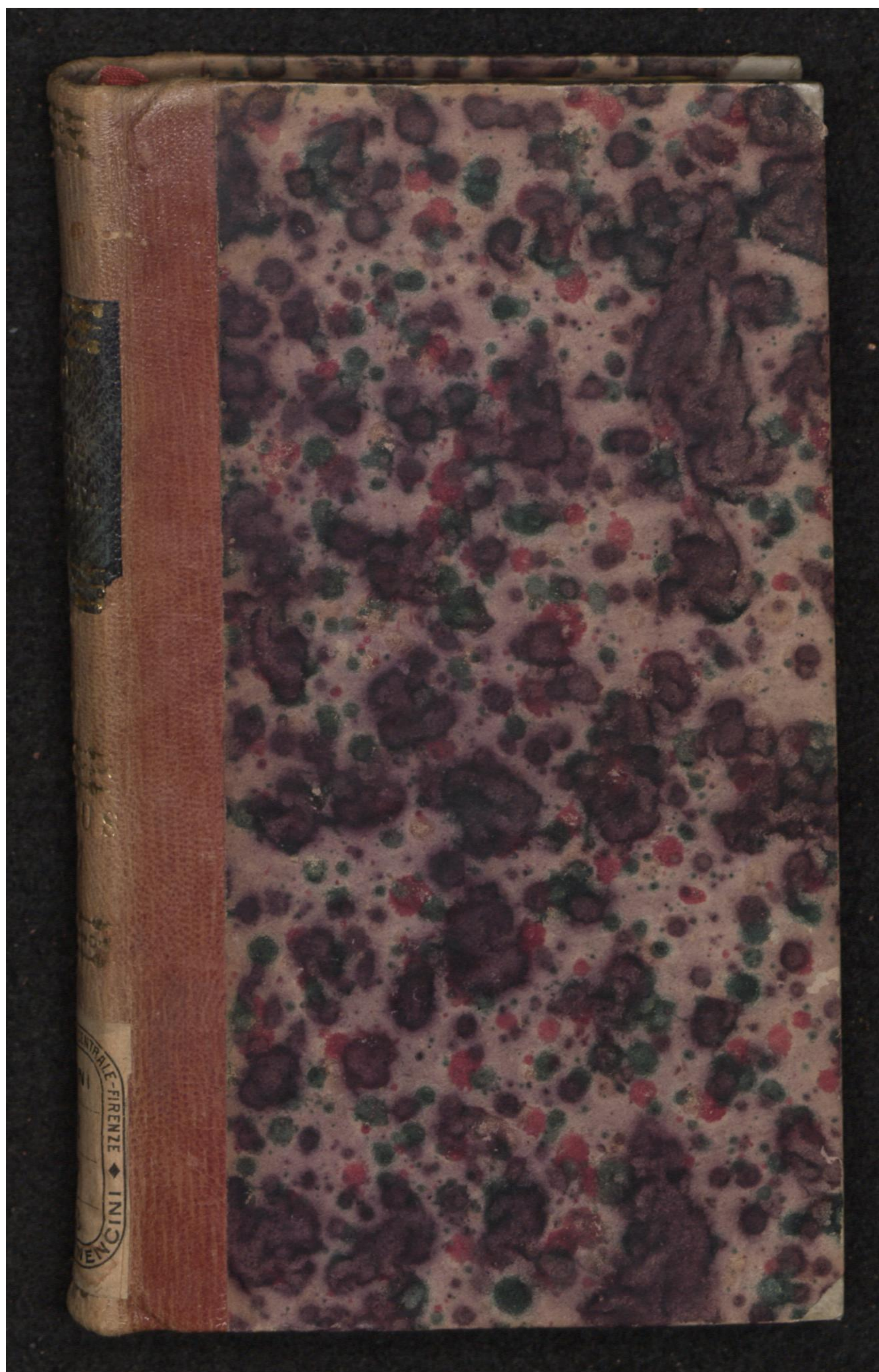

ET
1517
ALDINI
III
3
33

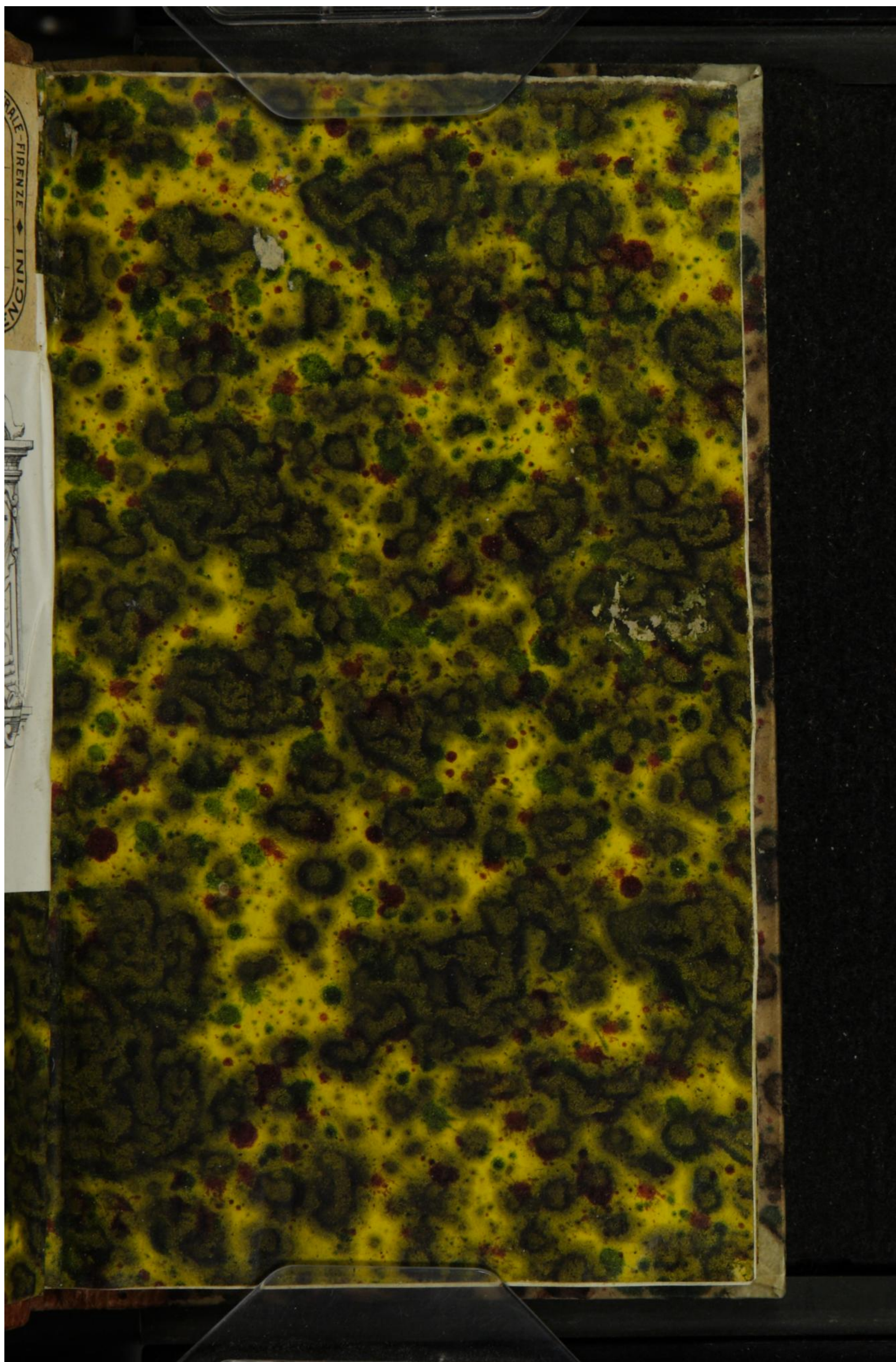

Ex Libris Ioannis Nencini
1874

Μ ουσαίου ποιημάτιον τὰ καθ' Ἡρὼ
καὶ Λέανδρον.
Ὀ ρφέως ἀργοναυτικά.
Τ οῦ αὐτοῦ ὕμνοι.
Ὀ ρφεὺς περὶ λίθων.

Musæi opusculum de Herone
& Leandro.
Orphei argonautica.
Eiusdem hymni.
Orpheus de lapidibus.

Εἰς μουσαῖον ἐπιτάφιον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

In Muſæum epitaphium.

Eumolpi carum filium tenet phalericum ſolum
Muſæum corruptum corpore ſub hoc tumulo.

¶ Sed cum quatuor fuiſſe Muſæos à Suda tradatur, unus'ne ex iis, an alius quiſpiam hic noſter fuerit, quærendum.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μουσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοιμιάζειν τῷ τε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δι' ἐμοῦ ἐντυπησομένοις τῷ τε εἶναι αὐτὸν ἥδιστον ἅμα, καὶ λογιώτατον καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ παρὰ τούτου τῷ βιβλίῳ συντεθέντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ σοφῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡροῦς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλλήλους ἐπιστολαῖς, λαμβάνετ' οὖν τουτὶ τὸ βιβλίδιον, οὐ προῖκα μέντοι, δότε δὲ τὰ χρήματα, ἵν' ἔχω, καὶ αὐτὸς πορίζεσθαι ὑμῖν πάσας τὰς τῶν ἑλλήνων ἀρίστας βίβλους, καὶ ὄντως εἰδώσετε, δώσω. ὅτι οὐκ ἔχω ἐντυποῦν ἄνευ χρημάτων πολλῶν. πιστεύετε τοῖς οὐκ ἀκινδύνως ἐμπεφρασθεῖσι καὶ πάντων μάλιστα οὑτωσὶ λέγοντι Δημοσθένει, Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων, οὐ μὴν φιλοχρημάτως ἔχων, μᾶλλον δὲ τοῖς τοιούτοις ἀπεχθανόμενος ταῦτά γε εἴρηκα, καίτοι χρημάτων ἄνευ οὐ δυνατὸν ἀπορεῖν ὧν ὑμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐφίεσθε, αὐτοὶ δὲ πολλῷ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ πεπονηκότες διατελοῦμεν. Ἔρρωσθε.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἑὴν ἀνὰ σηκὸν, ἀγίνεον ἧχι θυηλὰς
Κυπρογενεῖ σπένδοντες ἐπήσιον, αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὖλος ἔρως βάσταζε, διοιστεῦσαι δὲ μεμηνὼς,
Ὀξέα δινδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυνεν ὀϊστὸν
Μιγδὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσσ.
Ἥπατι Λεάνδροιο, κόρης φρένας αὖτε περήσας,
Ἀμφότεροι δ' ἐπόθευν, αὐτῷ πεφορημένοι οἴστρῳ,
Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων δὲ συνίστορα λύχνον
Λαθριδίων θήκαντο, σιδήρεον δὲ λελογχὼς,
Αἷμα, πολυπλάγκτης προὔδωκε ποθεῶντας ἀέλλαις.
Καί σφε φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε δὲ καὶ φιλότητος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ φρένας ἀγρήστρα θεῶν ἕλε· δὴ γὰρ ἀοιδαῖς,
  Στεῦτο λαχεῖν ἄρης μοῦνος ἄποινα πόνων.
Τοῦτο κλύων νεμέσησ', ὅτ' ἑοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
  Ἀχλὺς ἀδὴν, ἄρουστ' οὐ χάδεν ὕβριν ἔρως.
Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν· ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεώντων
  Οἶστρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
Αἰνείσθω δὲ μικρῇσιν ἐπιστίξας σελίδεσσιν,
  Οἷ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

MARCI MVSVRI CRETENSIS.

T emplum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
V eneri festinantes quotannis, at arcum
V afer amor gestabat, iaculariq; gestiens
A cute circunspectabat, amaramq́; contorsit sagittam
M atris in sacerdotissam, properansq́; inhæsit
E pati Leādri, cū puellæ præcordia statim trāsfodisset,
V triq; autem Cupidinis eodem perculsi furore,
S ui potiti sunt, nuptiarumq́; consciam lucernam,
C landestinarum posuere, ferreum autem illa sortita
S anguinem, multiuagis prodidit amantis procellis.
E t eos luce priuauit, priuauit etiam lusibus uenereis.

EIVSDEM IN MVSAEVM.

E tiam præcordia inuidia deorū tetigit. nā carminibus
Iactauit se consecutum Mars præmia laborum.
I d audiens indignatus est q̄ sua obumbrauerūt opa
Tenebræ satis, Martisq́; non tulit iniuriam amor.
M usæoq́; mandauit. ille uero canebat amantium
Furorem decerpendi uirginitatis florem.
L audetur ergo paruis panxisse marginibus
Quæ paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων.
Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπό-
ρων ὑμεναίων.
Καὶ γάμον ἀχλυόεντα τὸν, οὐκ ἴδεν ἄφθιτος ἠώς.
Καὶ σηστὸν καὶ ἄβυδον ὅπῃ γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
Νηχόμενόν τε, Λέανδρον ὁμοῦ, καὶ λύχνον ἀκούω
Λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην ἀφροδίτης.
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
Λύχνον ἔρωτος ἄγαλμα· τὸν, ὤφελεν αἰθέριος ζεὺς,
Ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.
Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
Ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
Ἀγγελίην δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην
Ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
Λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου.
Γείτονές εἰσι πόληες, ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων,
Ἀμφοτέρῃς πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστὸν,
Ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον. οὔνομα δ' αὐτῶν
Ἱμερόεις τε Λέανδρος ἔην, καὶ παρθένος Ἡρώ,
Ἡ μὲν, σηστὸν ἔναιεν. ὁ δὲ, πτολίεθρον ἀβύδου,
Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω
Ἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἴποτε κεῖθι περήσεις.
Δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ σηστιὰς Ἡρὼ,
Ἵστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
Δίζεο δ' ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν ἀβύδου.
Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λείανδρος ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς εἰς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;

Ic Dea occultorum testem lucernā amorum.
d Et nocturnum natatorem per mare uectarum nuptiarum.
Et coitū tenebrosum, quē nō uidit immortalis aurora.
Et Sestum & Abydū, ubi nuptiæ nocturnæ Herus.
Natantemq; Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubētis nuptias ornantem nuntiū.
Lucernā amoris simulacrū, quam debuit ætherius Iupiter
Nocturnū post officium ducere ad consortiū astrorū.
Ac ipsam appellasse sponsas ornantem stellā amorū.
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumq; seruauit in somnium nuptiarum.
Ante q̄ molestus flatus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.
Sestus erat & Abydus eregione, propè mare
Vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & uirginem. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Herò.
Hæc quidem Sestū hitabat, ille uero oppidū Abydi
Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo.
Similes inter se. tu uero siquando illac transibis,
Quære mihi quādā turrim. ubi quōdā Sestias Herò
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi
Adhuc deflens mortem & Amorem Leandri.
Verum unde Leander in Abydo domos habitans
Herus ad amorē uenit, amore uero deuixit & ipsam?

Ἡρὼ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια· γάμων δ᾽ ἀδίδακτος ἐοῦσα,
Πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ.
Ἄλλη κύπρις ἄνασσα, σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
Οὐδέποτ᾽ ἀγρομένῃσιν ὁμωμίλησε γυναιξίν.
Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης
Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
Καὶ γὰρ ἐπ᾽ ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
Ἀλλ᾽ αἰεὶ κυθέρειαν ἱλασκομένη ἀφροδίτην
Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
Μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
Δὴ γὰρ κυπριδίη πανδήμιος ἦλθεν ἑορτή.
Τὴν ἀνὰ σηστὸν ἄγουσιν ἀδώνιδι καὶ κυθερείῃ
Πασυδίῃ δ᾽ ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι
Ὅσσοι ναιετάεσκον ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων.
Οἱ μὲν ἀφ᾽ αἱμονίης, οἱ δ᾽ εἰναλίης ἀπὸ κύπρου.
Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι κυθήρων.
Οὐ λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων
Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο ἦμος ἑορτῆς,
Οὐ φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς ἀβύδου.
Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
Οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλάς,
Ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ἡρὼ,
Μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου
Οἷά τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Ἄκρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἦ τάχα φαίης
Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι,

H ero gratiosa generosum sanguinem sortita,
V eneris erat sacerdos, cum nuptiarũ uero ĩperita eẽt,
T urrim a parẽtibus apud uicinum habitabat mare.
A ltera Venus regina, castitate uero & pudore
N unq̃ collectarum commercio usa est mulierum.
N eq; tripudium gratiarum audiuit iuuenilis ætatis
L iuorem euitans inuidum mulierum,
N am ob pulchritudinem inuidæ sunt fœminæ.
S ed semper Cythercam placans Venerem
S æpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
M atre cum cœlesti flammeam tremens pharetram.
S ed neq; sic euitauit ignitas sagittas.
I amq; uenereum populare uenit festum.
Q uod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.
C aternatimq; festinabant ad sacrum diem ire
Q uotquot hitabãt mari circũdatarũ extrema ĩsularũ
H i qdẽ ab Hæmonia, hi uero maritima a Cypro.
N eq; mulier ulla remansit in oppidis cytherorum.
N on libani odoriferi in summitatibus saltans.
N eq; accolarum quisquam deerat tunc festi,
N on Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi.
N eq; ullus iuuenis amator uirginum. certe enim illi
S emper secuti, ubi fama est festi,
N on tantum immortalium afferre festinãt sacrificia,
Q uantũ aggregatarum ob pulchritudines uirginum.
V erum deæ per ædem incessit uirgo Hero
S plendorem gratum emittens faciei
Q ualis alba genas oriens luna.
S ummu uero niuearum rubebant circuli genarũ,
V t rosa ex thecis bicolor. certe diceres
H erũs ex membris rosarum pratum apparere.

Χροιὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο νισομένης δὲ
Καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης.
Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ
Τρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι. εἷς δέ τις Ἡροῦς
Ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρετο κύπρις.
Ὣς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύουσα γυναικῶν,
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο κύπρις.
Δύσατο δ' ἠιθέων ἁπαλὰς φρένας. οὐδέ τις ἀνδρῶν
Ἦεν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο.
Ἑσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καί τις ἐν ἠιθέοισιν ἐθαύμασε. καὶ φάτο μῦθον.
Καὶ σπάρτης ἐπέβην. λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ,
Ἧχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
Τοίην δ' οὔπω ὄπωπα νέην κεδνήν θ' ἁπαλήν τε.
Καὶ τάχα κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Παπταίνων ἐμόγησα. κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς.
Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοίην μοι κυθέρεια νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠιθέων τις ἐφώνεεν, ἄλλοθεν ἄλλος
Ἕλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λείανδρε. σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι καταβύχειν φρένα κέντροις.
Ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀιστοῖς
Οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς,

Colore enim membrorũ rubebat. euntis uero (puellæ
Etiã roſæ cãdidã indutæ tunicã ſub talis ſplẽdebant
Multæ uero ex membris gratiæ fluebant. ſed antiquĩ
Treis gratias mentiti ſunt eſſe. alteruter uero Herũs
Oculus ridens centum gratijs pullulabat.
Profecto ſacerdotem dignam nacta eſt Venus.
Sic ea quidem plurimum antecellens fœminas
Veneris ſacerdotiſſã noua apparebat Venus.
Subijt autem iuuenũ teneras mẽtes. neq; ullus uir
Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem:
Illa aũt benefundatã quacunq; per ædẽ uagabatur,
Sequentẽ mentẽ hẽbat et oculos et præcordia uirorũ.
Atq; aliqs iter iuuenes admiratus eſt, et dixit uerbũ.
Et Sparten acceſſi. Lacedæmonis uidi urbem,
Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinũ.
Talem autẽ nondũ uidi puellã, prudentẽq; tenerãq;.
Forte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
Intuens defeſſus ſum. ſatietatẽ aũt nõ iueni aſpiciẽdi.
Ilico moriar cubilia ubi conſcenderim Herũs.
Non ego in cœlo cuperem deus eſſe
Noſtram uxorem habens domi Heró.
Si autem mihi non licet tuã ſacerdotẽ tractare,
Talem mihi Cytherea puellã uxorem præbeas,
Talia iuuenum quiſq; locutus eſt. undiq; alius
Vulnus cælans inſaniuit. pulchritudine puellæ.
Grauia paſſe Leander, tu aũt ut uidiſti iclytã puellã,
Nolebas occultis conſumere mentẽ ſtimulis,
Sed ardentibus domitus inopinato ſagittis,
Nolebas uiuere perpulchræ expers Heronis
Simul in oculorum radijs creſcebat fax amorum
Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
Pulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ

Ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος οἰστοῦ.
Ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
Ἕλκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Εἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
Ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι.
Θάμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
Ἠρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
Λοξὰ δ' ὀπιπεύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς
Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
Αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου
Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν. ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
Πολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν
Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγέλλουσα Λεάνδρῳ.
Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Ὅττι πόθον ξυνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
Ὄφρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην
Φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν ἠώς.
Ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος ἕσπερος ἀστὴρ
Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην.
Ἠρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
Βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ
Οἷά τε χωομένη ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης
Θαρσαλέως παλάμῃ πολυδαίδαλον εἷλκε χιτῶνα
Ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
Ὀκναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρὼ
Οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο φωνήν.
Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ.
Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με δύσμορε παρθένον ἕλκεις;

A cutior hominibus eſt ueloce ſagitta.
O culus uero uia eſt. ab oculi ictibus
V ulnus delabitur, & in præcordia uiri uiat.
C epit aũt ipſum tunc ſtupor, ĩpudẽtia, tremor, pudor.
T remuit qdẽ corde, pudor uero ipſum tenebat captũ.
O bſtupuit uero pulchritudinẽ optimã, amor uero ade
A udacter ãt ob amorẽ ĩpudẽtiã affectãs (mit pudorẽ.
T acite pedibus incedebat, & contra ſtetit puellam.
O blique uero intuens dòloſos torquebat oculos.
N utibus mutis deuians mentem puellæ.
I pſa uero ut ſenſit amorẽ doloſum Leandri,
G auiſa eſt ob gratias ſuas. tacite uero & ipſa
S æpe gratam ſuam deiecit faciem
N utibus occultis innuens Leandro,
E t rurſus extulit. ille uero intus animo gaudebat,
Q uod amorem ſenſit, & non renuit puella.
D um igitur Leander quærebat occultam horam,
L ucem contrahens deſcendit ad occaſum aurora.
E regione autem apparuit umbroſa ueſpere ſtella.
S ed ipſe audacter adibat propè puellam,
V t uidit atratas inſurgentes tenebras,
T acite quidem ſtringens roſeos digitos puellæ,
E x imo ſuſpirabat uehementer. illa uero ſilentio
T anq̃ iraſcens roſeam retraxit manum.
V t uero amatæ ſenſit inſtabiles nutus puellæ,
A udacter manu uariam traxit ueſtem.
V ltima uenerandi ducens ad penetralia templi.
P igre autem pedibus ſequebatur uirgo Herò
T anq̃ nolens, talemq; emiſit uocem.
F œmineis uerbis minans Leandro.
H oſpes, quid inſanis? qd me infelix uirginem trahis?

Ἄλλην δεῦρο κέλευθον. ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κύπριδος οὔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
Τοῖα μὲν ἠπείλησεν ἐοικότα παρθενικῇσιν.
Θηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
Ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
Κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
Παρθενικῆς δ' εὔοδμον ἐΰχροον αὐχένα κύσσας,
Τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴστρῳ.
Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν. Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην.
Οὐ γὰρ ἐπιχθονίῃσιν ἴσην καλέω σε γυναιξίν.
Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος ἐΐσκω.
Ὄλβιος ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ.
Γαστὴρ ἥ σε λόχευσε μακαρτάτη. ἀλλ' ἐμὰ λιτῶν
Ἡμετέρων ἐπάκουε πόθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέρχεο Κύπριδος ἔργα.
Δεῦρ' ἴθι μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.
Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ.
Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. ἢν δ' ἐθελήσῃς
Θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
Ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. σὺ δ' εἰ φιλέεις Κυθέρειαν
Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων
Σὸν δ' ἱκέτην κόμιζε, καὶ ἢν ἐθέλῃς παρακοίτην
Τόν σοι ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς,
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμψε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς
Παρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίης Ἀταλάντη.
Ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν

A lia ito uia. meamq; dimitte uestem.
I ram meorum euita locupletum parentum.
V eneris non te decet deæ sacerdotem solicitare.
V irginis ad lectum difficile est ire.
T alia minata est conuenientia uirginibus.
F œminearũ aũt Leander ubi audiuit furorẽ minarũ,
S ensit persuasarum signa uirginum.
E tenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
V enerearum consuetudinũ per se nuntiæ sunt minæ,
V irginis aũt bene olens boni coloris collũ osculatus
T ale uerbum ait amoris ictus stimulo.
V enus cara post Venerem, Minerua post Mineruam.
N on enim terrestribus æqualem uoco te mulieribus,
S ed te filiabus Iouis saturnij assimilo.
B eatus qui te plãtauit, & beata quæ peperit mater.
V enter, qui te enixus est felicissimus. sed preces
N ostras exaudi, amorisq; miserescæ necessitatis.
V eneris, ut sacerdos exercæ Veneris opera.
H uc ades initiare nuptialibus legibus deæ.
V irginem non decet administrare Veneri.
V irginibus Venus non gaudet. si uero uolueris
Instituta deæ desyderãda, et cærimonias fidas discere.
S unt nuptiæ & lecti. tu autem si amas Venerem,
M ulcentium mentem ama suauem legem amorum.
T uumq; seruum me accipe, & si uolueris coniugem
Q uem tibi Cupido uenatus est suis sagittis assecutus.
S icut audacem Herculem auri uirga Mercurius.
S eruitum duxit Iardanen ad puellam. i. Omphalen,
T ibi uero me Venus misit & non sapiens attulit Mercurius
V irgo non te latet ex arcadia Atalanta.
Q uæ olim Milanionis amantis fugit lectum.

Ἀντιπάτρου.

Οὗτος ὁ Λεάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
Πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
Ταῦθ' ἡροῦς τὰ πάροιθε ποταύλια, τοῦτο τὸ πύργου
Λείψανον, ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι κἠν νῦν
Κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Antipatri.

Hic est Leandri tranatus. hoc est ponti
Fretum non soli amanti graue.
Hæc Herûs antiquæ domalia. hæ turris
Reliquiæ. proditrix hic pendebat lucerna.
Commune'q; ambos hoc habet sepulchrũ, nunc quoq;
De illo inuido conquerentes uento.

Clamabat tumidis audax Leander in undis,
Parcite dum propero, mergite dum redeo.

Παρθενίης ἀλέγουσα. χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
Πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης
Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπήν,
Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειὴν
Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν, αἰδομένη δὲ
Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν ξυνέεργε χιτῶνα.
Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
Πειθομένης ποτὶ λέκτρον. ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή.
Ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρὼ,
Κάλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
Ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὁμίχλην
Τόφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
Οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
Ὀψὲ δὲ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν,
Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου.
Ξεῖνε. τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον, ὀρίναις,
Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
Οἴμοι τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο. πῶς γὰρ ἀλήτης
Ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότητι μιγείης;
Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι,
Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἢν δ' ἐθελήσῃς
Ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
Οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

Virginitatem curans. Irata autem Venere,
Quem prius non amauit, in corde posuit toto
Persuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus persuasit recusantis mentem puellæ,
Animum amoriperis errare faciens uerbis.
Virgo autem muta in terram fixit aspectum,
Pudore rubefactam abscondens genam.
Et terræ rasit summitatem in uestigijs. cū pudore aūt
Sæpe circa humeros suam contraxit uestem.
Persuasionis enim hæc omnia prænūtia uirginis aūt
Persuasæ ad lectum, promissio est silentium.
Iam & suauamarum suscepit stimulum amorum.
Vrebatur autem cor dulci igne uirgo Hero,
Pulchritudineq; suauis stupescebat Leandri.
Dū igitur ad terrā habebat nox. s. inclinatā caliginē
Tunc & Leander amore furente uultu
Non laborabat uidens tenerum collum uirginis.
Serò uero Leandro suauem emisit uocem,
Verecundiæ madidum ruborem stillans à facie,
Hospes tuis uerbis forsan & cautem moueres,
Quis te uariorum uerborum docuit uias?
Hei mihi quis te duxit meam ad patriam terram?
Hæc aūt omnia frustra locutus es. quomodo. n. uagus
Hospes cum sis, & infidus meo amori miscearis?
Manifeste non possumus nuptijs legitimis coniungi.
Non enim meis parentibus placet. si autem uoles
Vt hospes profugus mea in patria manere,
Non potes tenebrosam abscondere uenerem.
Lingua enim hominum amica conuitij. in silentio aūt
Opus, quod perficit aliquis, in triuijs audit.

Ε ἰπὲ δὲ μὴ κρύψῃς τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην.
Ο ὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
Π ύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
Ω ι ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
Σ ηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
Γ είτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
Ο ὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες· οὐδὲ χορεῖαι
Η ιθέων παρέασιν· ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἠῶ
Ε ξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
Ω ς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειὴν
Ε μπαλιν αἰδομένη σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
Λ είανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ,
Φ ράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
Α νδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
Κ αὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει
Α ὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν
Α ὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
Ο ψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
Π αρθένε σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω
Ε ἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
Ο ὐ τρομέω βαρὺ χεῖμα τεὴν μετανεύμενος εὐνὴν,
Ο ὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης
Α λλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
Ν ήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἑκὰς ἔνθεν γὰρ
Α ντία σεῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδου.
Μ οῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
Ε κ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
Ε σσομαι ὁλκὰς ἔρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Κ αί μιν ὀπιπεύων οὐκ ὄψομαι δύοντα βοώτην,
Ο ὐ θρασὺν ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἀμάξης

D ic uero ne cæles tuum nomen, & tuam patriam.
N on enim meum te lateat. mihi nomen inclytũ Hero
T urris autem circunsona, mea domus altissima,
Q ua inhabitans cum ancilla quadam sola
S estiensem ante urbem supra profundas undas.
V icinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
N eq; me propè uicinæ sunt coætaneæ. neq; choreæ
I uuenum adsunt. semper autem nocte & die
E x mari uentoso insonat auribus sonitus.
S ic fata roseam sub ueste cælabat genam.
R ursus pudore affecta sua autem increpabat dicta.
L eander autem amoris percussus acuto stimulo
C ogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
V irum enim uarius consilijs amor sagittis domat.
E t rursus uiri uulnus medicatur. qbus aũt dominatur
I pse omnidomitor consultor est mortalibus.
I pse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
T andem autem ingemens excogitatum dixit uerbum.
V irgo tuum pp amorem, etiam asperã undã transibo
S i igni ferueat & innauigabilis erit aqua.
N on timeo grauem undam tuum adiens cubile,
N on fremitum resonantem grauisoni maris.
S ed semper per noctem portatus madidus maritus
N auigabo hellespontum ualde fluentẽ. non longe enim
C ontra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
T antum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
E regione ostende, ut intuens
S im nauis amoris habens tuum stellam lychnum.
A tq; ipsum aspiciens ne uideam occidentem booten,
N ec asperũ orionem, ac imadidam tractionẽ currus

Π αρθένος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἰκοίμην
Α λλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας
Μ ή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
Λ ύχνον ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Ε ἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι,
Ο ὔνομά μοι Λείανδρος ἐϋστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὡ ς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι.
Κ αὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
Λ ύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάσσειν.
Η μὲν φάος τανύειν· ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι,
Π αννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Α λλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ.
Η μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον. ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
Μ ή τι παραπλάζοιτο βαλὼν σημήϊα πύργου
Π λῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
Π αννυχίην δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
Π ολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Η δη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη
Α νδράσιν ὕπνον ἄγουσα καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
Α λλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης
Α γγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων
Μ αρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων
Ε ὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡ ς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην,
Η ρὼ λύχνον ἔφαινεν. ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου
Θ υμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
Λ ύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο. πὰρ δὲ θαλάσσης
Μ αινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
Ε τρεμε μὲν τὸ πρῶτον. ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
Τ οίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.

P atriæ obuiæ ad dulcem portum uenirem.
S ed cara caue perflantes uentos
N e ipsam extinguant, & statim animam perdam,
L ychnum meæ uitæ luciferum ducem.
S i uere autem uis meum nomen & tu scire,
N omen mihi Leander benecomptæ coniux Herûs.
S ic quidem clandestinis nuptijs componebant misceri.
E t nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
L ucernæ testimonijs pacti sunt seruare.
I lla q̄dem lucē extendere. hic aūt undas lōgas trāsire,
P ernoctationes autem executi uigilum nuptiarum
À se inuiti separati sunt necessitate.
H æc quidē suā ad turrim. hic aūt obscurā p̄ noctem
N e quid erraret iaciens signa turris
Nauigabat profundi fundamēti ad latū populū Abydi.
Totāq; noctē cōiugū clādestina desyderātes certamia
S æpe optarunt uenire cubiculum ornantem noctem.
I am atrata cucurrit noctis caligo
V iris somnum afferens, & non amanti Leandro.
S ed multifremi apud litora maris
N untium expectabat lucentium nuptiarum.
T estimonium lucernæ lugubris expectans.
L ectiq; clandestini procul speculantem nuntium.
V t uero uidit nigræ obscuram noctis caliginem,
H erò lucernam ostendit. accensa uero lucerna
A nimum cupido exussit festinantis Leandri.
L ucerna ardente, coardebat. apud uero mare
I nsanarum undarum multisonum fremitum audiēs
T remebat quidem primū. postea aūt audaciā excitās
T alibus alloquebatur consolans mentem uerbis.

Δεινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ἐστιν ὕδωρ· τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάζεο πῦρ κραδίη· μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ·
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
Ἀγνώσσεις ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης;
Καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὣς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον.
Ἀμφοτέραις παλάμῃσιν, ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ.
Ἠιόνος δ' ἐξῶρτο· δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ.
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου
Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς.
Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου
Λευγαλέης αὔραισιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
Φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν· εἰσόκε Σηστοῦ
Πολλὰ καμὼν Λέανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν,
Καί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
Νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
Ἀφρομόρους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης
Ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος.
Καὶ χρόα πάντα κάθηρε· δέμας δ' ἔχρισεν ἐλαίῳ.
Εὐόδμῳ ῥοδέῳ· καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔννεπε μύθους
Νυμφίε πολλὰ μόγησας· ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος.
Νυμφίε πολλὰ μόγησας. ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
Δεῦρο τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλποις.
Ὣς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην.
Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων

G rauis amor & mare implacabile. sed maris
E st aqua. uerum amoris me urit intestinus ignis.
A ssume ignem cor, ne time effusam aquam.
A des mihi in amorem. cur fluctus curas?
I gnoras q Venus nata est è mari?
E t dominatur ponto, & nostris doloribus?
S ic fatus membra amabilia exuit uestem,
A mbabus manibus, suoq; astrinxit capiti.
L itoreq; exiluit. corpusq; deiecit in mare.
S plendentemq; festinabat semp aduersus lucernam
I pse Remex, ipse classis, ipse sibi nauis.
H ero autem alta lucifera super turri
P ernitiosis auris undecunq; spiraret uentus.
V este sæpe lucernam tegebat. donec Sesti
M ultum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
E t ipsum suam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
S ponsum anhelantem complexa silentio,
S pumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris.
Duxit spōsā ornātis ad penetralia uirginalis cubiculi.
E t corpus totum absterfit, corpusq; unxit oleo
B ene olenti roseo. & mare olentem extinxit odorē.
A dhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
S ponsum circunfusa blanda emisit uerba.
S ponse multū laborasti, quæ nō passus est spōsus alius.
S ponse multum laborasti. satis tibi est salsa aqua,
F œtorq; piscosus frementis maris.
H uc tuos sudores meis impone sinibus.
S ic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit Zonam.
E t leges inierunt beneuolæ Veneris. (mnis.
Erāt nuptiæ, sed sine choreis. erat lectus, sed sine hy-

Οὐ ζυγίην ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός,
Οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν,
Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
Οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
Σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὀμίχλη,
Καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
Νὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' ἠὼς
Νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον ἀβύδου
Ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Ἡρὼ δ' ἑλκεσίπεπλος ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
Παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή, ἀμφότεροι δέ,
Πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠῶ.
Ὡς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείῃ.
Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδὲ τι δηρὸν
Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων,
Ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
Φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας
Βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης,
Χειμέριοι πνείοντες ἐπεστυφέλιζον ἀῆται
Λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα. τυπτομένης δέ,
Ἤδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
Χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης
Καρτερόθυμε Λέανδρε. διακτορίη δέ σε πύργου,
Ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
Μαινομένης σ' ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
Νηλειὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρὼ,

N on coniugum sacrum quisquam laudauit poeta,
N on tedarum illuminabat lux cubicularium lectum,
N eq; peragili quisquam insiluit chorea.
N on hymenæum cantauit pater, et ueneranda mater,
S ed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
S ilentiũ thalamũ fixit, sponsum uero ornauit caligo,
E t nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
N ox q̃dẽ erat illis nuptiarũ ornatrix, nunquã aurora
S ponsum uidit Leandrum ualde notis in lectis.
N auigabat ãt e regione positi rursus ad populũ Abydi
N octurnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
A st Hero longa induta ueste suos latens parentes,
V irgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
S æpe optarunt descendere ad occasum auroram.
S ic hi quidem amoris abscondentes uim,
O culta delectabantur inter se uenere.
S ed paruum uixerunt in tempus, neq; diu
I nuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
S ed quando pruinosæ uenit hyemis hora
H orrendas cõmouens multarũ uortiginum procellas
P rofunditatesq; ĩfirmas et madida fundamenta maris,
H yemales spirantes uerberabant uenti
N imbo percutientes totum mare. uapulante autem
I am nauem nigram fregit bifida terra
H yemale & infidum effugiens mare nauta.
S ed non hyemalis te timor coercebat maris
F ortanime Leander. nuntius sed te turris,
C onsuetam significans lucem nuptiarum,
F urentis te impulit securum maris,
C rudelis & perfidus. debebat autem infelix Hero

Χ εύματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε λεάνδρου
Μ ηκέτ᾽ ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων·
Α λλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ,
Μ οιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων·
Ν ὺξ ἦν. εὖτε μάλιστα βαρυπνείουσιν ἀῆται
Χ ειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
Α θρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Δ ὴ τότε Λείανδρος ποθέων ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
Δ υσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ὑμεναίων
Η δη κύματι κῦμα κυλίνδετο· σύγχυτο δ᾽ ὕδωρ.
Α ἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχή·
Μ αρναμένων ἀνέμων· ζεφύρῳ δ᾽ ἀντέπνεεν εὖρος
Κ αὶ νότος εἰς βορέην μεγάλας ἐφέηκεν ἀπειλάς·
Κ αὶ κτύπος ἦν ἄλληκτος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης·
Α ἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
Π ολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην ἀφροδίτην·
Π ολλάκι δ᾽ αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
Α τθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
Α λλά οἱ οὔτις ἄρηγεν· ἔρως δ᾽ οὐκ ἤρκεσε μοίρας
Π άντοθι δ᾽ ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
Θ ρυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
Κ αὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων
Π ολλὴ δ᾽ αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ.
Κ αὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης,
Κ αὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
Κ αὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο Λεάνδρου·
Ε ἰσέτι δ᾽ ἰθυώοντος, ἐπ᾽ ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
Ι στατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις
Η λυθε δ᾽ ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ·
Π άντοθι δ᾽ ὄμμα τίταινεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

Hyeme instante manere sine Leandro
Non amplius accendens indicem stellam lectorum.
Sed amor & fatum cogebat. allecta autem
Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
Nox erat, cum maxime spirantes uentos
Hyemalibus flatibus iaculantes uenti
Collecti irruunt in litus maris.
Tunc Leander consuetæ spe sponsæ,
Valde sonantium ferebatur marinarum nuptiarũ.
Iã ab unda unda uoluebatur. accumulabatur uero aq̃.
Aetheri miscebatur mare. concitata est undiq; terra.
Pugnãtibus uẽtis. Zephyro aũt contra spirabat eurus
Et notus in boream magnas immisit minas.
Et fragor fuit ineuitabilis ualdifremi maris.
Grauia autem passus Leander ĩplacabilibus litoribus.
Sæpe quidem precabatur æquoream Venerem.
Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris.
Atthææ non boream immemorẽ relinquit nymphæ.
Sed ei nullus auxiliatus est. amor aũt nõ coercuit fata.
Vndiq; autem accumulati male obuio fluctus impetu
Contritus ferebatur. pedum autem eius defecit uigor.
Et uis fuit immobilis inquietarum manuum.
Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur.
Et potum inutilem indomabilis potauit maris.
Et iam lucernam infidam extinxit amarus uentus,
Et animam & amorem deflendi Leandri.
Cum adhuc autem dirigeret iter uigilibus oculis
Stabat fluctuans miseris curis.
Venit autem aurora, & non uidit sponsum Hero'.
Circunquaq; oculum dirigebat in lata dorsa maris

Ε ἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην.
Λ ύχνου σβεννυμένοιο, παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου.
Θ ρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην
Δ αιδάλεον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα
Ρ οιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
Κ ὰδ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
Α λλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

ΤΕΛΟΣ.

S icubi uideret errantem suum maritum.
L ucerna extincta apud fundamentum turris.
D ilaniatum scopulis ut uidit mortuum maritum
V ariam scindens circa pectora tunicam
C um strepitu præceps ab alta deturbata est turri.
A tq; Hero mortua est ob mortuum maritum,
S uiq; potiti sunt & in ultima pernicie.

FINIS.

ΟΡΦΕΩΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

Ναξ πύθωνος μεδέων ἑκατηβόλε μάντι.
ὦ ὃς λάχες ἠλιβάτου κορυφῆς παρνασίδα πέτρην.
σὴν ἀρετὴν ὑμνῶ, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις.
πέμπε δ᾽ ἐπὶ πραπίδεσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδὴν
ὄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν
ἠπύσω μούσης ἐφετμαῖς· καὶ πηκτίδι πυκνῇ.
νῦν γάρ σοι λυρεεργὲ φίλον μέλος ἀείδοντα.
Θυμὸς ἐποτρύνει λέξαι, τὰ πρὶν οὔποτε πρόσθεν.
ἔφρασ᾽ ὅταν βάκχοιο καὶ ἀπόλλωνος ἄνακτος.
κέντρῳ ἐλαυνόμενος, φρικώδεα κῆλ᾽ ἐπίφασκον.
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἄκη. μετὰ δ᾽ ὄργια μύσταις.
ἀρχαίου μὲν πρῶτα χάους ἀμέγαρτον ἀνάγκην.
καὶ κρόνον ὃς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοισιν ὑπ᾽ ὁλκοῖς
αἰθέρα· καὶ διφυῆ περιωπέα κυδρὸν ἔρωτα.
νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτόν. ὃν ῥα φάνητα
ὁπλότεροι κικλήσκουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη
βριμοῦς τ᾽ εὐδυνάτοιο γονὰς ἠδ᾽ ἔργ᾽ ἀΐδηλα
γιγάντων· οἳ λυγρὸν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐστάξαντο,
σπέρμα γονῆς τὸ πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
θνητῶν· οἳ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασι
θητείαν τε ζηνὸς, ὀρεσιδρόμου τε λατρείαν
μητρὸς· ἅ τ᾽ ἐν κυβέλοις ὄρεσιν μητίσατο κούρην.
φερσεφόνην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτου κρονίωνος

μήχου τε καὶ ἡρακλῆος περίφημον ἀμυξιν·
ὄργιά τ' ἰδαίων κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύν·
δήμητρός τε πλάνην. καὶ φερσεφόνης μέγα πένθος
θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν. ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα καβείρων.
χρησμούς τ' ἀρρήτους νυκτὸς περὶ βάκχου ἄνακτος
λῆμνόν τε ζαθέην. ἠδ' εἰναλίην σαμοθράκην
αἰπεινήν τε κύπρον. καὶ ἀδωναίην ἀφροδίτην
ὄργια πραξιδίκης. καὶ ὀρείνης νυκτὸς ἀθήνης.
θρήνους τ' αἰγυπτίων, καὶ ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα
ἀμφὶ δὲ μαντείης ἐδάην πολυπείρονας ὁρμάς.
θηρῶν οἰωνῶν τε, καὶ ἣ σπλάγχνων θέσις ἐστὶν
ἠδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὀνειροπόλοισιν ἀταρποῖς
ψυχαὶ ἐφημερίων, ὕπνῳ βεβολημέναι ἦτορ.
σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄστρων τε πορείας.
ἁγνοπόλον τε καθαρμὸν, ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
ἱλασμούς τε θεῶν, φθιμένων τ' ἐπινήχυτα δῶρα.
ἄλλα δέ σοι κατέλεξ' ἅπερ εἴσιδον ἠδ' ἐνόησα.
ταίναρον ἡνίκ' ἔβην σκοτίην ὁδὸν, ἄϊδος εἴσω
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, δι' ἔρωτ' ἀλόχοιο
ἠδ' ὅσον αἰγυπτίων ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα.
μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας ἱεράς τε πόληας.
ἄπιδος ἃς πέρι νεῖλος ἀγάρροος ἐστεφάνωται.
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀπ' ἐμῶν στέρνων δεδάηκας.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀβροφόροις ἀπέπταρ δήϊος οἶστρος,
ἡμέτερον δέμας ἐκπρολιπὼν. εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
πεύσῃ ἀφ' ἡμετέρης ἐνοπῆς ἃ πρὶν ἔκευθον.
ὥς ποτε πιερίην λειβήθρων τ' ἄκρα κάρηνα
λισσόμενος μ' ἐπίηρον ἐν νόστοιο γενέσθαι.
πονοπόρῳ σὺν νηὶ πρὸς ἄξεινα φῦλ' ἀνθρώπων,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ ἀτάσθαλον. ᾧ ἐνὶ κραίνει

αἰήτης, υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο.
θέσφατα γὰρ πελίας δειδίσσετο μή οἱ ὄπισθεν
χειρὸς ἐπ' αἰσονίδαο κατέλθῃ βασιλήιον ἀρχήν.
καί οἱ ὑπὸ πραπίδεσσι δόλου τρίβον ἠπερόπευε.
πέμπε γὰρ ἐκ κόλχων, χρύσειον κῶας ἐνεῖκαι,
θεσσαλίην εὔπωλον. ὁ δ' ὡς κλύεν ἔκνομον αὐδὴν
χεῖρας ἐπαντείνας, ἐπεκέκλετο πότνιαν ἥρην
τὴν δὲ γὰρ ἐκ μακάρων περιώσια κυδαίνεσκεν.
ἡ δέ, παρ' εὐχωλῇσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ.
ἔξοχα γὰρ μερόπων ἠγάζετο καὶ φιλέεσκεν
ἀγνοβίην ἥρωα περικλυτὸν αἴσονος υἱὰ
καί ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο τριτογενῆ
καί οἱ φηγινέην πρῶτον τεκτήνατο νῆα
ἣ καὶ ὑπ' εἰλατίνοις ἐρετμοῖς ἁλιμυρέα βένθη
πρώτη ὑπεξεπέρησε. τρίβους δ' ἤνυσε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
θρήκην δ' ἐς εὔπωλον, ἐπήγετο δῖος ἰήσων
καί μ' ἐκίχανε κιθάρην πολυδαίδαλον ἐντύνοντα
ὄφρα κέ τοι μέλπων προχέω μελίγηρυν ἀοιδὴν
κηλήσω δέ τε θῆρας. ἠδ' ἑρπετὰ καὶ πετεηνά
ἡνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσεπέρησε
μείλιχον ἐκ λασίων στέρνων ἀνενείκατο φωνὴν
Ορφεῦ καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κοῦρε.
βιστονίῃ κικόνεσσι πολυρρήνοισιν ἀνάσσων.
καί ῥ'. ἐπεὶ αἱμονίους ὀχέας πρώτιστον ἱκάνω.
στρυμονίους τε ῥοὰς ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγκη
εἰμί δ' ἐγὼ μινύεσσι πανέξοχον αἷμα λελογχώς,
θεσσαλὸς αἰσονίδης. ξεῖνος δέ σοι εὔχομαι εἶναι.
ἀλλὰ φίλος πρόφρων μ' ὑποδέχνυσο, καὶ κλῦε μῦθον
μειλιχίαις ἀκοαῖς. καὶ λισσομένῳ ὑπάκουσον,

ἀξείνου πόντοιο μυχοὺς καὶ φᾶσιν ἐρυμνόν,
νηὶ σὺν ἀργῴη πελάσαι· δεῖξαί τε θαλάσσης
παρθενίης ἀταρπούς, ἐπιήρανον ἡρώεσσιν.
οἵ ῥα τεὴν μίμνουσι χέλυν καὶ θέσκελον ὀμφήν.
ἐλπόμενοι ξυνὸν πελάγει ἐπαρηγόνα μόχθων.
οὐ γὰρ δὴ πλῶσαι πρὸς βάρβαρα φῦλα μέδονται
νόσφι σέθεν· καὶ γὰρ ῥα ποτὶ ζόφων ἠερόεντα.
νείατον εἰς κευθμῶνα λιπῆς εἰς πυθμένα γαίης,
μοῦνον ἀπ᾽ ἀνθρώπων πελάσαι καὶ νόστον ἀνευρεῖν.
ὧν ἕνεκεν ζωήν τε δύην μινύαισιν ἀρέσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον
αἰσονίδη· τί με ταῦτα παραιφάμενος ἐρεείνεις
ὄφρα κεν εἰς κόλχους μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω.
νηὶ σὺν εὐσέλμῳ, πλεύσας ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
ἤδη γάρ μοι ἅλις καμάτων ἅλις ἔπλετο μόχθων
ὧν ἱκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόληας.
αἰγύπτῳ λιβύῃ τε, βροτοῖς ἀναθέσφατα φαίνων.
καί με ἀλητείης τε καὶ ἐξ οἴστρου ἐσάωσε
μήτηρ ἡμετέρη· καὶ ῥ᾽ εἰς δόμον ἤγαγεν ἄλλον.
ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχω, μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
ἀλλ᾽ οὐκ ἔσθ᾽ ὑπαλύξαι ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται
μοιρῶν ἐννεσίῃσιν ἐπείγομαι, οὐ γὰρ ἄτιμοι
ἱκεσίου ζηνὸς κοῦραι λιταί· ἵξομαι ἤδη.
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐνάριθμος.
καὶ τότε δὴ λίπον ἄντρον ἐπήρατον. ἠδ᾽ ἐπέρησα
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι· καὶ εἰς μινύας ἀφίκανον
λαιψηροῖσι πόδεσσιν, ὑπὲρ παγασηίδας ἀκτάς.
ἔνθα δ᾽ ἀριστήων μινύων λόχος ἠγερέθοντο
ξεινὸν δὴ ψαμάθου ὁμάδῳ. ῥηγμῖνα τ᾽ ἀναύρου
ἀλλ᾽ ὅτε δή μ᾽ ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα

ἀσπασίως ἤγρεθεν. ἐγήθεε δ' ἦτορ ἑκάστῳ.
αὐτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστους
πρῶτα δὲ εἶδα βίην ἡρακλῆος θείοιο
ὃν τέκεν ἀλκμήνη ξυνὴ κρονίωνι μιγεῖσα
ἦμος ὅτε τριτάτην μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην,
ἠέλιος· δολιχὴ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη
τίφυν τ' ἀγνιάδην· δολιχῆς ἰθυντόρα νηός.
θεσπιέων δ' ὅγε δῆμος ἐφ' ὕδασι τελμισσοῖο
ἄγχουρος λαοῖσι φαεαὶ ῥέεθρον ἀμείβεν
ὃς περὶ μὲν θύνταισι καὶ ἀργήεσσιν ἀέλλαις
νῆα κατιθύνειν δέκαεν πολυμήτιδι τέχνῃ
κάστορά θ' ἱππόδαμον πολυδεύκεά τ' εἰσενόησα
καὶ μόψον τιταρῆθεν, ὃν ἄμπυκι νυμφευθεῖσα
χαονίην ὑποφητὸν ἀρηγονὶς ἐξελόχευσε
πηλέα τ' αἰακίδην, αἰγίνης ἀγλαὸν υἱόν.
ὃς δολόπεσσιν ἄνασσεν ἐνὶ φθίῃ ἐριβώλῳ.
ἐριαυχὴν δ' ἑρμάο κλυτὴν εἰσέδρακε γένναν.
αἰθαλίδην, ὃν ἔτικτε περικλυτὴ εὐπολέμεια.
μυρμιδόνος θυγάτηρ ἀλόπῃ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
ἠδ' ἔρυτον καὶ καλὸν ἐχίονα, τοὺς ποτὲ νύμφη
λαοθόη μενετοῖο παρευνηθεὶς ἐλόχευσε.
κυλλήνης μεδέων χρυσόρραπις ἀργειφόντης.
αὐτίκα δ' ἀκτορίδης καὶ βουφάγος ἦλθε κόρωνος
ἴφικλος αὖ φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησε.
βούτης τ' αἰνειάδης, ἴκελος χρυσάορι φοίβῳ.
κάνθος δ' εὐβοίηθεν ἀβαντιάδης ἐπέρησεν.
ὃν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε· τέλος δ' ἐπέθηκεν ἀνάγκη.
φθίσθαι ὑπὲρ λιβύης· νόστου δ' οἴκοιο λαθέσθαι.
ἄλκωνος δὲ φάληρος ἀπ' αἰσήποιο ῥοάων
ἤλυθεν· ὃς γύρτωνος ἁλιστεφὲς ἔκτισεν ἄστυ

ἴφιτος αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο ναβόλου υἱός.
φωκίδος ὅς ῥ' ἔναιε καὶ εὐπύργοιο τανάγρης·
λαοδόκος ταλαὸς καὶ ἀρήιος υἱοὶ ἄμωμοι,
ἦλθον ἀβαντιάδαι περιώνυμοι, οὓς τέκε πηρώ·
ἰφιδάμας δ' ἀλέου παῖς ἤλυθε· πέμψε γὰρ αὐτὸν
ἴφθιμος γενέτης· τεγέης ὄρια προλιπόντα·
ἤλυθε δ' ἐργῖνος βράγχου πολύπυρον ἄρουραν
ἐκ προλιπὼν, καὶ τύρσιν ἐρεμνῆς μιλήτοιο·
ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι πολυπλανέος μαιάνδρου.
ἐν δὲ περικλύμενος νηλήιος εἰσαφίκανεν·
ἀγχόθι πελλήνης τε καὶ εὐύδροιο λιπέζου.
ἄστυ λιπὼν ἀφνειὸν ὀρφνομένους τὲ κολώνας·
ἐκ δὲ λιπὼν καλυδῶνα θοὸς μελέαγρος ἔβαινεν·
οἰνεῖ τὸν ῥ' ἐλόχευσε καὶ ἀλθαίη ῥοδόπηχυς.
ἴφικλος αὖτ' ἐπέρησε λιπὼν ἀρακηνΐδα λίμνην·
σύγγονος ἀλθαίης. περὶ δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων,
εὐειδῆ μελέαγρον. ἰδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
ἀστερίων δ' ἐπέρησε παῖς κλεινοῖο κομήτου·
πειρεσίην ὅς ἔναιεν ἐπ' ἀπιδανοῖο ῥεέθροις.
πηνειὸς μίσγων ξυνὸν ῥόον εἰς ἅλα πέμπει.
εὐρυδάμας δ' ἐπόρουσε λιπὼν βοιβηΐδα λίμνην.
ἀγχόθι πηνειοῖο καὶ εὐλάγεος μελιβοίης.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐλάτοιο παῖς πολύφημος ἵκανεν.
ὃ σφιν ἐν ἠνορέῃσι μετέπρεπεν ἡρώεσιν.
ἠνειὸς καινῆος ἀφίκετο· τὸν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον λαπίθαις ὑπὸ κενταύροισι δαμῆναι.
θεινόμενον πεύκῃσι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι.
καὶ οἱ ἀνατλῆναι καὶ ἀκάμπτεα γούνατ' ἐρεῖσαι.
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.
ἄδμητος δ' ἀφίκανε φεραιόθεν, ὧ ποτε παιὰν

θνητῶν ὑπόεικε. διὸς δ' ἠλάλατο μῆνιν.
οὕνεκά τοι κύκλωπας ἀμαιμακέτοισιν ὀϊστοῖς,
ἐν φθιτοῖσιν ἔτευξ' ἀσκληπιοῖο ἕνεκα λώβης.
ἤλυθε δ' ἀκτορίων ἶλου παῖς ἀκτορίωνος.
φηχέην ὁπόεντα λιπὼν, σὺν δ' ἤλυθεν ἴδας.
λυγκεύς θ' ὃς τήλιστα δι' αἰθέρος ἠδὲ θαλάσσης
βένθεα· καὶ πλουτῆος ὑποχθονίοιο βέρεθρα,
μοῦνος ἀπ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπεεν ὄσσοις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τελαμὼν συνεφέσπετο, τόν ῥ' ἐλόχευσεν
αἰακῷ ἀβύτω κούρη κλυτοῦ ἀσωποῖο
αἴγιν, ἐν κροκάλησιν ἁλιστεφέος σαλαμῖνος,
δὴ τότ' ἄβαντος παῖς νόθος ἤλυθε κρατερὸς ἴδμων
τόν ῥ' ὑποκυσαμένη τέκεν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
ἀμβρόσιον παρὰ χεῦμα φερητιὰς ἀντιάνειρα.
τῷ καὶ μαντοσύνην ἔπορε καὶ τέσφατον ὀμφὴν
φοῖβος. ἵν' ἀνθρώποισιν ἀρηρότα μυθίζοιτο.
ἤλυθε δ' αὖ μετὰ τοῖσι μενοίτιος ἐξ ὀπόεντος.
σύγχορτος μινύαις. ἐπὶ δ' ἤλυθε δῖος ὀϊλεύς.
φλίας δ' ἐξίκανε περικλυτὸς, ὅν ποτε βάκχω.
νύμφη ὑποκλινθεῖσα παρ' αἰσήποιο ῥοῇσι.
τίκτεν ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν.
κηφεύς τ' ἀρκαδίη θεμεθ' ἡρώεσσι πελάσθη
ἀγκαῖον δ' ἀνόμιλον ἀπ' ἀρκαδίης πολυμήλου.
πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον ἀξείνοιο.
οὗτος δ' οὔποτε χλαῖναν ἐπὶ στιβαροῖς βάλεν ὤμοις
ἀλλ' ἀρκτουλάσιον στέρνοις ἀμπίσχετο δέρμα.
ναύπλιος αὖθ' ἵκανεν ἀμυμώνης φίλος υἱός.
ὃν τέκεν εὐνηθεῖσα περικλυτῷ ἐννοσιγαίῳ.
ἀγλαὸν ἠνορέην δέμασί ἴκελον ἀθανάτοισι.
ταιναριεὺς δ' εὔφημος ἔβη μελεάτιδος ἄκρης

ἧκε προλιπὼν αὐλῶνας, ἁλικλύστους τε θεράπνας
ἀγκαῖος τ᾽ ἔμολε πλευρώνιος, ὅς ῥα πορείας;
οὐρανίας ἄστρων εἰδὼς κύκλους τε πλανήτας.
δίζετο γὰρ τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμεν᾽ ἀνθρώποισιν.
ἐν δὲ παλαιμόνιος λέρνου νόθος ἤλυθεν υἱός.
σίνετο δὲ σφυρὰ δισσὰ πόδας δ᾽ οὐκ ἦεν ἀρηρώς.
τοὔνεκεν ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
ἤλυθε δ᾽ ἀλφειοῖο λιπὼν πισιδάτιδας ὄχθας.
αὐγείης υἱὸς πυριφεγγέος ἠελίοιο.
ναὶ μὴν καὶ δισσοὶ ὅρπηκες ἀμύμονες ἧκον,
ἀμφίων κλυτόφημος. ἰδ᾽ ἀστέριος μενεχάρμης
πελλήνην προλιπόντ᾽ ἰδ᾽ ἤθεα πατρίδος αἴης.
δισσὸν δ᾽ αὖ βορέου καλὸν στάχυν εἰσενόησα.
οὓς τέκ᾽ ἐρεχθῆος θείου κλυτὴ ὠρείθυια.
εἰλισσοῦ παρὰ χεῦμα θεοῦ φιλότητι μιγεῖσα.
οἳ δὴ καὶ ταρσοῖσιν ὑπ᾽ οὐατίοις πεπότηντο.
ζήτης καὶ κάλαϊς, δέμας ἴκελοι ἀθανάτοισιν
Αὐτὰρ δὴ πελίαο φεραιόθεν ἤλυθ᾽ ἄνακτος.
ἀγχιστεύς. νηὸς γὰρ ἐπ᾽ ἀργώας γεγένητο.
ἄξεινον ποτὶ φᾶσιν ἅμ᾽ ἡρώεσιν ἐλάσαι.
σὺν δέ οἱ ἦλθ᾽ ἑτάρος ἡρακλέεος θείοιο,
καλὸς ὕλας. τὸν δ᾽ οὔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενείου,
ἀργεννεὶς ἐρύθην παρνηίδος ἁβρὸς ἴουλος.
ἀλλ᾽ ἔτι κοῦρος ἔην, πολὺ δ᾽ ἥνδανεν ἡρακλῆι.
οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα. καὶ ἐς λόχον ἠγρέθοντο.
καὶ ῥα οἱ ἄλλοθεν ἄλλος ἐνεκέκλετο, ἠδ᾽ ἀγόρευε
δεῖπνα δ᾽ ἐπορσωόντο πολυξείνοιο τραπέζης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτοῦ θ᾽ ἅλις ἔπλετο θυμός.
ἥμενοι ἑξῆοις πόθεεν μέγα ἔργον ἕκαστος.
ἀνστάντες δ᾽ ἅμα πάντες ἀπὸ ψαμάθοιο βαθείης,

ἤιον ἔνθα τ' ἔμιμνεν ὑπὲρ ψαμάθου ἁλίη ναῦς.
τὴν ῥά ποτ' εἰσορόωντες ἐθάμβεον, αὐτὰρ ἔποιτα
ἄργος ἔφη μοσσύνεσσιν ὑπὸ πόρσωθεν ὀχλίζειν,
στρατέεσσι φάλαγξι. καὶ εὐστρέπτοισι κάλωσι.
πρυμνόθεν ἀρτήσας. κέλετο δ' ἐπὶ μόχθον ἱκέσθαι
πάντας κυδαίνων οἱ δ' ἐσσυμένως ὑπάκουσαν,
τεύχεα δ' ἐκδύοντο περὶ στέρνοισι δ' ἀνῆπτον
σειραίην μήρινθον. ἐπέβριθεν δὲ ἕκαστος,
αἶψα θοὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσαι ἄλλαλον ἀργὼ
ἡ δέ οἱ ἐγχριφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο.
αὐαλέοις φυκίεσσιν ἐρυκομένη ποτὶ χέρσῳ.
ἡρώων παλάμῃσιν ὑπὸ στιβαρῇσιν ἀπειθής.
παχνώθη δ' αὖ θυμὸς ἰάσονος αὐτὰρ ἔμοιγε
νεῦσεν ὀπιπτεύων ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε,
μολπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ κεκμηκόσιν αἶψ' ὀρίνω.
Αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα τιτηνάμενος μετὰ χερσὶ,
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτρεπέα κόσμον ἀοιδῆς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα χείριον ἐξελόχευσα.
ἔξοχον ἡρώων μινυήϊον αἷμα γενέθλης.
εἰ δ' ἄγε. νῦν στερροῖσιν ὑπὸ στέρνοισι κάλωας.
βρίσαθ' ὁμορροθέοντες, ἐρείσατε δ' ἴχνια γαίῃ.
ταρσοῖσι ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τανύσαντες.
καὶ χαροπὸν ποτὶ χεῦμα γεγηθότες ἕλξατε νῆα.
ἀργὼ πεύκῃσιν τ' ἰδὲ δρυσὶν γομφωθεῖσαν.
αἰὲν ἐμῆς ἐνοπῆς, καὶ γὰρ πάρος ἔκλυες ἤδη.
ἡνίκα δένδρε' ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κολώνῃ.
πέτρας τ' ἠλιβάτους. καί μοι κατὰ πόντον ἔβαινες.
οὔρεα προλιποῦσα. ἐπίσπεο δ' αὖτε θαλάσσης
παρθενίης ἀβάτους. σπέρχου δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀμείβειν
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, καὶ θεσπιέλῳ ὀμφῇ.

δὴ τότ' ἐπιβρομέουσα τομαριὰς ἔκλυε φηγός·
ἥν οἱ ὑποτροπίην ἄργος θέτο νηῒ μελαίνῃ·
παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνηέρθη μάλ' ὦκα,
δοῦρα τ' ἐλαφρίζουσα θοὴ δ' ὠλίσθανε πόντῳ·
καί οἱ ἐπειγομένη θαμινὰς ἐκέδασσε φάλαγγας.
αἵ οἱ ὑπορρόπι κεῖντο μιᾶς χοινόιοτα θεῖσαι.
ἐν δ' ἄρ' ἔβυλι μ' ἔνος χαροπὸν δ' ἀνεχάσσατο κῦμα.
θῖνες δ' ἀμφέκλυσθεν. ἐγήθει δὲ φρένας ἰήσων,
ἅλτο δ' ἔσω νεὸς ἄργος, ἐφέσσετο δ' ἀγχόθι τῖφυς.
καί οἱ ἐπ' ἄρτια θῆκαν ἀρηρότα πορσύνοντες.
ἱστόν τ' ἠδ' ὀθόνας· ἐπί δ' αὐτ' οἴηκας ἔδησαν,
πρυμνόθεν ἀρτήσαντες ἐπεσφίγξαντο δ' ἱμᾶσιν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἑκάτερθεν ἐρετμοὺς ἡπλώσαντο.
εἰς βαίνειν δ' ἐκέλευον ἐπειγομένους μινύας·
τοῖσι δ' αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτέ μευ βασιλῆες ἀμύμονες, οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἁνδάνει ἐν πραπίδεσιν, ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν·
ὑμεῖς δ' ὅντιν' ἄρα κραδίη θυμός τε μενοινᾷ,
ἡγεμόνα στήσασθε· καὶ ᾧ περὶ πάντα μελήσει,
σημανέειν ὅτικεν ῥέξαι ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον.
πόντον ἐπιπλώουσιν ἀφιξομένοις τ' ἐπὶ γαῖαν,
εἴτε καὶ ἐς κόλχους, καὶ ἐς ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους.
καὶ γὰρ δὴ μοῦνοι σὺν ἐμοὶ πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε,
ζωὸν ἀνκρείψασθε πόνων κλέος· ὄφρ' ἂν ἄρησθε.
ἀλλ' οὐ δὴ κάρτιστον ἀριστότερόν τε γενέσθαι
ἡρακλῆος ἄνακτος ὀΐομαι ἴστε καὶ αὐτοί.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἐν δ' ἄρα φωνῇ.
λαὸς ἐπερρόθεεν, μινύαις ἐπικοίρανον εἶναι.
ἡρακλείδην· ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἑταίροις.

ἀλλ' οὐ πεῖθον ἅπαντα πεπνυμένον. ὅς ῥά οἱ ἤδη,
ἥρης ἐν νεσίησι τετιμένον αἴσονος υἱόν.
ὥς δή οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐπεσσομένοισιν ὀπάζειν.
ὅς τότε γ' αὐτὸς ἔνισπεν, ἰήσονα κοίρανον εἶναι.
πεντήκοντ' ἐρέτῃσιν, ἀνὰ προφερήν τε καὶ ὑγρήν.
καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευεν
ἡρακλέης· καὶ θῆκεν ἰήσονα κοίρανον εἶναι
ἦμος δ' ἠέλιος τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
ἵπποις ὠκυπόδεσσι κελαινὴν ἔντυε νύκτα.
τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμήτιεν αἴσονος υἱός.
πίστιν ἐφ' ἡρώεσσι καὶ ὅρκια συνθεσιάων
θέσθαι. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φυλασσόμενοι πεπίθοιντο
καὶ τότε τοι μουσαῖε φίλον τέκος ἀντιοφήμου,
πορσύνειν μ' ἐκέλευε θεῶν ἱερήϊα καλά.
Αὐτὰρ ἐγὼ ψαφαρῇσιν ἐπ' ἠιόνεσσιν ἀνῆκα.
κάλλατά τ' ἐκ δρυὸς ὅτι φερεσβίου ἐν δ' ἄρ' ὕπερθε.
πέπλω παρκατέθηκα θεοῖς ἐπινήχυτα δῶρα.
καὶ τότε δὴ κραντῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον.
σφάζον ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν.
ζωοτάμνων περὶ δ' αἷμα πυρὶ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα
Αὐτὰρ ἐπεὶ κραδίην θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
λάψας ὑγρὸν ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάγος ἀμνῆς.
ἥρωας δ' ἐκέλευσα περισταδὸν ἀμφιχυθέντας.
δοῦρα τ' ἐπαμπήξασθαι ἴδ' ἆρα κωπήεντα.
βύρσῃ τε σπλάγχνοισιν ἐρειδομέναις παλάμῃσι.
θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσσω τεῦχος κυκεῶνος ἐρείσας
ὀστράκεον. τῷ πάντα περιφραδέως ἐμέμικτο.
δήμητρος μὲν πρῶτα φερέσβιος ἀλφίτου ἀκτή.
αἷμα δ' ἐπὶ ταύροιο θαλάσσης θ' ἁλμυρὸν ὕδωρ
σέψασθαι δ' ἐκέλευσα κύκλους ἐρόεντας ἐλαίης.

καὶ τότε χρυσείην φιάλην χείρεσιν ἐμαῖσιν·
ἀμπλήσας κυκεῶνος, ἐφεξείης ἐπένειμον·
γεύειν ἄνδρα ἕκαστον ἐριαθενέων βασιλήων·
πυρκαϊῇ δ' ἐκέλευον ἰήσονα λαμπάδα θέσθαι
πεύκης ἀζαλέης ὑπὸ δ' ἔδραμε θεσπεσίη φλόξ.
δὴ τότ' ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
χεῖρας ἐπαντείνας, τὰ δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·
ὠκεανοῦ μεδέοντες ἁλικλύστοιό τε πόντου,
ἐμβύθιοι μάκαρες· καὶ ὅσοι ψαμαθώδεας ἀκτὰς
ναίετ' ἁλικροκάλους, καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
νηρέα μὲν πρώτιστα καλῶ πρέσβυστον ἁπάντων.
ἄμμιγα πεντήκοντα κόραις πάσεσιν ἐρανναῖς.
γλαυκὴν δ' ἰχθυόεσσαν ἀπείριτον ἀμφιτρίτην,
πρωτέα καὶ φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην τρίτωνα.
λαιψηρούς τ' ἀνέμους, αὔραις μίγα χρυσεοτάρσαις.
ἄστρά τε τηλεσίφαντα· καὶ ἀχλύα νυκτὸς ἐρεμνῆς
αὐγήν τ' ἠελίοιο ποδῶν προποδηγέτιν ἵππων,
δαίμονας εἰναλίους τε μιγαζομένους ἥρωσιν.
ἀνταίους τε θεοὺς, ποταμῶν θ' ἁλιμυρέα ῥεῖθρα.
αὐτόν τε κρονίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
κύματος ἐκ προθορόντα, μολεῖν ἐπιτάρροθον ὅρκων
τόφρα μὲν ὦσιν ἐπίκουροι ἰάσονος ἔμπεδον αἰεὶ
μίμνωμεν προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόντες ἄθλων,
ζωοὶ νοστήσωμεν ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
ὃς δ' ἐκ συνθεσίης δηλήσεται οὐκ ἀλεγίζων
ὅρκον ὑπερβάσιον, τούτου δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων,
ἰθύντειρα δίκη, καὶ ἐριννύες αἰνοδότειραι.
Ὣς ἔφαμην, οἳ δ' αὖτις ὁμοφροσύνῃ κατένευσαν,
ὅρκια δειμαίνοντες. ἐσημήναντο δὲ χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

δὴ τότε νηὸς ἑῆς κοῖλον κύτος εἰσεπέρησαν,
πάντες ἐφεξείης· ὑπὸ δὲ ζυγὰ τεύχε' ἔθεντο,
χεῖρας ἐρετμώσαντες, ἐκέκλετο δ' αὐτόθι τῖφυς
ἐκ ταδίοις ὅπλοις λῦσαι παρὰ κλίμακος μακρὴν
ἱστία δ' ἁπλῶσαι. λιμένος δ' ἐκ πείσματα θέσθαι
καὶ τότε δὴ λιγυὸν οὖρον ἐπιπροέηκε νέεσθαι·
ἥρη ζηνὸς ἄκοιτις· ἐπήγετο δ' ὠκὺς πλόον ἀργὼ
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἔπεχον χεῖράς τε νόον τε
ἄκμητοι βασιλῆες· ἐτέτμετο δ' ἄσπετος ἅλμη·
ἀφροῦ ἀμφιδαλαίνοντος ὑπὸ ῥόπιν ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἦμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια,
ἡδὺ φάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα·
καὶ τότε δὴ σκοπιαί τε καὶ ἠνεμόεσσα κολώνη,
πηλίου ὑλήεντος ἀπ' ἠιόνος κατέφαινε
τῖφυς δ' ἀμπαύσας διαῆς οἰήια χειρὸς
τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κῦμα χαράσσειν,
καὶ ῥαθοῶς ἀκτῆσιν ὑπέδραμον ἐκ δ' ἄρα νηὸς
κλίμακα δουρατέην λιμένων ἔντοσθε χάλασσαν.
ἐκ δ' ἔβαν ἥρωες μινύαι, παύσαντο δὲ μόχθου.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχεν ὁ μιλαδὸν ἱππότα πηλεύς.
ὦ φίλοι· ἀθρῆτε σκοπιῆς προὔχοντα κολωνὸν,
μέσσω ἐνὶ πρηῶνι κατάσκιον ἐνθάδε χείρων
ναίει ἐνὶ σπήλυγγι δικαιότατος κενταύρων.
οἳ τράφον ἐν φολόῃ, πίνδου τ' αἰπεινὰ κάρηνα
ὃς ῥα δικασπολίῃ μέλεται καὶ ἀκέσμασι νούσων
ἄλλοτε δ' αὖ φοίβου κιθάρην μετὰ χερσὶν ἀράσσων,
ἢ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον ἑρμάωνος·
πᾶσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει
τόφρα καὶ ἡμέτερον κοῦρον θέτις ἀργυρόπεζα.

νήπιον ἀρτιγένεθλον ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα,
πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη· χείρωνί τ' ἔδωκεν
σοὶ μὲν ἐπισταμένως ἀγαπαξέμεν, ἠδ' ἀτιτάλλειν.
ὃν δή μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρένα θηήσασθαι.
ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ἐπὶ σπέος ὄφρα ἴδωμεν.
ἕξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἤθεσιν οἷσι κέκασται.
Ὣς εἰπὼν ἐξῆεν ἀταρπιτόν· οἱ δ' ἑπόμεσθα.
αὐτὰρ ἐπεὶ εἰς αὐλὴν εἰσήλθομεν ἠροειδῆ,
καὶ προκεκλιμένος μὲν ἐπ' οὐδαίοιο χαμεύνης
κεῖτο μέγας κένταυρος· ἀπηρήρειστο δὲ πέτρῃ,
ἱππείοισιν ὁπλαῖσι τανυσσάμενος θοὰ κῶλα.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος θέτιδος καὶ πηλέος υἱός,
χερσὶ λύραν ἤρασσε· φρένας δ' ἐτέρπετο χείρων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄθρησεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
ἀσπασίως ἀνόρουσε κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἕκαστον.
δαῖτα τ' ἐπόρσυνεν· μέθυ δ' ἀμφιφοροῦσι κόμισσεν
ῥωγαλέαις τ' ἔστρωσεν ὑπὸ στιβάδεσσι πέτηλα.
κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ὑπὸ πλαγκταῖς
κρεῖα χύδην προὔθηκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
Αὐτὰρ ἔπει τ' ἐπένειμε ποτὸν μελιηδέος οἴνου.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔπλετο θυμός.
χερσὶν ἐπικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
δηρίσω χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, περὶ γάρ με ἐπήλυθεν αἰδώς
ὁπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν
μέσφ' αὐτὸς χείρων ἐλιλαίετο καί μ' ἀέκοντα
ἠνώγει, ἄλλων ἐριδαινέμεν εἵνεκα μολπῆς
πρῶτος δ' αὖ κένταυρος ἀείρατο πηκτίδα καλὴν
ἥν ῥα τότ' ἐν χείρεσσι φέρων ὤρεξεν ἀχιλλεύς.
ὃς δ' ἄρ' ἄειδε μάχην κενταύρων ὀβριμοθύμων.

οἳ λαπίθαι κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἕνεκα σφῶν
ἠδ' ὡς ἡρακλῆϊ κατάντια μαιμώοντες,
ἐν φολόῃ δήρισαν, ἐπεὶ μένος οἴνου ἔγειρεν.
Αὐτὰρ ἔγωγε μεταῦτις ἑλὼν φόρμιγγα λιγεῖαν,
ἐκ στόματος μελίγηρυν ἱεὶς ἀνέπεμπον ἀοιδήν.
πρῶτα μὲν ἀρχαίου χάεος μελανήφατον ὕμνον·
ὡς ἐπάμειψε φύσεις, ὥς τ' οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθε.
γῆς τ' εὐρυστέρνου γένεσιν, πυθμένα τε θαλάσσης·
πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν ἔρωτα
ὅσα τ' ἔφυσεν ἅπαντα· διέκριθεν δ' ἄλλον ἀπ' ἄλλου
καὶ κρόνον αἰνολέτην· ὥστ' ἐς δία τερπικέραυνον
ἤλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλήϊος ἀρχή.
μέλπον θ' ὁπλοτέρων μακάρων γένεσίν τε κρίσιν τε
καὶ βριμοῦς βάκχοιο, γιγάντων τ' ἔργ' ἀΐδηλα.
ἀνθρώπων δ' ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην,
ἤειδον· στεινὸν δὲ διὰ σπέος ἤλυθεν αὐδή.
ἡμετέρης χέλυος μελιχρὴν ὄπα γηρυούσης·
ἔσευτο δ' ἄκρα κάρηνα καὶ ἄγκεα δενδρήεντα
πηλίου· ὑψηλάς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρυς.
καί ῥ' αἳ μὲν πρόρριζοι ἐπ' αὔλιον ἐρρώσαντο·
πέτραι τ' ἐσμαράγευν. θῆρες δ' ἀΐοντες ἀοιδῆς,
σπήλυγγος προπάροιθεν ἀλυσκάζοντες ἔμιμνον.
οἰωνοί τ' ἐκυκλώσαντο βοαύλια κενταύροιο,
ταρσοῖς κεκμηῶσιν· ἑῆς δ' ἐλάθοντο καλιῆς.
Αὐτὰρ ὁρῶν κένταυρος ἐθάμβεε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
πυκνὸν ἐπιαχέων· οὖδας δ' ἤραξεν ὁπλῇσι.
τῖφυς δ' ἑσπερίησιν ἕως ἄπο, καί ῥ' ἐκέλευσεν
ὦκα παρὰ μινύαισιν, ἐγὼ δ' ἄμπαυον ἀοιδῆς.
οἱ δὲ, θοῶς ἤγερθεν. ἔντυνε δὲ τάχ' ἕκαστος.
παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἀνέσχεθεν ἱππότα πηλεύς.

καὶ ῥ' ἔκυσεν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά·
δακρυόεν γελόων· κηλήθη δὲ φρένας ἀχιλλεύς·
Αὐτὰρ ἐμοὶ κένταυρος ἑῇ γέρας ὤπασε χειρὶ
νεβρὴν παρδαλέην ξεινήιον ὄφρα φέροιμι
ἀλλ' ὅτε δὴ σπήλυγγος ἀποπροθορόντες ἔβημεν
ἄκρης ἐκ σκοπιῆς ὁ γέρων ἀνὰ χεῖρας ἀείρων,
φιλλυρίδης ἠρᾶτο, θεοὺς δ' ἐπεκέκλετο πάντας
νόστον μὲν μινύαισιν· ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι·
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἐσσομένοις μετόπισθεν·
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἐσνέα πάντες ἔβησαν
ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον. ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς
χεῖρας ἔφαν πλώσαντες, ἐπί ῥ' ἅλα τύπτον ἕκαστος
πήλιον ἐκνεύσαντες, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα τε πόντου
ἀφρὸς ἐπιζείων χαροπὴν λεύκαινε θάλασσαν.
πεισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ σηπιὰς ἀκτή·
φάνθη δὲ σκίαθος· δόλοπος τ' ἀνεφαίνετο σῆμα
αἰγιαλός θ' ὁ μαλὴ ῥεῖθρον θ' ἁλιμυρὲς ἐναύλου.
ὃς διὰ πολὴν γαῖαν ἵει μεγαλόβρομον ὕδωρ·
οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηῶνας ἐρυμνοὺς,
εἰσέδρακον μινύαι· καὶ ἄθωδεν δρυώδεα κάμψαν
πελλήνην τ' εὐρεῖαν· ἰδὲ ζαθέην σαμοθρήκην·
ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν ἄρρητα δὲ βροτοῖσιν
ἄσμενοι εἰσεπέρησαν ἐμῆς ὑποθημοσύνησιν
ἥρωες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλσιμον ἀνθρώποισι.
τῆς δὲ θυηπολίης ἄμοτον πλωτῆρσιν ἕκαστος.
σιντιακαῖς δ' ὀφρύσιν ἐκέλσαμεν ὠκύαλον ναῦν,
λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ· τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέραις· αἳ γὰρ θεν ἀϊστώσαντο συνεύνους.
σφῆσιν ἀτασθαλίησι· καὶ ἡ κλυτὴ ὑψιπύλεια
ἑλδομέναις κραίνεσκε· γυναικῶν εἶδος ἀρίστη·

ἀλλὰ

ἀλλὰ τίσοι περὶ τῶν δὲ πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἶπεν
ὅσσον ἐφ' ἵμερον ὦρσεν ἀγαυαῖς λημνιάδεσσιν·
κύπρις ἐρωτοτρόφος μινύαις εἰς λέκτρα μιγῆναι.
φίλτροις ὑψιπύλην ἐρατοῖς ἐδάμασσεν ἰήσων,
ἄλλη δ' ἄλλος ἔμιμνε· καὶ ἐκλελάθοντο πορείης
εἰ μὴ ἀποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίφρονι θυμῷ
ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν,
εἰρεσίην ποθέοντες ἐπεμνήσαντο δὲ μόχθου.
ἔνθεν δὲ ἑλλήσποντον ἀμ' ἠοῦς φέρεν οὖρος·
ἀκραὴς ζέφυρος· στεινῆς ἀπάτερθεν ἀβύδου.
ἴλιον δαρδανίην τέ τὴν ἐπὶ δεξιὸν ἔχοντας.
οὗ καὶ ἀβαρνιάδας, περκώτης τ' εὔσταχυν αἶαν
ἀργυρέαις αἴσηπος ἐπικλύζει προχοῇσιν
αἶψα δ' ἐπιθρώσκουσα θέεν πολυηγόρος ἀργώ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν, ἐν δ' ἄρα τίφυς
ἰθυντωρ ἀκάτοιο καὶ ἀγλαὸς αἴσονος υἱός.
σύν τ' ἄλλοι μινύαι, γλαυκώπιδι τριτογενείη,
θῆκαν ἀείραντες βριθὺν λίθον, ἐνθάδε νύμφαι
κρήνη ὑπ' ἀρτακίη καλὰ νάματα πλημμύρουσιν
οὕνεκά οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν ἑλλήσποντον.
εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοθε γαλήνη.
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν εὐγνάμπτους ἀγκύρας·
κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίοισιν ἀήταις·
ἐνθάδε προσσώοντες ἐπὶ κροκάλαις προχύσαις
δεῖπνα τὲ καὶ κλισίην, δόρπου μεμνήμεθ' ἕκαστοι·
δὴ τότε κεκλιμένοισιν ἐπήλυθε κύζικος ἥρως.
ὃς δολόπων ἤνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
αἰνῆος φίλος υἱός· ὃν οἱ τέκε δῖα γυναικῶν·
εὐδώρου θυγάτηρ αἰνίππη καλλιπάρηος.
ὃς ῥα φιλοξενίη μινύας ἐγέρηρεν ἅπαντας.

σφάξων πῖά τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς·
ἀγροτέρους τε σύας. δῶκεν δ' ἐπὶ οἶνον ἐρυθρόν·
σῖτον δ' ἄφθονον ἧκεν ἀποπλώουσι φέρεσθαι.
χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας ἐϋννήτους τε χιτῶνας·
φίλετο δ' αὖ παρεόντας ὁμηλικίης ἕνεκα σφῆς·
καί ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὅμαρτεν·
καί ῥ' ἀπανημερίοισιν ἐν ἐλαπίναισιν ὅμαρθεν
ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο τιτὰν
μήνη δ' ἀστροχίτων ἔπαγεν μελαναυγέα ὄρφνην
τῆμος ἀρηΐφατοι κίον ἀνέρες οἵ ῥ' ἀνέμοντο
ἀρκτώοις ἐν ὄρεσί τε θηπότες ἴκελα θηρσὶ
τιτᾶσι βριαροῖς τ' ἐναλίγκιοι. ἠδὲ γίγασιν·
ἓξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
οὓς τότ' ἐσαθρήσαντες ἀμαιμάκετοι βασιλῆες
ἐς μόθον ὁρμαίνοντες ἀρήϊα τεύχε' ἔδυνον
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσιν ἀμύνοντο, οἱ δ' ἐλάτῃσιν
ἐν δ' ἔπεσαν μινύαισι κατὰ σκοτόεσσαν ὁμίχλην.
οὓς τοι ἐπειγομένους κτεῖνεν διὸς ἄλκιμος υἱός.
τόξῳ ὀϊστεύων. σὺν δ' αὖ νέον ὤλεσε παῖδα
κύζικον. οὔτι ἑκὼν, ἀλλ' ἀφραδίῃσι πεδηθεὶς
τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ὑφ' ἡρακλῆι δαμῆναι.
αἶψα δὲ οἱ μινύαι, κοίλης ἔντοσθεν ἔβησαν
νηὸς ταχυήρης, ποτὶ δὲ ζυγὸν ἷζον ἕκαστος·
τῖφυς δὲ, πρύμνηθεν ἐπίπνυεν· ἠδ' ἐκέλευε
κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσαι. καὶ πείσματα λῦσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ λύοντο κάλοι· δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις
ὠκείης στροφάλιγγος ἀρηρότες ἐσφίγγοντο
νῆα κατείργοντες. θάμβησε δὲ τῖφυς ἀμύμων.
ἄφθογγος δὲ οἱ ἧκε χερῶν, οἰήϊα νηὸς
ἀργῴης. οὐ γάρ γε ἐέλπετο κῦμα περῆσαι.

ῥείη γὰρ κοτέεσκε δολίονος εἵνεκα λαοῦ.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μέσατον νυκτὸς προὔβαινεν ἀτὰρ τὰ
ἄστρα τὲ τηλεφανῆ δύεν ῥόον ὠκεανοῖο.
ὄσσε κυβερνήτῃ προσεπέσχε νήδυμος ὕπνος,
τῷ δὲ βαθὺ κνώσσοντι θεὰ μενέδουπος ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη παρεπίτυμα σύμα τ' ἔφαινεν.
ὧδε δ' ὁμοκλήσασα θεηγόρον ἔνεπε μῦθον.
εὕδεις αἰνιάδη γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.
κῶμα περὶ βλεφάροισι βαλὼν, ἀλλ' ἔγρεο τίφυ.
κέκλεο δ' ἡρώεσσι μολεῖν ἐπὶ νήνεμον ἀκτὴν
νηὸς ἄπο πρυθορόντας. ὅθι ξένος ἐν ψαμάθοισι.
κεῖται ἀποφθίμενος, τῷ οἰκτέρεια κτερεΐξαι
παμμήτειρα ῥέη κέλεται γέρα. ἠδ' ἔτε λοιβάς.
δοῦναι ὑποχθονίοισι· καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσσων.
ἀλλομένους θέμιν ἀγνοτελῆ ξενίην τράπεζαν.
ὅν ῥ' ἀέκων ἔκτανε βαλὼν διὰ νύκτερον ὄρφνην
ἡρακλέης. θυμὸν δὲ θεᾶς ἐχολώσατο ῥείης.
ἀλλ' ὁπόταν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσησθε θανόντα.
δίνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥέης ἕδος εἰσαναβάντες.
ἱλασμοῖς ἱεροῖς γαίης ἀρέσθε θύγατρα.
πείσματα δ' ἀράμενοι τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.
ὣς εἰποῦσα θεὰ πάλιν ἐτράπετ' ἶσον ὀϊστῷ.
οὐρανὸν ἐσσυμένη· τοῦ δ' αὐτίκα κῶμ' ἐκεδάσθη.
πρύμνης δ' ἆλτο θοῶς ἀνέγειρε δὲ λαὸν ἀυτῇ
τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρακλιδὸν ὑπνώοντας
ψυχῇ ὑποβρομέων, ἄφαρ ἡρώεσσι δ' ὀνείρου.
φάσματα πᾶσιν ἔνισπεν. ἐπιδρομάδην ἀγορεύων
οἱ δὲ, θοῶς ἤγερθεν, ἐπ' ἠϊόνα δ' ἆλτο ἕκαστος,
ἤδη, καὶ τ' ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠώς,
ἀντολίην ἤνοιγεν. ἐδέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον

καὶ τότ' ἀριστῆες μινύαι νέκυν εἰσενόησαν
αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον, ἀμφὶ γὰρ ἄλλοι
δήιοι ἀμφὶς ἔκειντο πελώρια σώματα θηρῶν
αἶψ' οἱ μὲν, βασιλῆα περισταδὸν ἀμφιχυθέντες
κύζικον εὐξέστοισιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἔθηκαν
σὺν δ' ἄρα τύμβον ἔχευαν· ἐδωμήσαντο δὲ σῆμα.
φιτροὺς δ' αἶψα κόμιζον. ἰδ' ἔντομα πορσαίνοντες
παμμέλαν' ἐν βόθροις κατενίαθον αὐτὰρ ἔγωγε
ψυχὴν ἱλασάμην σπένδων μειλίγματα χύτλων
ὕδατι δ' ἠδὲ γάλακτι μελισσορύτων ἄπο νασμῶν
λοιβαῖς συμπροχέων καὶ ἐμοῖς ὕμνοισι γεραίρων.
αὐτὸς δ' αἰσονίδης προὐθήκατο πᾶσιν ἄεθλον.
τυμβιδίου ἐπ' ἀγῶνος ἑταίροις ἔμμεν' ἄεθλα.
δῶρα τά οἱ πόρεν ὑψιπύλη λήμνοιο φέρεσθαι.
ἀγκαίῳ μὲν δῶκε πάγης γέρας ἀμφικύπελλον
χρύσεον πολυχανδὲς ἔχειν, πηλῆι δ' ἔδωκε
θάσσον τι σταδίοισι ποδωκείης ἕνεκα σφῆς.
χλαῖναν φοινικέην πολυδαίδαλον ἔργον ἀθήνης.
Αὐτὰρ παγκρατίοιο δόκεν γέρας ἡρακλῆι.
ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον ἱππασίης δὲ
κάστορι, χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον.
πυγμαχίης δὲ τάπητα λιανθέα δῶκε φέρεσθαι.
ἀθλοφόρῳ πολυδεύκει. ὃ γὰρ κλυτὸν ἤρατο νῖκος
αὐτὸς δ' εὐκαμπὲς τόξον λάβεν ἠδ' ἄρ' ὀιστούς.
τεινόμενος δὲ οἱ ἧκε βέλος τὸ δ' ἀπέπτατο τηλοῦ
δῶκε δ' ἄρ' αἰσονίδῃ μινύης λόχος εἵνεκα τιμῆς.
πλέξας εὐανθῆ στέφανον τανυφύλλου ἐλαίης.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὤπασε δῖος ἰήσων,
ἐμβάδα χρυσείην γε τιταινομένην πτερύγεσσι.
λῦτο δ' ἀγὼν φήμη δὲ διέπτατο δώματος εἴσω.

κυζίκου οἰχομένου· τοῦ δ' ὡς κλύε σύγγαμος αἰνή·
στήθεα δρυπτομένη λίγ' ἐκώκυεν ἀμφὶ δὲ δειρῇ
ἁψαμένη μήρινθα βρόχῳ ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε.
γῆ δ' ὑποδεξαμένη πλακὶ δάκρυα πίδακος ἧκε.
βλύζουσ' ἀργυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
ἀέναον· κλείτην δὲ περικτίονες καλέουσι·
καὶ τότε δὴ βασιλῆες ὀνειροπόλον διὰ πύστιν
κνημὸν ἔπι ζάθεον· καὶ δίνδυμον ἀκρώρειαν
ὄφρά κε μειλίξαιντο ἐυοινίστοις ἐπὶ λοιβαῖς
ῥείην πρεσβυγενῆ, θυμόν δ' ἀλέαιντο ἀνάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην φόρμιγγα δὲ μετὰ χερσὶν ἀείρων
ἄργος δ' αὖθ' ἵχανε λιπὼν εὐεργέα νῆα
ὅς γε τανυφλοίου ἐλάτης ἀμφιπλεχὲς ἔρνος
ἀμπέλου αὐαλέης, ὀξεῖ ἀπέκερσε σιδήρῳ
ξέσσε δ' ἐπισταμένως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνῃσι
μίμνειν ἔμπεδον αἰὲν, ἐπεσσομένοις ἀνθρώποις.
λάασι δ' εὐτύκτοις δωμήσαντο οἶκον ἀνάσσῃ·
ἐν δ' ἄρ' ἐπειγόμενοι μινύαι, μέγα δ' ἔξοχα πάντων
αἰσονίδης, λιθάκεσσιν ἀρηρότα βωμὸν ἔτευξαν.
ᾧ ἔπι ταυροθύτους λοιβὰς ἠδ' ἱερὰ καλὰ
ῥέξαν ἀριστῆες, σπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο ῥείη.
Αὐτὰρ ἔμ' ἤνωγον κλῆσαι θεὸν ἠδὲ γεραῖραι.
ὄφρά κεν ἀντομένοις νόστον μελιηδέ' ὀπάσσοι·
ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι λιταῖσί τε γουνασάμεσθα
ἀργώην ποτὶ νῆα κατήλθομεν, ἐν δ' ἄρα τίφυς
ἥρωας πρύμνηθεν ἐκέκλετο, σὺν δ' ἄρα πάντες
ἑσσύμενοι θώκοισιν ἐπὶ προτέροισι καθῖζον
βάντες ὑπὲρ θώκοιο, καὶ εἰρεσίης μνώοντο.
ἀπροφάτως δ' ἀπὸ γῆς λεπτοὶ λύοντο κάλωες
πείσματα δ' ἠπλώθη· κραιπνὸν δ' ἀπὸ δινδύμου ἄκρης

ἴκμενον οὖρον ἐφῆκε ῥέη λιπαροκρήδεμνος.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ γεράσμια πέμπομεν ἱρὰ
βωμὸν ἐπιστέψαντες ἐπεσσομένοισι πυθέσθαι
πρυμνατίην, τόθι πρύμναθ' ἐεργομένης λύθεν ἀργοῦς.
Αὐτὰρ ἐπεί γ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν ἀήτης
θεῖνε διαπρήσσουσ' ἁλιμυρέα κύματα πόντου
μύσια δὲ χεδόθεν παραμείβετο πείρατα γαίης.
αἶψα δὲ ῥυνδακίους προχοὰς ἤμειψε θέουσα.
καλούς τ' ἐς λιμένας ψαμαθώδεας εἰσεπέρησε
κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βαλόντες
ἱστία μηρύσαντο καὶ ἀμφ' ἰμάσιν ἔδησαν
κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ χθονός, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
σίτου καὶ πόσιος λελιημένοι, ἀμφὶ δὲ κνάμος.
ἀργάνθου κατέφαινε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.
ἡρακλέης δ' ἠπείγετ' ἀν ὑλήεντας ἐναύλους.
τόξον ἔχων παλάμαις. ἰδὲ τριγλώχινας ὀϊστούς.
ὄφρά κε θηρήσαιτο πόροι δ' ἐπὶ δόρπον ἑταίροις
ἢ σύας, ἢ πόρτιν κεραήν· ἢ ἄγριον αἶγα.
τοῦ δ' ἀφαμαρτήσαντος ὕλας ἐξίκετο νηὸς
λάθρα ἐπισπόμενος. σκολιῆς δ' ἀλίτησεν ἀταρποῦ
ὕλῃ ἐνιπλαγχθείς. ἐν δὲ σπέος ἤλυθε νυμφῶν
λιμνακίδων· αἱ δέ σφιν ἐσαθρήσασαι ἰόντα.
κοῦρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκακον ὄφρα σὺν αὐταῖς
ἀθάνατός τε πέλῃ· καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μεσάτην ἦῶ φέρεν ὠκέας ἵππους.
ἠέλιος, κραιπνὸς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὖρος.
ἐν δ' ἔπεσ' ἀργεναῖς. ὀθόναις τῖφυς δ' ἐγεγώνει
νηὸς ἔσω περάαν. θινὸς δ' ἐκ πείσματα λύειν
οἱ δέ, κυβερνητῆρος ἐφημοσύναις ἐπίθοντο.
εἰλατίδης δ' ἀνὰ πρῶνα βοῶς πολύφημος ἔβαινεν.

ὄφρα κεν ἡρακλῆα θοῶς ἐπὶ νῆα καλέσσοι
ἀλλ' οὔ οἱ ξύμβλητο· μολεῖν γὰρ οἱ οὔτι πέπρωτο
φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον ἡρακλῆος.
Αὐτὰρ ἐπ' ἠῶοι λυγρὴν ἐπεραιόμεν αἶαν
ἔνθ' ἄμυκος βεβρήκεσιν ὑπερφιάλοισιν ἄνασσεν.
ὅς τε πανομφαίου ξηνὸς θέμιν οὐκ ἀλεγίζων
ἆθλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀνθρώπων
ὅς τις ἐπὶ σταθμοὺς ἠδ' ἀστεμφῆ δόμον ἵξῃ
θήκατο πυγμαχίης ὑπρόπλου πειρηθῆναι·
τὸν μὲν ἄρ' ἤϊστω σε βίῃ κρατερὸς πολυδεύκης
τύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμᾶσι·
λαοὺς δ' αὖ βεβρύκων μινύαι χαλκῷ κατένηραν·
ἔνθα δ' ἀφορμηθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ καμόντες
βιθυνῶν μέγα ἄστυ πλατείῃ κέλσαμεν ἀκτῇ·
σπεύδοντες προχοαῖς ἠδ' ἐννιφάργεσιν ὕλαις.
ἕσπεροι αὐλισθέντες ἐφοπλισάμεθα δόρπον
ἔνθα τότ' αἰνόγαμος φινεὺς ὑπερήνορι θυμῷ
δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους προβλῆσι τε πέτραις
θηρσὶν ἑλὼν προὔθηκε γυναίων εἵνεκα φίλτρων·
τοὺς δὲ καὶ ἀστηθεῖς ὁπωπότας αὖθις ἔτευξαν.
παῖδε κλυτοῦ βορέου, φινεῖ δ' ἄρα ὤπασαν ἄτην
ἀργαλέοιο κότου, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αὐγάς.
Αὐτὰρ ἔπειτα ζαμενὴς βορέης στροφάδεσσιν ἀέλλαις·
ἁρπάξας ἐκύλινδεν ὑπὸ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλας
βιστονίης. ἵνα κῆρ' ὀλοὴν καὶ πότμον ἐπίσπῃ·
Αὐτὰρ ἔπειτα φινῆος ἀγηνορίδαο λιπόντες
αὖλιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα·
ἀγχοῦ κυανέαις πέτραις· ἅς μοι ποτὲ μήτηρ
ἡμετέρη κατέλεξε περίφρων καλλιόπεια·
οὐ γάρ οἱ ἐξυπάλυξις ὀϊζυροῖο πόνοιο.

ἀλλὰ καθειρυμέναι ἀνέμων ὀργῇσιν ἀέλλαις
ξυμβλῆτες πίπτουσιν ἐπ' ἀλλήλαισιν ἰοῦσαι.
δοῦπος τ' ἀμπέλαγός τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν
ῥηγνυμένοιο κλύδωνος· ὀρινομένης τε θαλάσσης
κύματι παφλάζοντι περιβρέμεται ἄσπετος ἅλμη
ἀλλ' ἐγὼ ἀγνιώδη τάδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα.
πρύμναν ἔπειθ' ὁρόειν, ὄφρ' ἂν πεφυλαγμένος εἴη
τοῦ δέ, καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ
ἐν στέρνοισι δέ κεῦθεν ἅ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν.
μοῦνος ἀφ' ἡρώων ἀλλὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐρωδιὸν ἧκε φέρεσθαι.
ἄκρην ἱστοκεραίαν· ὁ δ' ἀχαλόων πεπότητο.
πέτραις δ' ἐν μυχάταισιν ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀερθείς·
δινοῦνται· ταί δ' αὖτα κραδαινόμεναι ἑκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλαισι. καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος. περὶ δέ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο
τίφυς δ' ἐκ προλιπόντος ἐρωδιοῦ αἰπὴν ὄλεθρον
σῖγα μὲν ἡρώεσσιν ἐκέκλετο. τοί δ' ἀΐοντες
ἱέμενοι θοὰ κύματ' ὑπειρεσίῃσι χάρασσον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέρῃσι
πέτρας ἠλιβάτους, αἳ δ' ἀλλήλων ἀπόρουσαν
κῦμα δ' ἀνερρόχθησε. βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηΐ
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ διὰ θέσκελον αὐδήν
ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
κυανέας ἤμειψε λάλος τρόπις, αὐτίκ' ἄρ' αἵγε
βυσσόθεν ἐρρίζουντο. καὶ ἔμπεδον αἰὲν ἔμιμνον,
οὕτω γὰρ μοῖραι τάδ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι
καὶ τότε δὴ προφυγόντες ἀδευκέα πήματ' ὀλέθρου
ῥηβαντοῦ προχοαῖσι μέλαιν' ἐξικόμεθ' ἀκτὴν
νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν θυνηΐδα τῆς ἀπάτερθεν

τέμβριος ἰχθυόεις θαλβαῖς πλημμύρεται ὄχθαις.
σαγγάριός θ' ὃς κύματ' ἐπιβρέχει εὐξείνοιο
ἀλλ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλῶν ἐπενησάμεθ' εἰρεσίῃσιν
ἀμφὶ λύκοιος ῥέεθρον ἐκέλσαμεν, ᾧ ἔπι λαοῖς
κραῖνε λύκος ποταμοῖο φερώνυμος ὅς ῥ' ὑπεδέκτο
ἥρωας μινύας. ξενίῃ δ' ὑπεδέκτο τραπέζῃ.
φίλετο δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
ἔνθα καὶ αἶσα παρέσχε καταφθίσθαι δύο φῶτας
ἀμπυκίδην ἴδμωνα κυβερνητῆρα τε τίφυν
τὸν μὲν, δὴ κατὰ σῶμα λυγρὴ ἠρείσατο νοῦσος
τὸν δ' ἔκτανε θήρσυς ἄγριος. αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
τύμβους χευάμενοι πολιὴν ἐπένησαν θαλλῆν.
ἀγκαίῳ πίσυνοι. τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἄπαντες
ναυτιλίης. σφετέρῃσι δαημοσύνῃσι κεκάσθαι.
Αὐτὰρ πηδαλίων οἰκία λάζετο χειρὶ
νῆα κατιθύνων ἐπὶ παρθενίοιο ῥέεθρα
ὃν δὴ καλλίχορόν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέουσιν
ὅν τοι ἐγὼ μύθοισιν ἐπὶ προτέροισιν ἔλεξα
ἔνθεν ἄκραν προβλῆτα παραπλώσαντες ἔβημεν
γῆν ἐπὶ παφλαγόνων τὴν δὴ παράμειψε θέουσα
ἀργὼ, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα καραμβιάκην δ' ἵκετ' ἄκρην
ᾗ ἔνι θερμώδων κεῖται, ἅλυός τε ῥέεθρον
βάλλον ἐπ' αἰγιαλὸν δίνας ἁλιμυρέας ἕλκον.
νέρθε δ' ὑποθρώσκουσι βορειάδος ἀντίον ἄρκτου
μακρὰ θεμισκύρης βοιαντίδος ἄψεα κεῖται.
ἄγχι δ' ἀμαζονίδων δαμνίππων ἄστεα κεῖται.
καὶ χάλυβις. συβαρῆνά τ' ἔθνη λαοί τ' ἐπὶ χέρες
μίγδην ἐν μοσσύνοισι πέδον τριναιετάουσι.
λαιὰ δ' ἐπιπλώσαντες ἐκέλσαμεν αἰγιαλοῖσι.
οἳ χίτε μαῦροι ἔσαν μαριανδύροισιν ὅμουροι

νέρθε δὲ τοι ἑλίκης, δολιχὸς παρακέκλιται αὐχὴν
ἔνθά δ' ὑπωρείῃσιν ἐπὶ προβλῆσι κυκλοῦται
τηλεφανεῖς αὐλῶνας ὑπὲρ μυχὸν εὐρέα κόλπου
οὗ σύμης ὄρος ἐστὶ, πολύς τ' εὐθαλὴς λειμὼν
ἔνθά δ' ἀράξου ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο
ἐξ οὗ θερμώδων φᾶσις, τάναΐς τε ῥέουσιν.
οὗ κόλχων κλυτὰ φῦλα καὶ ἡνιόχων, καὶ ἀραξῶν.
ὃν παραμειβόμενοι μυχάτοις ἐπεπλέομεν ὅρμοις·
οὔρων· χιδναίων τε χαρανδαίων· σολύμων τε.
ἀσσυρίων· τελέων τρηχὺν δ' ἀγκῶνα, σινώπης
καὶ φιλύρας ναέτας τε καὶ ἄστεα πυκνὰ σαπείρων,
βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἴδ' ἄξενα φῦλα σιγύμνων.
ἷκτο δ' ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμου πλησίστιος ἀργὼ
ὄρθριον ἐρχομένης ἠοῦς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον
ἕσπερ' ἐπ' ἀξείνου φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.
ἀγκαῖος δ' ἤνωγε παραιφάμενος ἐπέεσσι.
λαίφεά τε στέλλειν, καὶ ἐπ' ἰκρίων αὖθι χαλάσσαι.
ἱστὸν ἀνακλίναντας· ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο διὰ στόμα τρηχὺ ῥέοντος
ἱκόμεθ' αὐτίκ' ἄρα στέφανον καὶ τεῖχος ἐρυμνὸν
αἰήτου κατέφαινε καὶ ἄλσεα τοῖς ἐπὶ κῶας
χρύσεον ἠώρηται χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῷ
ὡς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονήαντο, αὐτὰρ ἰήσων·
αὐτίκα μερμήρι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
ξυνὴν μὲν μινύαισιν ἄδην ἀνενείκατο φωνήν.
ἠέ γ' ἐπ' αἰήταο μόλῃ δόμον οἶος ἀπ' ἄλλων
μειλιχίοις στέρξῃ τε παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἠὲ μεθ' ἡρώεσσι καὶ ἐς μόθον αὐτίκα λεύσοι
ἀλλ' οὐ γὰρ μινύαισιν ἐπήνδανε πᾶσι νέεσθαι.
δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ἥρη,

ἀμβολίην θ' ἵνα δή τε λέσῃ τά περ αἶσα γενέσθαι.
ὦκα δ' ἄρ' οὖλον ὄνειρον ἀπ' οὐρανοῦ ἧκε φέρεσθαι
εἰς δόμον αἰήταο. συθεὶς δ' ὅγε δεῖμα πέλωρον
ἔσκηψεν βασιλῆα περὶ φρένας ὅσσιν ἔδοξε
παρθένου ἣν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι.
μηδείας κόλποισιν ἐν ἱμερτοῖσι συνῆναι.
ἀστέρα παμφανόωντα διηερίοιο πορείης.
ἣ δ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβεκε χαρηότι θυμῷ
ἧκε φέρουσ' εἰς χεῦμα εὐρύτου ποταμοῖο
φάσιδος. ἀστέρα δ' αἰὲν ἀναρπάξαντα ῥέεθρον.
οἴχεσθαι πόντοιο δι' ἀξείνοιο φέροντα
ταῦτα δ' ἐσαθρήσας, δολίου ἐξέσυτο ὕπνου.
ἀπροφανὲς στυγερὸν δὲ περὶ φρένας εἵλκετο δεῖμα
ἆλτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς. δμωσὶ δὲ οἷ ὦκ' ἐπέτελλεν
ἵππους ἐν ζεύγεσιν ὑπὸ δὲ ζεύξασθαι ἀπήνην.
ὄφρα κε μειλίξαιτο κιὼν ἐπὶ ῥεῖθρον ἐραννόν.
φᾶσιν δινήεντα. σὺν ἐνδαπίης μίγα νύμφαις.
ψυχάς θ' ἡρώων ὅσαι τ' ἐπὶ ῥεῖθρον ἄμειβον.
θυγατέρας δὲ ἔκλυζε θηώδεος ἐκ θαλάμοιο
χαλκιόπην σὺν παισὶν ἀποφθιμένου φρίξοιο.
ἠδ' ἁπαλὴν μήδειαν ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην. ὄφρ' ἂν συνέποιντο κιόντι.
ἄψορρος δ' ἀπάνευθε δόμους ναίεσκε πόλιος.
ἅρμα δ' ἔπι χρύσειον ἔβη μίγα θυγατέρεσιν.
αἰήτης. τὸν δ' αἶψα δίεκ πεδίου φέρον ἵπποι.
χεῖλος ὑπὲρ ποταμοῦ δονακώδεος ἔνθά περ αἰεὶ
εὐχωλὰς ῥείθροισι καὶ ἱρὰ καλ' ἐκόμιζον.
κείναισι δ' ὄχθαισιν ὑπόδρομος ἤλυθεν ἀργώ,
καί ῥα τότ' αἰήτης προσέδραμεν ἐν δ' ἄρα πολλούς.
ἑξείης ἥρωας ὁμιλαδὸν ἑδριόωντας

ἀθανάτοις ἰκέλους. περὶ γάρ ῥά ε τεύχεα λάμπε.
τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος ἰήσων.
ἥρη γὰρ περὶ πάμπαν ἐτίετο. καί οἱ ἔδωκε
κάλλος τε μέγεθός τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' ἀλλήλοις βάλον ὄσσε.
αἰήτης μινύαι τε περίφρενα παχνώθησαν.
πρόσθε γὰρ αἰήτης μὲν ἐφ' ἅρματος ἥλιος ὥς.
λάμπετο μαρμαρυγαῖσι πέρι χρυσέων ἀπὸ πέπλων
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην κεφαλῇ ἔχε θυσσανόεσσαν.
ἀκτῖσιν φλογέαις. σκῆπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμα.
ἀστεροπαῖς ἴκελον. δοιὼ δ' ἑκάτερθεν ἔκιον
θυγατέρες. ταῖς γάρ κεν ἀγαλλόμενος πεφόρητο.
σμερδνὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθείς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων βριαρὶν ἀνενείκατο φωνήν.
δεινὸν ὁμοκλήσας. μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
φράζετον οἵτινές ἐστε. τί δὲ χρέος ὑμᾶς ἱκάνει.
ἔκ ποθεν ἐλδομένοισι κυτηίδα γαῖαν ἀμεῖψαι.
οὐδ' ἄρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφόβησθε.
οὐδὲ λεῶν σκήπτροισιν ἐπίρανον ἡμετέροισι
κόλχων, οἵκεν ἄρηιδορησσόο ἴκισιν ἀτηρεῖς
μόθον ἱεμένοις. εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
αἰσονίδῃ δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πραπίδεσσιν ὄπασσεν
ἥρη πρέσβα θεά. μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
οὔτε νυλιστῆρες ἱκάνομεν οὔτέ τιν' ἄλλην
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες ἐγείρομεν ὕβριος αἴσῃ.
ἔργ' ἀΐδηλ' ἀνθρώποισιν· ἃ δὴ πολέες μεμάασι.
τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἕνεκεν σφετέροιο
ἀλλά μοι ἆθλον ἔταξε ποσειδῶνος φίλος υἱός
πατροκασίγνητος πελίας. χρύσεον ποτὶ κῶας.

ἀζομένους ἀφικέσθαι ἐϋκτιμένην ἐς Ἰωλκόν.
οὐδ' ἔτι δὴ νώνυμοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
οἱ μὲν γὰρ μακάρων· οἱ δ' ἡρώων γένος ἐσμὲν
οὐδ' ἔτι μὴν πολέμων ἀδαήμονες οὐδὲ μόθοιο
ξεῖνοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι ἐφέστιοι· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἶσος ἀέλλῃ
Αἰήτεω. καὶ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
φρικτὸν ἐφ' ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆτιν ὑφαίνων.
ὀψὲ δὲ δὴ Μινύαισι τοίην ἀνενείκατο φωνήν.
εἰ μὲν δὴ Κόλχοισιν ἀρηϊφάτοισιν ἐσάντα·
μαρναμένοις ἐπιθῆσθον, ἀποφθίσειν μένος ἀνδρὰς
ἔλπεσθ' ὥς κεν ἀδήριτον γέρας ἔσσετ' ἐν ὑμῖν.
κῶας ἀειρομένους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν.
εἰ δέ γε ταῦροι ἐόντες ὑποκλίνῃ τε φάλαγγι
ἡμετέροι· τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάξαι.
εἰ δέ κέ μοι πείθησθε τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστι.
κρίναντες τίν' ἄριστον ἢ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ὄφρα κε πειρηθεὶς ἀέθλων οὓς αὐτὸς ἐνίσπω.
κῶας ἕλῃ χρύσειον, ὃ καὶ γέρας ἔσσεται ὑμῖν.
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
βῆσαν ἀμειβόμενοι. Μινύαις δ' ἄχος ἔπλετο θυμῷ
καί ῥα τόθ' Ἡρακλῆος ἔχον πόθον, οὐ γὰρ ἔμιμνον.
ἔθνος ἀμαιμάκετον Κόλχων, καὶ θούριον Ἄρην.
νῦν δέ σοι ὦ Μουσαῖε παραδρομάδην ἀγορεύσω·
οἷά περ αἰνόμοροι Μινύαι πάθον ἠδ' ὅσ' ἔρεξαν.
ὥς τ' ἀψόρρος ὄρουσ' ἐκ δώματος Αἰήταο·
Ἄργος ἐϋμμελίης Φρίξου παῖς ὅν ῥα ἔτικτε.
Χαλκιόπη· τῷ γὰρ παρελέξατο πατρὸς ἐνιπῇ.
ἡνίχ' ὑπὲρ νώτῳ κριοῦ Κόλχοισι πελάσθη.
ἀγγέλλων Μινύαισιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλε.

σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι πολυφθόρου αἰήταο·
ἠδ᾽ ὡς παρθενίοις αὐτοῦ φίλτροις ἐδαμάσθη.
αἰνόγαμος μήδεια θεᾶς ἥρης διὰ βουλάς.
ἐν γὰρ οἱ ἵμερον ὦρσεν ἐρωτοτρόφη κυθέρεια.
ἧκε δ᾽ ἄρ᾽ ἠὸν ὑπὸ σπλάγχνοις δασπλῆτις ἐριννύς·
ὥστε βόας ζεύγλαισι δαμάσσατο πυρὶ πνέοντας·
τετράγυον θέμενος σπόρον αὔλακι τόν ῥ᾽ ἐκόμισσε·
φρίξος ἐϋμελίης, ὅτ᾽ ἔβη δόμον αἰήταο.
ἔδνον ἐνυάλιόν τε δρακοντείων ἀπ᾽ ὀδόντων.
ἠδ᾽ ὡς δυσμενέων σπαρτῶν στάχυν ἐξενάριξεν,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ. πῶς δ᾽ ἀγλαὸν ἤρατο κῦδος
αἰσονίδης. ὥς τ᾽ ἦλθε διὲκ μεγάρων λελαθοῦσα.
λῖτι καλυψαμένη ἑανῷ διὰ νύκτερον ὄρφνην,
παρθένος αἰνολεχής. περὶ γὰρ ῥα ἑτεῖρον ἔρωτες
νηὸς ἐπ᾽ ἀργῴας πελάσαι. καὶ πότνι᾽ ἀνάγκη
οὔτιν᾽ ὀπιζομένη πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγουσα.
ἠδ᾽ ὡς ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς·
στέρνά τε μαιμώσα κύσεν, χαρίεν τε πρόσωπον.
δάκρυσι πλημμύρουσα γενειάδας· οὐδέ τιν᾽ αἰδῶ
ἔσχε πόθων ἥρωας. ἐλαυνομένη δ᾽ ὑπὸ φίλτρων.
παρθενίην ἔρριψε. γάμων τ᾽ εὐήνορα θυμόν.
ἄλλα τ᾽ αὖ πολλὰ καὶ ἐσύστερον αὖθις ἀκοῦσαι.
ἐπεὶ ὅτε δὴ μήδεια λίπεν δόμον αἰήταο
λαθριδίη. καὶ νηὸς ἐφ᾽ ἡμετέρης ἐπελάσθη,
δὴ τότ᾽ ἄρα κατὰ θυμὸν ἐμηδόμεθ᾽ ὄφρα μολόντες
ἀμφ᾽ ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρύσειον ἕλωμεν.
ῥᾶστα περὶ φρεσὶ δ᾽ ἧσι δοκεύομεν, οὐδέ τις ἡμῶν
ἔγνω μόχθον ἄελπτον, ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον
πᾶσιν ἐφ᾽ ἡρώεσσι, κακῶν δ᾽ ἀνεφαίνετο πυθμήν.
πρόσθε γὰρ αἰήταο δόμων ποταμοῖο τ᾽ ἐρυμνοῦ

ἐννέ' ἐπ' ὀργυιῶν ἕρκος περιμήκετον ἄντην
φρουρεῖται πύργοισι καὶ εὐξέστοισι μύδροισιν
ἑπτὰ περιστεφάνοισι κυκλούμενον, ἐν δ' ἄρα τρισσαὶ
χαλκήρεις πυλαὶ εἰσὶ πελώριοι· ἐν δ' ἄρα ταῖσι
τεῖχος ἐπιθρώσκει· περὶ δ' αὖ χρύσειαι ἐπάλξεις.
Αὐτὰρ ἐπὶ σταθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἄνασσα
ἵστανεν αἰθύουσα πυρὸς σέλας, ἥν κεν κόλχοι
ἄρτεμιν ἐμπυλίην κελαδοδρόμον ἱλάσκονται
δεινήν τ' ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινήν τ' ἐσακοῦσαι.
εἰ μήτις τελεταῖς πελάσει, καὶ θύσθλα καθαρμῶν.
ὅσσα περ ἀρήτειρα καθάρματα μύστις ἔκευθε
δεινολεχὴς μήδεια κυτηϊάσιν μίγα κούραις.
οὐδ' ἔτις ἐν δοτέρω κείνην ὁδὸν εἰσεπέρησεν.
ἐν δάπιος ξεῖνός τε βροτῶν ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας.
εἴργει γὰρ πάντῃ δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια.
λύσσαν ἐπιπλείουσα ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλάκεσσιν
ἐν δέ σφιν πυμάτων μυχῷ ἕρκεος ἄλσος ἀμείβει
δένδρεσιν εὐθαλέεσσι κατάσκιον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
δάφναι τ', ἠδὲ κράνειαι, ἰδ' εὐμήκεις πλατάνιστοι.
ἐν δὲ πόαι ῥίζῃσι κατηρεφέες χθαμαλῇσιν.
ἀσφόδελος, κλύμενός τε, καὶ εὐειδὴς ἀδίαντος.
καὶ θρύον, ἠδὲ κύπειρον, ἀριστερέων τ' ἀμενηνά.
ὅρμιόν τε, καὶ ἐρύσιμον, κύκλαμίς τε θεουδής.
στοιχὰς, παιονίητε κατερνέστε πολύκνημον.
μανδραγόρης, πόλιόν τ', ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμον
εὔοδμός τε κρόκος ἰδὲ κάρδαμον, ἐν δ' ἄρα κῆμος
σμίλαξ, ἠδὲ χαμαίμηλον, μήκωντε μέλαινα
ἄλκυα, καὶ πάνακες καὶ κάπασον, ἠδ' ἀκόνιτον.
ἄλλά τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ πεφύκει
μέσον δ' ἠερόμηκες ἐπὶ στύπος ἄλσεϊ πολλῷ.

ἥπλωται φυγοῖο πέριξ κλαδεῶσιν ἐρυμνὸν
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ χρύσειον ἐπεκρέματ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα
ὅρπηκος τανάοιο δέρας, τόκεν αἶψα δοκεύς
δεινὸς ὄφις θνητοῖς ὀλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν
χρυσαῖς γὰρ φολίδεσσιν ἐθείρεται· ἐν δ᾽ ἄρα πρέμνον
ἀπλάτοις ὁλκοῖσι φορούμενος ἀμφιπολεύει
σῆμα χαμαιζήλοιο Διὸς, ποτὶ κῶας ἀμείβων
φρουραῖς ἀδμήτοις δ᾽ ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου
γλαυκοῖς ἀμφ᾽ ὄσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἑλίσσων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ᾽ ἐτήτυμον ὡς ἐτέτυκτο
ἀμφίγε μου νυχίης ἑκάτης φρουρῆς τε δράκοντος
πάνθ᾽ ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀριφραδέως μήδεια
διζόμεθ᾽ ἡ μὲν ἄελπτον ὀϊζυροῖο πόνοιο
ὡς κένιν ἀγροτέρην μειλιξάμενοι πεπίθοιμεν.
ἠδ᾽ ὡς θῆρα πέλωρον ἱκοίμεθα, τόφρ᾽ ἀνελόντες
δέρμ᾽ ἀπονοστήσωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν
καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσι
μόψος· ὁ γάρ τ᾽ ἐδάη σφῆσι τάδε μαντοσύνησιν
ὄφρ᾽ ἐμὲ γυνάσωνται ἐπιστείβωσι δὲ ἔργον.
ἄρτεμιν ἱλάσθαι θέλξαι δ᾽ ὑπερήνορα θῆρα
ὡς οἱ μὲν λίαν τοπριστάδον, αὐτὰρ ἔγωγε
αἰσονίδην ἐκέλευσα δύω δὴ φῶτε κραταιὼ
κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα
μόψον τ᾽ ἀμπυκίδην ἰέναι παρὸς τέρματα μόχθου
Αὐτὰρ ἐμοὶ μήδεια συνέσπετο μούνη ἀπ᾽ ἄλλων
ἡνίκα δ᾽ εἰς σηκοὺς ἱκόμην ζάθεόν τε θεράπνην
χώρῳ ἐπὶ πλακώεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυξα.
φιτροὺς τ᾽ ἀρκεύθοιο καὶ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρου.
ῥάμνου τ᾽ ὀξυτέροιο πολυκλαύτων τ᾽ αἰγείρων
ὦκα φέρων ἔνησα πυρὴν ἔμπροσθε βόθροιο.

πολλὰ δέ μοι φέρε πάμπαν, ἐπισταμένη μήδεια
φωριαμοῦ ἀνελοῦσα θυώδεος ἐξ ἀδύτοιο.
αὐτίκα δ' οὐλαοπλάσμα θ' ὑπὸ πέπλους ἐπονούμην
ἐν δὲ πυρὴν ἐπέβαλλον, ἰδ' ἔντομα θύματ' ἔρεζον·
σκύμνους παμμέλανας σκυλάκων τρισοὺς ἱρεύσας,
αἵματι δ' αὖ χάλκανθον ἰδὲ στρούθιον ἔμιξα
κνήκοντε, χιστὴν, ἐπί τε ψύλλιον ἀειδές.
ἄγχουσάν τ' ἐρυθρὴν, ἰδὲ χάλκιμον, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύας ἐμπλήσας σκυλάκων, φιτροῖσιν ἔθηκα.
ὕδατι ἰξ δ' αὖμας χολάδας χεόμην περὶ βόθρον
ὄρφνι νάθ' ἑσσάμενος φάρη, καὶ ἀπεχθέα χαλκὸν
κρούων ἐλλισάμην, αἳδ' ὀκραλέως ἐπάκουσαν.
ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου
τισιφόνη τὲ, καὶ ἀληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
πεύκαις ἀζαλέαις φόνιον σέλας ἀΐσσουσαι.
καίετο δ' αὐτίκα βόθρος ἐσμαράγει δ' ὀλοὸν πῦρ.
λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμήκετα καπνόν.
αὐτίκα δ' ἐξ ἀΐδαο διὰ φλογὸς ἠγέρθησαν
δειναὶ, θαμβήτειραι, ἀπηνέες, ἀπροσόρατοι.
ἡ μὲν γὰρ, δέμας ἔσχε, σιδήρεον, ἥν καλέουσι
πανδώρην χθόνιοι, σὺν δ' αἰολόμορφος ἵκανε
τρισσοκέφαλος, ἰδεῖν ὀλοὸν τέρας, οὔτι δαητόν.
ταρταρόπαις ἑκάτη· λαιοῦ δ' ἄρ ἐπέσσυθεν ὤμου
ἵππος χαιτήεις· κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν ἀθρῆσαι
λυσσῶπις σκυλάκη· μέσση δ' ἔφυ ἀγριόμορφος.
χερσὶν δ' ἀμφοτέραις ἔχεν ἄορα κωπήεντα.
ἐγκύκλιαι δὲ δινοῦντο περὶ βόθρον ἔνθα καὶ ἔνθα
πανδώρη, ἑκάτητε. συνεσσεύοντο δὲ ποιναί.
ἐκ δ' ἄφαρ ἀρτέμιδος φρουρὸν δέμας ἧκε χαμᾶζε

πεύκας ἐκ χειρῶν, τὸ δ' οὐρανὸν ἤραρεν ὄσσε,
σαῖνον δὲ σκύλακες πρόπολοι, λύοντο δ' ὀχῆες
κλῄθρων ἀργυρέων, ἀνὰ δ' ἔπτατο καλὰ θύρετρα
τείχεος εὐρυμενοῦς· ὑπεφαίνετο δ' ἄλσος ἐρυμνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· πρῶτος δέ τε κούρη
αἰήτεω μήδεια. καὶ αἴσονος ἀγλαὸς υἱός.
τυνδαρίδαι τ' ἤπειγον ὁμοῦ, σὺν δ' ἔσπετο μόψος.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδόθεν κατεφαίνετο φηγὸς ἐραννή,
κρηπίς τε ξενίοιο διός, καὶ βώμιος ἕδρη.
ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἑλιχθεὶς
δινέων ἀνάειρε κάρα, βλοσυρόν τε γένειον
αἰνὸν δ' ὀλοὸν σύριγξ', ἐπὶ δ' ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
δένδρεα δ' ἐσμαράγησε κραδαινόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα
κρημνόθεν ἐκ ῥίζης, ἰάχησε δὲ σύσκιον ἄλσος.
αὐτὰρ ἐμὲ ἠδ' ἑτάρους τρόμος ἔλλαβε, νόσφι δὲ μούνη
μήδει' ἐνὶ στέρνοις ἀκάμπτεα θυμὸν ἐνώμα.
δρέψατο γὰρ παλάμῃσι λυγρῶν ἀποθρίσματα ῥιζῶν
καὶ τότ' ἐγὼ φόρμιγγος ἐφήρμοσα θέσκελον ὀμφήν,
κλάγξας δ' ἄρ' ἐξ ὑπάτης χέλυος καπυρὴν χέα φωνὴν
σιγαλέως ἀρθεγκτον ἐμοῖς ὑπὸ χείλεσι πέμπον.
κλῆξα γὰρ ὕπνον ἄνακτα θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὄφρα μολὼν, θέλξειε μένος βριαροῖο δράκοντος.
ῥίμφα δέ μοι ὑπάκουσε, κυταΐδα δ' ἧκ' ἐπὶ γαῖαν.
κοιμίσας δ' ὅγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων
καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιάς, καὶ κύματα πόντου,
πηγάς τ' ἀενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
θῆρας τ', οἰωνούς τε, τά τε ζώει τε, καὶ ἕρπει
εὐνάζων ἄμειβεν ὑπὸ χρυσέαις πτερύγεσσιν.
ἷξε δ' ὑπὸ στυφελὸν κόλχων εὐανθέα χῶρον.

κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὄσσε δράκοντος,
ἰσοπαλὲς θανάτῳ, δολιχὴν δ' ἀμφ' αὐχένι δειρὴν
θῆκε καρηβαρέων φολίσιν. θάμβησε δ' ἰδοῦσα
αἰνόποτμος Μήδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὸν υἷα
ἦκ' ἐπιθαρσύνουσα θοῶς πρέμνοιο λαβέσθαι
κῶας χρυσεόμαλλον, ὃ δ' οὐκ ἀπίθησεν ἀθρήσας.
αὐτὰρ ἀειράμενος δέρας ἄπλετον, ἵκετ' ἐπὶ νῆα.
ἥρωες Μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἂν δ' ἄρα χεῖρας
ἀθανάτοις ἤειραν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ὣς οἱ μὲν περὶ κῶας ὀπώπεον, αἶψα δ' Αἰήτης
ἀμφιπόλων ἤκουσεν ἀποιχομένην Μήδειαν
ὦκα δ' ἄρ' Ἀψύρτῳ ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν.
μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην καὶ ὄπατρον.
ἀλλὰ ὃς ὠκὺς ἔπειγε παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
εἰς λόχον ἡρώων, ἔκιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνήν.
νὺξ δὲ τότ' ἀστροχίτων μέσσην παρήμειβε πορείαν
ἐκ δ' ἐτελεῖτο δόλος στυγερὸς, καὶ κῆρες ἀϊδναὶ
Μηδείης ὑπ' ἔρωτος ἐρικλυτοῦ Ἀψύρτοιο.
ὃν ῥα κατακτείναντες, ἐπὶ προχοὰς μεθέηκαν
ὀρνυμένου ποταμοῖο. φέρεν δ' ὅγε πνεύματι κραιπνῷ.
θεινόμενος δὲ δίναις, εἰς κῦμ' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
κέλσεν ὑπὲρ νήσων, Ἀψυρτίδας ἃς καλέουσιν.
ἀλλ' ἄρα οὔτι λάθον Δί' ἐπόψιον, ἠδὲ θέμιστας.
αὐτὰρ ἐπεὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἑκάτερθεν
ὄχθης πείσματ' ἔκοψαν, ὑπ' εἰρεσίῃς δὲ θοῇσι.
πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ τάμον, οὔτι κατ' ἰθὺ
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα διὰ στόμα Φάσιδος εὐρὺ
θέμεθ'· ἀμπλακίῃ δ' ἐφορούμεθα πολλὸν ὀπίσσω
αἰὲν ἀναπλείοντες, ἐλείπετο δ' ἄστεα Κόλχων

ἀφραδέσι μινύαις, σκοτίη δ' ἔτι ἀμφέχεν ὄρφνη.
Αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥόον ἀφραδίῃσι
μεσάτιοι πεδίοιο, βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
γυμνοί, βουνόμαι τε, καὶ ἄρνυες ἀγροιῶται,
κερκετικόν τ' ἀνδρῶν φῦλον, σιντῶν τ' ἀγρώχων.
οἱ μήσαντο μεσηγὺ χαρανδαίων τ' αὐλώνων
καυσάκιον παρὰ πρῶνα, διὰ στεινῆς ἐρυθείας.
ἀλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολίης ἐφάνη τερψίμβροτος ἠώς
ποιανθεῖ νήσῳ προσεκέλσαμεν, ἔνθα δὲ δισσοὶ
χεύμασιν ἀπλώτοισι περισχίζουσι ῥέεθρα
φᾶσίς τ' οὐρυμενὴς, ἀκαλαρρείτης τεσαράγγης.
τόν ῥα πλυμμύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἅλα πέμπει
μαιῶτις καναχηδὸν ἐλειονόμου διὰ ποίης.
καὶ τότ' ὑπ' εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα, καὶ ἦμαρ.
διασσαῖς δ' ἐν τριμόροισι βοὸς πόρον ἐξικόμεσθα
λίμνης. ὅν τε μεσυγύβοο κλόπος οὔποτε τιτὰν
ταύρῳ ἐφεζόμενος βριαρῷ πόρον ἔσχισε λίμνης.
καί ῥα πανημερίῃσι πονούμενοι εἰρεσίῃσι
μαιώτας πρώτας ἀφικάνομεν ἀβροχίτωνας,
ἠδὲ γελωνὸν ἔθνος, βαθυχαίτων τ' ἄπλετα φῦλα.
σαυρομάτας τε, γέτας τε κεγυμναίους, κέκρυφάς τε,
ἀρσωπάς τ' ἀριμάσθας ἔθνη πολυπήμονα λαῶν.
ὧν περιναιετάει ἐν γῇ μαιώτιδα λίμνην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κέντοισι δύην ἀμέγαρτον ἔθηκαν
ἀθάνατοι, πύματον δὲ βυθοῦ διαμείψαμεν ὕδωρ
ὄχθῃσι χθαμαλῇσιν ἀποβλύει αἰπὺν ὄλεθρον
ῥοίζῳ ἐλαυνομένη. κἀναχεῖ δέ τοι ἄσπετος ὕλη.
ἀρκτώοις πρατέεσιν ἐπέρχεται ὠκεανὸν δὲ.
τῷ ῥα τότ' ἁρπαχθεῖσα διὰ στόματος κίεν ἀργώ.

ἐννέα δὴ νύκτας τε, καὶ ἤματα μοχθίζοντες
λείπομεν ἔνθα καὶ ἔνθα, βροτῶν ἀπηνέα φῦλα
πακτῶν· ἀρκτείων τε γένος, λελίων τ' ἀγερώχων.
τοξοφόρους τε σκύθας ἄρεος πιστοὺς θεράποντας,
ταύρους τ' ἀνδροφόνους, οἳ ἀμειδέα θύσθλα φέρουσι
μουνυχίῃ βροτέῳ δ' ἐπιδεύεται αἵματι κρητήρ.
ἂν δ' ἄρ ὑπερβορέους νομάδας, καὶ κάσπιον ἔθνος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ' ἄφαρ ἀργὼ
ἄγεν ἐπιπροθέουσα διὰ στεινοῖο ῥεέθρου.
ἔμπεσε δ' ὠκεανῷ, κρόνιον δέ ἑ κικλήσκουσι
πόντον ὑπερβορέην μέροπες, νεκρήν τε θάλασσαν.
οὐκέτι δὲ προφυγεῖν ἐδοκοῦμεν λυγρὸν ὄλεθρον,
εἰ μὴ ἄρ' ὁρμαίνουσαν ὑπὸ κρατερῆφι βίηφι
νῆα μολεῖν ἰθὺ ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο
ἀγκαῖος ξεστοῖσι πιθήσας πηδαλίοισιν.
ἥ δ' ἔθορεν δισσαῖσι βιησαμένη παλάμῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μογερῇσιν ἐδαμνάμεθ' εἰρεσίῃσι.
χεῖρες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον, ἀκηχέμενοι δὲ φίλον κῆρ
πήχεας ἀμπλέξαντες, ἐνειρήσαντο μέτωπα.
ἱδρῶ ἀναψύχοντε, κέαρ δ' ἐπετείρετο λιμῷ.
ἀγκαῖος δ' ἐξᾶλτο, καὶ ἄλλους πάντας ὄρουεν
ἥρωας μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν τέναγός τε πολυστρέπτοισι κάλωσι
βάντες ὑπὲρ τοίχων ἅλα δισφυρὰ κοῦφα βάλοντο
ὦκα δ' ἄρ' ἀρτήσαντο πολυστρέπτοισι κάλωσι
πρύμνης ἐξ ὑπάτης δολιχὴν μήρινθα βαλόντες
ἄργος τ' ἀγκαῖός τε καὶ ἀρχὰς δῶκαν ἑλέσθαι
ἡρώων. τοὶ δ' αἶψα δι' αἰγιαλοῖο θέοντες,

σύρον ἐπειγόμενοι· σὺν δ' ἔσπετο ποντοπόρος νηῦς
τέμνουσ' ὑγρὰ κέλευθα παρὰ ξυστοῖς κροκάλοισιν·
οὐ γὰρ ἐλιγὺς οὖρος ὑπὸ πνοιῇσιν ὄρινε
βυκτάων ἀνέμων κλεινὴν ἅλα· κωφὰ δὲ πόντου
κεῖθ'· ὕπερθ' ἑλίκης καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἕκτη φαεσίμβροτος ἤλυθεν ἠώς,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν, καὶ πλούσιον ἐξικόμεσθα
μακροβίων· οἳ δὴ πολλέας ζώουσ' ἐνιαυτοὺς,
δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων,
πληθούσης μήνης, χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
αὐτὰρ ἐπεὶ μοιρὸς τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν,
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτου μάρπτουσι τελευτὴν,
οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων.
ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελινδία φορβὰ νέμονται.
ἕρσῃ ὑπ' ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες.
πάντες ὁμῶς στίλβοντες ὁμηλικίην ἐρατεινὴν,
μειλιχίη δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι ναῦσε γαλήνη
παίδεσιν, ἠδὲ τοκεῦσιν ἐπὶ φρεσὶν, ἠδὲ νόοισι.
αἴσιμά τε ῥέζειν, πεπνυμένα τ' ἐξαγορεύειν.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἀθρόους παραμείβομεν αἰγιαλὸν δὲ
ποσσὶν ἐπιστείβοντες. ἔπειτα δὲ κιμμερίοισι
νῆα θοὴν ἐπάγοντες ἱκάνομεν, οἵ ῥά τε μοῦνοι
αἴγλης ἄμμοροί εἰσι πυριβρόμου ἠελίοιο.
ἐν μὲν γὰρ ῥίπαιον ὄρος καὶ κάλπιος αὐχὴν
ἀντολίας εἴργουσ', ἐπικέκλιται δὲ πελώρη
ἄλσον ἐπισκιάζουσα μεσημβριὸν ἠέρα φλέγρη·
δείελον αὖ κρύπτουσι φάος τ' ἀνυωκέες ἄλπεις
κείνοισι μερόπεσσιν, ἀχλὺς δ' ἐπικέκλιται αἰεὶ
ἔνθα δ' ἀφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν

ἵξομεν ἀγκῶνα στυφελὸν καὶ νήνεμον ἀκτήν.
ἔνθά περ ἀμβλύζων ποταμὸς δίνῃσι βαθείαις
θρῇξ χρυσορρόας ἀχέρων κρυεροῦ διὰ χώρου.
ἀργυροειδὲς ὕδος προρρέων, λίμνη τε κελαινὴ
ἀνδέχεται· πάντη δὲ παρ ὄχθαισι ποταμοῖο
δένδρεα τηλεθάοντα ποτὶ σχεδὸν, οἷσι καρποῖς
βέβριθε νύκτας τε, καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεί.
ἀμφὶ δέ οἱ χθαμαλή τε, καὶ εὔβοτος ἑρμιονία·
τείχεσιν ἠρήρισται ἐϋκτιμέναις ἐπ' ἀγυιαῖς.
ἐν δὲ γένη ζώουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων·
οἷσιν ἀποφθιμένοισιν ἅλις ναῦς ἴσα τέτυκται.
καὶ δ' αὖ αἱ ψυχαὶ μετεκίαθον εἰς ἀχέροντα
πορθμίδος ἐγγλαφυρῆς. σχεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληες,
ἄρρηκτοί τ' ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος ὀνείρων.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τῶνδε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν
σφῇ ἄτῃ βαρυῇ οἶμον ἀναπλώσαντες ἔβημεν
δὴ ῥα τότ' ἀγκαῖος νηὸς κίεν, αἶψα δὲ πάντας
εἰσβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηκότας ἄμμι γ' ἑταίρους·
τοὺς ὅγε καὶ μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
τλῆτε φίλοι τὸν μόχθον, ἐπεὶ νύ τοι οὔτι χέρειον
ἔλπομαι ἀντήσεσθαι. ἐπιφρίσσοντα γὰρ ἤδη
ἀκραῆ ζέφυρον καταδέρκομαι, οὐδ' ἀτέκμαρτον
ὕδωρ ὠκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν,
ἀλλὰ θοῶς ἱστὸν μὲν ἀναστήσασθε μεσόδμῃ·
λύσατε δὲ προτόνων ὀθόνας. ἐκ δ' ὅπλα χέοντες
σφίγξατ' ἐπισταμένως. τοίχων ἑκάτερθε βαλόντες,
ὣς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονέατο. ἐκ δ' ἄρα κοίλης
νηὸς ἐπιβρομέουσα τομαριὰς ἔκλαγε φηγός.
ἥν ποθ' ὑπ' ἀργῴοισι τομαῖς ἡρμόσατο παλλάς.

ὣς δ' ἄρ' ἔφη· θάμβος δὲ περὶ φρένας ἵκετο πάντας.
ὤμοι ἐγών, ὄφελόν με διαρρεχθεῖσαν ὀλέσθαι
κυανέαις πέτραισιν ἐν ἀξείνῳ τε κλύδωνι
ἢ καὶ νῶϊ ἀνάπυστον ἀϊδροφίῃ βασιλήων
νώμυμνον φορέεσκον, ἐπεὶ νῶϊ αἰεὶ ἐριννὺς
αἵματος ἐμφύλοιο δυσπέτος ἀψύρτοιο
ὑστερόπους ἕπεται. στέργει δέ τοι ἄτη ἐπ' ἄτην.
νῶϊ γὰρ δὴ λυγρῆς τε καὶ ἀργεννῆς κακότητος
ἕξομαι· εἰ νήεσσιν ἐριννύσιν ἆσσον ἵκωμαι.
εἰ μὴ γάρ μ' Ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαντες ἄκρῃσι
κόλπον ἔσω γαίης τε, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἕξεσθ' ἀμ πέλαγος ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.
Ὣς εἰποῦσ' αὐδὴν κατέπαυσεν· ἐν δ' ἄρα θυμὸς
πυκνώθη μινύαισι διαμπερές, εἴτ' ἄρ' ἔμελλον
χήσειν λυγρὸν ὄλεθρον Ἰάσονος εἵνεκα φίλτρων.
πολλὰ δὲ μερμήριζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμοισιν
ἢ μὲν ἀποφθίσωσι, καὶ ἰχθύσι κύρμα βάλωσιν
αἰνολέχην μήδειαν· ἀποστρέψωσι δὲ ἐριννύν.
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε περικλυτὸς αἴσονος υἱός·
καὶ τότε λισσόμενος θυμὸν κατέπαυσ' ἑκάστου.
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἀργοῦς ἐτυμηγόρον ἔκλυον ὀμφὴν
ἧντο παρὰ σκαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ' ἐρετμά·
ἀγκαῖος δ' οἴακας ἐπιστάμενος ἐτίταινε.
πὰρ δ' ἄρα νῆσον ἄμειβεν ἱερνίδα· καὶ οἱ ὄπισθεν
ἵκτο καταιγίδην δνοφερὴν φορέουσα θύελλαν.
ἐν δ' ὀθόνας κόλπωσε· θέεν δ' ἄφαρ ὑγρὸν ἐπ' οἶδμα
νηῦς· οὐδέ τις ἐς αὖθις ἀναπλεύσεσθαι ὄλεθρον
ἤλπετο· δωδεκάτη γὰρ ἐπήϊεν ἠριγένεια.
οὐδέ τις ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν, ὅποτ' ἄρ' ἐσμὲν

ἦ μὴν ἐσχατιαῖς ἀκαλαρρόου ὠκεανοῖο
λυγκεὺς δ' εἰσενόησεν· ὁ γὰρ τηλωπὸν ὄπωπε
νῆσον πευκήεσσαν, ἰδ' εὐρέα δώματ' ἀνάσσης
δήμητρος· περὶ δ' αὖτε μέγα νέφος ἐστεφάνωται
ὧν πέρι μῦθον ἅπαντ' ἔκλυες μουσαῖε δαΐφρον.
ὥς ποτε φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν
ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἀν' εὐρύτε, καὶ μέγα ἄλσος
Αὐτὰρ ἐπεὶ θ' ὥσμιν πλουτεὺς κυανότριχας ἵππους
ζευξάμενος, κούρην ἐπεβήσατο δαίμονος αἴσῃ.
ἁρπάξας δ' ἔφερεν διὰ κύματος ἀτρυγέτοιο.
δὴ τότ' ἐγὼ ἀπόειπον ἐπιπλώον τανέεσθαι.
νήσου ἐπὶ ῥηγμῖνα, καὶ αἰγλήεντα τέρεμνα.
ἔνθ' οὔτις σὺν νηὶ παρὰ μερόπων ἀνθρώπων.
οὐ γάρ οἱ εἰσὶ λίμνη νηῶν ὀχὸς ἀμφιελισσῶν.
ἀλλά γε ἠλίβατος πέτρη περὶ πάντα πέφυκεν
ὑψηλή. τά τε καλὰ φύει μενοεικέα δῶρα.
καὶ τότ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησε νεὸς κυανοπρώροιο.
ἰθυντὼρ ἀγκαῖος ἀνέβρεχε δ' αὖτ' ἀνορούων,
σκαιὸν ὑπεγκλίνας οἰήϊον· ἐν δ' ἄρ' ἔπειθε
μήτι κατ' εὐθὺ περᾶν. ἐπιδέξια δ' ἦγε θέουσαν.
ἤματι δὲ τριτάτῳ κίρκης δόμον ἐξικόμεσθα.
λυκαῖον ποτὶ χέρσον, ἁλιστεφέας τε θεράπνας.
καὶ τότ' ἄρ' αἰγιαλοῖσιν ἐκέλσαμεν ἀχνύμενοι κῆρ.
πείσματα δ' ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμεν, ἐκ δ' ἄρ' ἰήσων
νηὸς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρίηρας ἑταίρους.
διζόμενος τίς ἄρ' ἀνθρώπων ἀν' ἀπείρονα γαῖαν
ναιετάει, γνῶεν δὲ πόλιν, καὶ ἤθεα λαῶν.
τοῖς δ' ἄφαρ ὡμάρτησε κατ' ἀντίον ἐρχομένοισι.
κούρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονος αἰήταο

ἠελίου θυγάτηρ· κίρκην δὲ ἐπικλήσκουσι.
μήτηρ ἀστερόπη, καὶ τηλεφανὴς ὑπερίων·
ἥρα θοῶς ἐπὶ νῆα κατήλυθεν. ἐκ δ' ἄρα πάντες
θάμβεον εἰσορόωντες· ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν ἀλίγκιοι ἠώρηντο.
στίλβε δὲ καλὰ πρόσωπα, φλογὸς δ' ἀπέλαμπεν ἀϋτμή.
αὐτὰρ ἐπεὶ μήδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
λῖτι καλυπτομένην, ξανθῷ δ' ἀμφέσχε παρειάς·
αἰδομένη, χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέρνοις ἀκάχητο,
ἣν τότ' ἐποικτείρουσα προσηύδανε, καὶ φάτο κίρκη
ὦ δειλή τίνα σοι κύπρις ὤπασε μοῖραν;
οὐ γάρ τοι λελάθεσθε ἅπερ ῥέξαντες ἵκεσθε·
νῆσον ἐφ' ἡμετέρην πανετώσιοι εἵνεκα πατρὸς
γηραιοῦ, κάσιός τε, ὃν ἐν πάγλως ὀλέσατε
οὐδὲ γὰρ ὔμμε πάρβησιν οἴομαι ἆσσον ἱκέσθαι
εἰ ἐν ἀναγνίστοισιν ἀλιτροσύναις ἀκέοντες
μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς
ὀρφέως ἰδμοσύνῃσι παρὰ κροκάλοισι μαλέης.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέροιο δόμου θέμις ἐστὶν ἱκέσθαι
προστροπίους, τοίῳ γε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ·
ἀλλά μιν αὐτίκ' ἐγὼ πρόφρων ξεινήια πέμψω
σῖτον, καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σὺν δὲ κρέα πολλά.
Ὣς εἰποῦσ' ἄψορρος ἀπέπτατο νηὶ δὲ μέσσῃ·
δαιτός τ' ἠδὲ ποτοῖο τετυγμένα τεύχε' ἔκειτο.
ἂν δ' ἄρ' ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς οὖρος ἀήτης.
καὶ τότε λυσάμενοι κείνης ἀπὸ πείσματα νήσου
κῦμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα τρινησοῖο
ἱκόμεθα, στήλαισι δ' ἐκέλσαμεν ἡρακλέηος.
ἄκραις δ' ἀμφὶ ῥαῖσι διωνύσοιο ἄνακτος

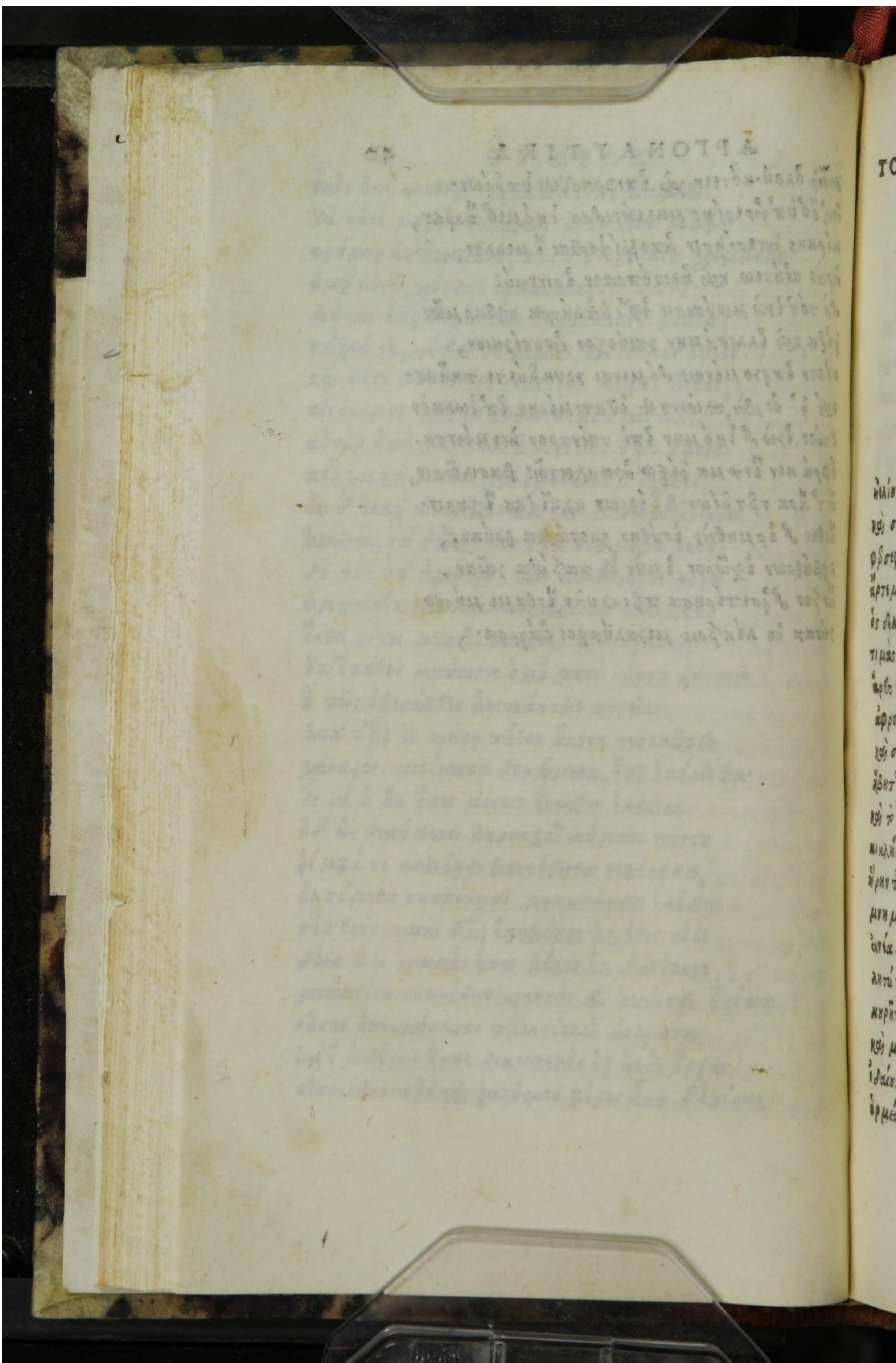
μίμνομεν ἑσπέριοι, δαιτὸς γὰρ ἐδεύετο θυμός.
ἦμος γὰρ πολίεσσιν ἐγείρετο φωσφόρος αἴγλη
ὄρθριοι εἰρεσίης γλαυκὴν ἐχαράξαμεν ἅλμην
σαρδῶον δ᾽ ἱκόμεσθα βυθὸν, κόλπους τε λατίνων
νήσους τ᾽ αὐσονίας, τυῤῥηνάς δ᾽ ἱξόμεθ᾽ ἀκτάς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λιλύβιον ἐπέχομεν ἠχέτα πορθμὸν
τριγλώχι νάτε νῆσον ἐπέχομεν ἐγκελάδοιο
αἰτναίη φλὸξ σφιν ἄρ᾽ ἐρητύει μεμαῶτας,
δὴ τότ᾽ ὑπὲρ πρώρης ὀλοὸν περιέζεεν ὕδωρ
νειόθεν, ἐκ μυχάτου δὲ βυθοῦ ῥοίβδησε χάρυβδις.
κύματι καχλάζοντι, καὶ ἱστίον ἄκρον ἵκανε.
νῆα δ᾽ ἄρ᾽ αὐτόθι κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἴα
προπροθέειν, οὐδ᾽ αὐτίκα ἀναδύσεσθαι ὀπίσω.
κοίλῳ ἐπὶ λυγρῷ δὲ περιστροφάδην ἀγάλλητο.
ἦ τάχα καὶ δύσεθ᾽ ἀργὼ κατὰ βένθε᾽ ἔμελλεν
εἰ μὴ πρεσβύστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
εὐρυβία πηλῆα πόσιν λελίητο ἰδέσθαι.
μειλιχίη δ᾽ ἐκδῦτο βυθοῦ καὶ ῥύσατ᾽ ὀλέθρου
ἀργώαν ἄκατον, καὶ ὑπ᾽ ἰλύος ἐξεσάωσε.
δὴ τότε οἱ πλώοντες ἐπέχομεν οὐ μάλα τηλοῦ
προβλῆτα σκόπελον, πέτρη δ᾽ ἐφύπερθεν ἀποῤῥὼξ
λισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιθρώσκουσα βιᾶται
πόντον ἔσω, χαροπὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβρέμει ἔνδοθι κῦμα
ἔνθά δ᾽ ἐφεζόμεναι λιγυρὴν ὄπα κηρύουσι
κοῦραι, ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκουά.
δὴ τότε δὴ μινύαισιν ἐφήνδανε πύστις ἀοιδῆς
σειρήνων. οὐδέ σφι παραπλώεσθαι ἔμελλον
φθογγὴν οὐλομένην. χειρῶν δὲ οἱ ἧκαν ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ᾽ ἴθυνεν ἐπὶ προβλῆτα κολωνόν.

εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιταινόμενος παλάμῃσι.
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
ἤειδον δὲ λιγὺ κλάζων διὰ θέσκελον ὕμνον,
ὥς ποτε οἱ δήρισαν ἀελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.
αὐτὰρ κυανοχαῖτα χολωσάμενος διὶ πατρὶ
τύψεν λυκτονίην γαίην χρυσῆνι τριαίνῃ,
καὶ ῥαΐγδην διεσκέδασεν κατ' ἀπείρονα πόντον
νήσους εἰναλίας ἔμεναι, τάς ῥ' ἐξονόμηναν
σαρδώ τ', εὔβοιάν τ' ἐπὶ δὲ κύπρον ἠνεμόεσσαν.
δὴ τότε φορμίζοντος ἀπὸ σκοπέλου νιφόεντος
σειρῆνες θάμβησαν, ἑὴν δ' ἄμπαυσαν ἀοιδήν.
καὶ ῥ' ἡ μὲν, λωτοὺς, ἡ δ' αὖ χέλυν ἔκβαλε χειρῶν,
δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἦκε λυγρὸς
μοιριδίου θανάτοιο, σφέας δ' ἀπὸ ῥωγάδος ἄκρης
ἐς βυθὸν δίσκευσαν ἁλιρροθίοιο θαλάσσης.
πέτραις δ' ἠλλάξαντο δέμας, μορφήν θ' ὑπέροπλον,
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θέουσα
ἀργὼ κῦμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἵκανε
λαιψηροῖς πλήθουσα κατὰ προτόνων ἀνέμοισι,
κέρκυραν ζαθέην ἐξίκετο, τήν σφιν ἔναιον
ἴδριες εἰρεσίης καὶ ἁλιπλάγκτοιο πορείης
φαίηκες, τοῖσι δ' ἄρ ἐφημοσσύναισι θέμιστας
ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιότατος βασιλήων.
πείσματα δ' ἁψάμενοι πορσύναμεν ἱερὰ θέσθαι
ζηνὶ πανομφαίῳ, καὶ ἐπ' ἀκτίῳ ἀπόλλωνι,
ἐν δ' ἄρ ὑπειρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
νηυσὶν ἀπειρεσίαις βριαρὸς λόχος αἰήταο
κόλχων ἐρρώοντε, χαρανδαίων, σολύμων τε,
διζόμενοι μινύας, ὄφρ' ἂν μήδειαν ἄγοιντο

ὄψιν δὲ αἰήταο πατρὸς, τίσειε δ᾽ ἀμοιβὰς
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κοίλου λιμένος μυχῷ ἄσσον ἵκοντο
αὐτίκα δ᾽ ἂρ ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον
μηδείης λυτογοῶσα· δέος δ᾽ ὤχρησε παρειὰς
μὴ οἱ ἑλὼν ἀέκουσαν, ἑὸν πέμψειε δόμονδε
φαιήκων βασιλεὺς, ἀνάπυστά τε ἔργα γένηται.
ἀλλ᾽ οὔ οἱ τάδε μοῖρα τε ἀλκίνοος κατένευσε,
πρὶν δή τοι πελίαο δόμοις ἐπὶ λυγρὸν ὄλεθρον
αὐτῷ τε κρέοντι φέροι κακὸν οἶτον ἰήσων·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλυεν αὐδὴν,
ἀρήτη ῥοδόπηχυς, ἴδ᾽ ἀλκίνοος θεοειδής·
ἀλκίνοος μὲν ῥ᾽ ὦκ᾽ ἐπετέλλετο κηρύκεσσι
κούρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς
παρβίθ᾽ ἑῷ τίσεσθαι δίκην ἀλιτημοσυνάων.
ἀρήτη δ᾽ ὤκτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια
μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ὃν πόσιν, ὧδ᾽ ἀγόρευεν.
οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπορρώσασθαι ὅμιλον,
λέκτρα τε στορέσαι, λῦσαι τ᾽ ἐκ πυρσὸν ἔρωτος.
θυμαίνει μάλα γάρ σφιν διωναίη ἀφροδίτη
ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ὅστις τάδε μήσεται ἔργα·
ἀλλ᾽ εἰ μὲν κούρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει,
οἰχέσθω πατρός τε δόμον, καὶ δὲ ἤθεα κόλχων.
εἰ δὲ καὶ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα
παρθενίην ἤχυνεν, ἔος πόσις ἄμμιν ἀγέσθω.
Ὣς ἔφατ᾽. ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
καί ῥ᾽ οὕτω τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
ἀλλ᾽ οὔ οἱ βουλὴ μινύας λάθεν, αὐτίκα γὰρ ἥρη
δμωῒ δὲ μάσσ᾽ εἰκῆα, θοῶς φάτο, καὶ κατένευσε.

νηὸς ἔπι προθοροῦσα, τὰ οἱ μήτιον ἄνακτος·
δὴ τότε μηδείη θαλάμων προσιώετο λέκτρον.
πρύμνῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ, περὶ δ' ἐστορέσαντο χαμεύνας
ἀμφ' αὐτῇ, χρύσοιον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
Αὐτὰρ ἐπὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας,
τεύχεά τε, κρύπτον τε γάμων αἰδέσιμον ἔργον.
καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κούριον ἄνθος,
αἰνόγαμος μήδεια δυσαινήτοις ὑμεναίοις.
αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμύμονος ὄψιν ἵκοντο
κόλχοι καὶ μινύαι, καὶ ἐμυθήσαντο ἕκαστοι,
ἐκ δ' ἔλαχ' αἰσονίδης ἄλοχον μήδειαν ἄγεσθαι
ἀγκινόου, τοὶ δ' ὦκα λύοντ' ἐκ πείσματα νηός.
δὴ τόθ' ὑπ' εἰρεσίῃσι θεὴν πολυηγόρος ἀργὼ
ἀμπρακίου κόλποιο διαπρήσσουσα κέλευθα.
ἔνθα τί τοι μουσαῖε θεηγενὲς ἐξαγορεύσω,
ὅσσ' ἔπαθον μινύαισιν ὁμοῦ ποτὶ σύρτιν ἀήταις·
ἢ πῶς ἐξεσάωθεν ἁλιπλάγκτοιο πορείης.
ὅσσα τ' ἄρ' ἐν κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες
χάλκειον τριγίγαντα δοκεύμενοι, ὄφρ' ἱκόμεσθα·
ὅς ῥά οἱ οὐκ εἴασκε μένων ἔντοσθεν ἱκέσθαι.
ἠδ' ὡς στεινόμενοι βαρυηχέϊ κύματι πόντου
ῥίμφα τε κυανέῃσι βαυνόμενοι νεφέλῃσιν,
ἠλπόμεθα σκοπέλοισι μαλαυνείοισιν ἱκέσθαι
νῆα θοήν· παιὰν δ' ἄρ' ἑκηβόλος ἀγχόθεν αἰὲν
δήλου ἀπὸ κραναῆς ἧκεν βέλος· ἐκ δ' ἀνέφηνε
μελαντίων σποράδων· κραναὴν δέ ἑ πάντες ὀπίσσω
νῆσον ἐπικλήσκουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
ἀλλ' οὐ οἱ θέμις ἔσκε διαμπερὲς ἐξ ἁλὸς ἔρξαι
αἰσονίδην· περὶ γὰρ ῥαλύπρον φέρεν· ἄλλο δ' ὀπίσσω

μοῖρ' ὀλοή· κότεεν γὰρ ἐπιφραδέως ὑπερβίων.
ἀλλ' ὅθ' ὑπ' εἰρεσίῃς μαλεώτιδας ἱκόμεθ' ἄκρας,
κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀπορρίψεσθαι ἔμελλον,
ἀρὰς αἰήτεω καὶ ἠλιτόποινον ἐριννύν.
δὴ τότ' ἐγὼ μινύαισιν ἐφ' ἱερὰ λύτρα καθαρμῶν
ῥέξα, καὶ ἐλλισάμην γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
νόστον ἐπερχομένοις δόμεναι γλυκερούς τε ἀήτας.
καί ῥ' οἱ μὲν, πλώοντες ἐϋκτιμένην ἐπ' ἰωλκὸν
βαῖνον. ἐγὼ δ' ἱκόμην ἐπὶ ταίναρον ἠνεμόεντα.
ὄφρά κεν ἔντομα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλεῦσιν,
οἵ τ' ἄρα νερτερίων βερέθρων κληῖδας ἔχουσιν.
ἔνθεν δ' ὁρμηθεὶς, ἐσύθην χιονώδεα θρήκην,
λειβήθρων ἐχῶρον, ἐμὴν δὲ πατρίδα γαῖαν.
ἄντρον δ' εἰσεπέρησα περικλυτὸν, ἔνθα με μήτηρ
γείνατ' ἐν λέκτροις μεγαλήτορος οἰάγροιο.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Εὐτυχῶς χρῶ ἑταῖρε.

μ Ανθανε δὴ μουσαῖε θυηπολίην περὶ σεμνὴν,
εὐχὴν, ἣ δή τοι προφερεστέρη ἐστὶν ἁπασῶν.
ζεῦ βασιλεῦ, καὶ γαῖα, καὶ οὐράνιαι φλόγες ἁγναί.
ἠελίου, μήνης θ' ἱερὸν σέλας, ἄστρά τε πάντα.
καὶ σὺ ποσειδάων, γαιήοχε, κυανοχαῖτα.
φερσεφόνη θ' ἁγνὴ, δημήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε.
ἄρτεμι ἰοχέαιρα κόρη, καὶ ἤιε φοῖβε.
ὃς δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον. ὅς τε μεγίστας
τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις διόνυσε χορευτά.
ἄρεά τ' ὀβριμόθυμε, καὶ ἡφαίστου μένος ἁγνόν.
ἀφρογενής τε θεὰ, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα.
καὶ σὺ καταχθονίων βασιλεῦ μέγ' ὑπέροχε δαῖμον.
ἥβην τ', εἰλείθυια, καὶ ἡρακλέος μένος ἠΰ.
καὶ τὸ δικαιοσύνης τε, καὶ εὐσεβίης μέγ' ὄνειαρ.
κικλήσκω νύμφας τε κλυτὰς, καὶ πᾶνα μέγιστον.
ἥρην τ', αἰγιόχοιο διὸς θαλερὴν παράκοιτιν.
μνημοσύνην τ' ἐρατὴν, μούσας τ' ἐπικέκλομαι ἁγνὰς
ἐννέα. καὶ χάριτάς τε, καὶ ὥρας, ἠδ' ἐνιαυτόν.
λητώ τ' εὐπλόκαμον θείην, σεμνήν τε διώνην.
κουρῆτας τ' ἐνόπλους, κορύβαντάς τ', ἠδὲ καβείρους.
καὶ μεγάλους σωτῆρας ὁμοῦ, διὸς ἄφθιτα τέκνα.
ἰδαίους τε θεοὺς ἠδ' ἄγγελον οὐρανιώνων,
ἑρμείαν κήρυκα. θέμιν τ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν.

νύκτα τε πρεσβύστην καλέω. καὶ φωσφόρον ἦμαρ,
πίστιν τ' ἠδὲ δίκην. καὶ ἀμύμονα θεσμοδότειραν.
ῥεῖαν τ', ἠδὲ κρόνον, καὶ τηθὺν κυανόπεπλον.
ὠκεανόν τε μέγαν, σύν τ' ὠκεανοῖο θύγατρας.
ἄτλαντός τε, καὶ αἰῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχύν.
καὶ χρόνον ἀέννaον· καὶ τὸ στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ,
μειλιχίους τε θεοὺς· ἀγαθήν δ' ἐπὶ τοῖσι πρόνοιαν.
δαίμονά τ' ἠγάθεον, καὶ δαίμονα πήμονα θνητῶν.
δαίμονας οὐρανίους, καὶ ἠερίους, καὶ ἐρύδρους,
καὶ χθονίους, καὶ ὑποχθονίους, ἰδὲ πυριφοίτους.
καὶ σεμέλην, βάκχου τε συνευαστῆρας ἅπαντας,
ἰνὼ, λευκοθέην τε, παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτην.
νίκην θ' ἡδυέπειαν. ἰδ' ἀδρήστειαν ἄνασσαν.
καὶ βασιλῆα μέγαν ἀσκληπιὸν, ἠπιοδώτην.
παλλάδα τ' ἐγρεμάχην κούρην, ἀνέμους τε πρόπαντας,
καὶ βροντὰς, κόσμου τε μέρη τε τρακίονος αὐδῶν.
μητέρα τ' ἀθανάτων ἄττιν, καὶ μῆνα κικλήσκω.
οὐρανίαν τε θεὰν, σύν δ' ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἀρχήν τ', ἠδὲ πέρας. τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον,
εὐμενέας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας.
τήνδε θυηπολίην ἱερὴν, σπονδήν τ' ἐπὶ σεμνήν.
εἰνοδίαν ἑκάτην κλήζω, τριοδῖτιν ἐραννὴν,
οὐρανίαν χθονίαν τε, καὶ εἰναλίαν κροκόπεπλον.
τυμβιδίαν ψυχαῖς νεκύων μεταβακχεύουσαν.
περσίαν σκυλακῖτιν ἀμαιμάκετον βασίλειαν,
ταυροπόλον, παντὸς κόσμου κλειδοῦχον ἄνασσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κουροτρόφον, οὐρεσιφοῖτιν,
λισσομένοις κούρην τελεταῖς ὁσίαισι παρεῖναι·
βουκόλῳ εὐμενέουσαν ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΥΜΝΟΙ.

Προθυραίας θυμίαμα, στύρακα.

κ λῦθί μοι ὦ πολύσεμνε θεὰ, πολυώ-
νυμε δαῖμον.
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσοψι,
θηλειῶν σώτειρα, μόνη φιλόπαις ἀγανόφρον,
ὠκυλόχεια, παροῦσα νέαις θνητῶν προθυραία.
κλῃδοῦχ', εὐάντητε, φιλότροφε, πᾶσι προσηνής.
ἣ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίαις τε γέγηθας.
λυσίζων ἀφανὴς, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασι.
συμπάσχεις ὠδῖσι, καὶ εὐτοκίῃσι γέγηθας.
εἰλύθυια λύουσα πόνους δεινοῖς ἐν ἀνάγκαις.
μούνην γάρ σε καλοῦσι λεχοὶ, ψυχῆς ἀνάπαυμα.
ἐν γάρ σοι τόκε τῶν λυσιπήμονές εἰσιν ἀνῖαι.
ἄρτεμις εἰλύθυια, καὶ ἡ σεμνὴ προθυραία
κλῦθι μάχαιρα δίδου δὲ γονὰς ἐπαρωγὸς ἐοῦσα.
καὶ σῶζ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σώτειρα προπάντων.

Νυκτὸς θυμίαμα, δαλούς.

ν ύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομαι, ἠδὲ
καὶ ἀνδρῶν.
νὺξ γένεσις πάντων, ἣν καὶ κύπριν καλέσωμεν.
κλῦθι μάχαιρα θεὰ, κυαναυγὴ, ἀστεροφεγγὴς,
ἡσυχίῃ χαίρουσα, καὶ ἠρεμίῃ πολυύπνῳ.
εὐφροσύνη, τερπνὴ, φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων.
ληθομέριμν', ἀγαθή τε, πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα,
ὑμνοδότειρα, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγὴς,
ἡμιτελὴς, χθονία, ἠδ' οὐρανία πάλιν αὐτή.
ἐγκυκλία, παίκτειρα, διώγμασιν ἠεροφοίτους.
ἣ φάος ἐκ πέμπεις ὑπὸ νέρτερα, καὶ πάλι φεύγεις

εἰς ἀΐδην. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
νῶτε μάκαιρα νὺξ πολυόλβιε, πᾶσι ποθεινή,
εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱκετηρίδα φωνήν.
ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ᾽ ἀπόπεμπε νυχαυγεῖς.

Οὐρανοῦ θυμίαμα, λίβανον.

ο ὐρανὲ παγγενέτωρ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές,
πρεσβυγένεθλ᾽ ἀρχὴ πάντων, πάντων τε, τελευτή,
κόσμε πατὴρ, σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν.
οἶκε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίναισιν ὁδεύων.
οὐράνιος, χθόνιός τε, φύλαξ πάντων περιβληθείς,
ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄτλητον ἀνάγκην,
κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολε, αἰολόμορφε.
πανδερκὲς, κρονότεκνε, μάκαρ πανυπέρτατε δαῖμον.
κλῦθ᾽ ἐπάγων ζωὴν ὁσίαν μύστῃ νεοφάντῃ.

Αἰθέρος θυμίαμα, κρόκον.

ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρὲς,
ἄστρων, ἠελίου τε σεληναίης τε μέρισμα.
πανδαμάτωρ, πυρίπνου, πᾶσιν ζωοῖσιν ἔναυσμα,
ὑψιφανὴς αἰθὴρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον.
ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές.
κικλήσκων λίτομαί σε, κεκραμένον εὔδιον εἶναι.

Πρωτογόνου θυμίαμα, σμύρναν.

π ρωτογόνον καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,
ᾠογενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσιν,
ταυροβόαν, γένεσιν μακάρων, θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων.
ὅς τε πολύμνηστον πολυόργιον εὕρηκε παιὰν,
ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαὲς ἔρνος

ὄσσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὀμίχλην.
πάντῃ δινηθεὶς πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον,
λαμπρὸν ἄγων φάος ἁγνὸν, ἀφ' οὗ σε φάνητα κικλήσκω,
ἠδὲ πρίηπον ἄνακτα, καὶ ἀνταυγῆ ἑλίκωπον.
ἀλλὰ μάκαρ πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετὴν ἁγίαν, πολυποίκιλον, ὀργιοφάνταις.

Ἄστρων θυμίαμα, ἄρωμα.

ἄστρων οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπρο-
καλοῦμαι.
εὐϊεραῖς φωναῖσι κικλήσκων δαίμονας ἁγνούς.
ἀστέρες οὐράνιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκυκλίοις δίναισι περιθρόνια κυκλέοντες,
ἀνταυγεῖς πυρόεντες, ἀεὶ γενετῆρες ἁπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες.
θνητῶν ἀνθρώπων θείαν διέποντες ἀταρπὸν,
ἑπταφαεῖς, ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι,
οὐράνιοι, χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,
μαρμαρυγαῖς στίλβοντες, εὔφρονες ἐννύχιοί τε,
ἔλθετ' ἐπ' εὐιέρου τελετῆς πολυΐστορας ἄθλους,
ἐσθλοὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

Ἡλίου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώ-
νιον ὄμμα.
τιτὰν χρυσαυγὴς, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς,
αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι,
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτὸς,
κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων.
εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, διφρευτά.
ῥόμβου ἀπειρεσίου δινώμασιν οἶμον ἐλαύνων.

εὐσεβέσιν καθορῇγε καλῶν, δυσμενὴς ἀσεβοῦσι.
χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων.
ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
κοσμοκράτωρ, συρικτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε.
φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν.
αἰθαλὶς, ἀμύαντε, χρόνου πέρων ἀθάνατε ζεῦ.
εὔδιε, παμφαὴ, κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα.
σβεννύμενον, λάμπον τε, καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς.
δίκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου.
πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς, ὦ ἐλάσιππε.
μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων.
κλῦθι λόγων. ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.

Σελήνης θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα
σελήνη.
ταυρόκερως, μήνη, νυκτιδρόμε, ἠεροφοῖτι.
ἐννυχία, δᾳδοῦχε, κόρη εὐάστερε μήνη.
αὐξομένη, καὶ λειπομένη, θῆλυς τε, καὶ ἄρσην.
αὐγήτειρα, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε.
ἠλεκτρὶς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία.
πανδερκὴς, φιλάγρυπνε, καλεῖς ἄστροισι βρύουσα.
ἡσυχίᾳ χαίρουσα, καὶ εὐφροσύν' ὀλβιομοίρῳ.
λαμπετίη, χαρόδιτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.
ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἑλικόδρομε, πάνσοφε κούρη.
ἐλθὲ μάκαιρ' εὔφρων, εὐάστερε φέγγεϊ τῷ σῷ.
λαμπομένη σώζουσα τεοὺς ἱκέτας σου λοκούρη.

Φύσεως θυμίαμα, ἀρώματα.

Φύσι παμμήτειρα θεὰ, πολυμήχανε
μῆτερ.

οὐρανία, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον ἄνασσα.
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής·
παντοκράτειρα, τετιμένα, πανυπέρτατε πᾶσιν.
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.
ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε·
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα·
ἁγνὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή·
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη.
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολύγηθε μεγίστη.
εὐάνθεια, πλόκη, φιλία, πολύμικτε, δαῖμον.
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη.
αὐτάρκεια, δίκη, χαρίτων πολυώνυμε πειθώ.
αἰθρία, χθονία, καὶ εἰναλία μεδέουσα.
πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι.
πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια
αὐξιτρόφων, πίειρα, πεπαινομένων δὲ λύτειρα.
πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθηνός.
ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὡριὰς, ὁρμή.
παντοτεχνὲς, πλάστειρα, πολύκτιστε, πότνια δαῖμον.
ἀιδία, κινησιφόρε, πολύπειρε, περίφρων.
ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα.
πάνρυτε, κυκλοτερὴς, ἀλλοτριομορφοδίαιτε.
εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα.
σκηπτούχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα κρατίστη.
ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη, αἶσα, πυρίπνους.
ἀίδιος ζωὴ, ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια.
πάντα σοι εἰσὶ, τὰ πάντα σὺ γὰρ τάδε μούνη τεύχεις.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
εἰρήνην, ὑγίειαν, ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.

Πανὸς θυμίαμα, ποικίλα.

Πᾶνα καλῶ κρατερὸν, κόσμοιο τὸ σύμπαν.
οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν.
καὶ πῦρ ἀθάνατον, τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ πανός.
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, περίδρομε, σύνθρονε ὥραις.
αἰγομελὲς, βακχευτὰ φιλένθεε, ἀστροδίαιτε.
ἁρμονίαν κόσμοιο κρέκων, φιλοπαίγμονι μολπῇ.
φαντασιῶν ἐπαρωγὲ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων.
αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας, ἠδέ τε βούταις.
εὔσκοπε, θηρητὴρ, ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.
παντοφυὴς, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον.
κοσμοκράτωρ, αὐξητὰ, φαεσφόρε, κάρπιμε παιάν
ἀντροχαρὲς, βαρύμηνις, ἀληθὴς ζεὺς ὁ κεράστης.
σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται.
εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύσπορον ὕδωρ.
ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων.
ἀέριόν τε μέρισμα, τροφῆς ζώοισιν ἔναυσμα.
καὶ κορυφῆς ἐφ' ὕπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα, σαῖσιν ἐφετμαῖς.
ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις.
βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλὰ μάκαρ βακχευτὰ φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
εὐιέροις, ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιότοιο τελευτήν.
πανικὸν ἐκπέμπων οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

Ηρακλέος θυμίαμα, λίβανον.

Ἡρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε, τιτάν.
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς.
αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ ἀΐδιέ τε εὔφρων.

ἄρρητ', ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυνάστα·
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μετὰ τόξα, καὶ μάντι·
παμφάγε, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας·
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον·
αὐτοφυὴς, ἀκάμας· γαίης βλάστημα φέριστον·
πρωτογόνοις στράψας φολίσι μεγαλώνυμε παιών·
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ, καὶ νύκτα μέλαιναν·
δώδεκ' ἀπ' ἀντολίων ἄχρι δυσμῶν, ἆθλα διέρπων·
ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος·
ἐλθὲ μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων·
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων·
πτηνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀπόπεμπε·

Κρόνου θυμίαμα, στύρακα·

α ἰθαλὴς μακάρων τε θεῶν πάτερ, ἠδὲ
καὶ ἀνδρῶν·
ποικιλόβουλ', ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε, τιτάν·
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα, καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτὸς
δεσμοὺς ἀρρήκτους ὃς ἔχεις κατ' ἀπείρονα κόσμον·
αἰῶνος κρόνε παγγενέτωρ, κρόνε ποικιλόμυθε·
γαίης τε βλάστημα, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
γέννα φυή, μείωσι, ῥέας πόσι, σεμνὲ προμηθεῦ·
ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο γενάρχα·
ἀγκυλομῆτα φέριστε, κλύων ἱκετηρίδα φωνὴν
πέμποις εὔολβον βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον·

Ῥέας θυμίαμα ἀρώματα·

π ότνα ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου
πρωτογόνοιο·
ἥτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἅρματι ταίνεις·
τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανὲς, χαλκόκροτε κούρη·

παντίμη, ἀγλαόμορφε, κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα·
οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς·
παμβασίλεια ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε·
ψευδομένη σώτειρα, λυτηριὰς, ἀρχιγένεθλε·
μήτηρ μέν τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων·
ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ πόντος, πνοιαί τε, φιλόδρομε, ἀερόμορφε·
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήριος εὔφρονι βουλῇ·
εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσι.
λύματα, καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης·

Διὸς θυμίαμα, στύρακα·

ζ εῦ πολύτιμε, ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι
ἡμεῖς
μαρτυρίαν τιθέμεσθα, λυτήριον, ἠδὲ προσευξιν.
ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν, ἐφάνη τάδε ῥεῖα.
γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι.
καὶ πόντος, καὶ πάνθ', ὁπόσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε.
ζεῦ κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε·
παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή·
σεισίχθων, αὐξητὰ, καθάρσιε, παντοτινάκτα.
ἀστραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμιε ζεῦ·
κλῦθί μευ αἰολόμορφε, δίδου δ' ὑγείαν ἀμεμφῆ·
εἰρήνην τε θεὰν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.

Ηρας θυμίαμα, ἀρώματα·

κ υανέοις κόλποισιν ἐνημένη ἀερόμορφε·
ἥρα παμβασίλεια, διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα.
ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
ὄμβρων μὲν μῆτερ· ἀνέμων τροφέ· παντογένεθλε.
χωρὶς γὰρ σέθεν, οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω.
κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη πέρι σεμνῶς.

πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ' ἀνάσσεις.
ἠερίοις ῥοίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε, παμβασίλεια,
ἔλθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ.

Ποσειδῶνος θυμίαμα σμύρναν.

Κλῦθι ποσειδάον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα.
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν.
ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα.
ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.
κυμοθαλὴς, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης.
κύμασι τερπόμενος, θηρσίν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον.
ἕδρανα γῆς σώζοις, καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμήν.
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων, ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

Εἰς τυφῶνα.

Ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον ὀβριμόθυμε,
ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον, ἠδὲ λιπαυγῆ.
ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τά δ' ἱερὰ δέξο προθύμως.
πλούτων ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἁπάσης.
πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν.
ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν.
ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον.
τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ἄδην.
κυάνεον τ' ἀχέροντ' θ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης.
ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν ὦ πολυδαῖμον.
εὔβουλ', ἁγνοπόλου δημήτρος ὅς ποτε παῖδα,

νυμφεύσας, λειμῶνος ἀποσπάσας διὰ πόντου
τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
δήμου ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰς ἀΐδαο.
μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶντε βραβευτής.
ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε.
σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων, ὁσίοις τε σεβασμοῖς.
ἵλεον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

Κεραυνίου διὸς θυμίαμα, στύρακα.

Ὦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
στράπτων αἰθερίου στεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην.
παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων.
νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων.
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατεροὺς τε κεραυνοὺς
βάλλων ἐν ῥοθίους φλογερούς, βελέεσσι καλύπτων,
παμφλέκτους, κρατεροὺς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους
πτηνὸν ὅπλον δεινὸν, κροτοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνόν.
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὁρμῇ.
ἄρρηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος,
οὐράνιον βέλος, ὀξὺ, καταιβάτου αἰθαλόεντος.
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε, θάλασσά τε παμφανόωσα.
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ.
μαρμαίρει δὲ πρόσω ἐπ' αὐγαῖς. σμαραγεῖ δὲ κεραυνός.
αἰθέρος ἐν γυάλοισι, διαρρήξας δὲ χιτῶνα,
οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι. τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα
ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν.

καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

Διὸς ἀστραπέως θυμίαμα, λιβανομάνναν.

κ ικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν, ἐρισμάραγον,
περίφαντον.
ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀεροφεγγῆ.
ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ.
φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον, θεὸν ἁγνόν.
ἀστραπέα δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον.
εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

Νεφελῶν θυμίαμα σμύρναν.

ἀ έριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανό-
πλαγκτοι.
ὀμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον.
βρονταῖαι, πυρόεσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι,
ἀέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδη ἔχουσαι
πνεύμασιν ἀντίσπαστοι, ἐπιδρομάδην παταγεῦσαι.
ὑμᾶς νῦν λίτομαι δροσοείμονες, εὔπνοοι, αὔραις
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Θαλάσσης θυμίαμα λιβανομάνναν.

ὠ κεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα
τηθύν.
κυανόπεπλον ἄνασσαν ἔυτροχα κυμαίνουσαν.
αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
θραύουσ᾽ αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρὰ
εὐδινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι,
ναυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε.
μήτηρ μὲν κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν.
καὶ πάσης πηγῆς, νυμφῶν νασμοῖσι βρυούσης·
κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε καὶ εὐμενέουσ᾽ ἐπαρήγοις.
εὐθυδρόμοις οὖρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα.

Νηρέως θυμίαμα, σμύρναν.

ὦ κατέχων πόντου ῥίζας κυαναυ
γέτιν ἕδρην.
πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα.
καλλιτέκνοισι χοροῖς, νηρεῦ μεγαλώνυμε δαῖμον.
πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων.
ὃς κλονέεις δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς
ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείοις.
ἀλλὰ μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
ὄλβον ἐπ' εἰρήνην τε καὶ ὀλβιόχειρον ὑγείην.

Νηρηΐδων θυμίαμα, ἀρώματα.

ν ηρέως εἰναλίου νύμφαι καλυκώπιδες
ἁγναί.
σφράγιαι, βύθιαι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι.
τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα.
θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκοι σώμαθ' ὁ πόντος.
ἄλλοι θ', οἳ ναίουσι βυθὸν τριτώνιον οἶδμα.
ὑδροδόμοι, σκιρτηταὶ, ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα.
ποντοπλάνοι, δελφῖνες, ἁλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς.
ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον.
ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνήν.
εὐιέρου βάκχοιο, καὶ ἁγνῆς φερσεφονείης.
καλλιόπῃ σὺν μητρὶ, καὶ ἀπόλλωνι ἄνακτι.

Πρωτέως θυμίαμα, στύρακα.

π ρωτέα κικλήσκω, πόντου κληῖδας
ἔχοντα.
πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν.
ὕλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφοις.
πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τε ὄντα,

ὅσσα τὲ πρόσθεν ἔην· ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις.
πάντα γὰρ πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν.
ἀλλὰ πάτερ μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις,
πέμπων εὐόλβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Γῆς θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν κυάμων καὶ ἀρωμάτων.

γ αῖα θεὰ, μῆτερ μακάρων, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, πανκλέτειρα.
αὐξιθαλὴς, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα.
ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου πολυποίκιλε κούρη.
ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ.
ἀϊδία πολύσεπτε· βαθύστερν' ὀλβιόμοιρε·
ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον.
ὀμβροχαρὴς, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων,
εἱλεῖται φύσει ἀεννάῳ, καὶ ῥύμασι δεινοῖς.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ, καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς·
εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

Μητρὸς θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

ἀ θανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ πάντων.
τῇδε μόλοις κράντειρα θεὰ, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς.
ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων.
σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε σεμνή.
ἣ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτὴ
γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς,
ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος, θνητῶν τ' ἐλοχεύθη.
σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
ἑστία, αὐδάχθεις, σὲ δὲ ὀλβοδότιν καλέουσι,
παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.

ἔρχεο πρὸς τελετὴν ὦ πότνια τυμπανοτέρπη·
πανδαμάτωρ, φρυγίης σώτειρα, κρόνου συνόμευνε·
οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
ἔρχεο γηθόσυνος κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν·

Ερμοῦ θυμίαμα λίβανον.

κ λῦθί μου ἑρμεία διὸς ἄγγελε, μαιάδος υἱέ.
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν·
εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργειφόντα·
πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα.
γυμνάσιν ὃς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάταις, σοφιοῦχε.
ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε.
ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές.
κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε.
ἐργασίαις ἐπαρωγὲ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
γλώσσης δεινὸν ὅπλον τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι·
κλῦθί μου εὐχομένου βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

Υμνος περσεφόνης·

π ερσεφόνη θύγατερ μεγάλου διὸς ἐλθὲ μάκαιρα.
μουνογένεια θεὰ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι·
πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ. κεδνὴ βιοδῶτι.
ἣ κατέχεις ἀΐδαο πύλας. ὑπὸ κεύθεα γαίης·
πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμε, διὸς θάλος ἁγνόν.
εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασίλεια·
ἣν ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην.
μῆτερ ἐριβρεμέτου, πολυμόρφου, εὐβουλῆος.
ὡρῶν συμπλέκτειρα, φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε.
σεμνὴ, παντοκράτειρα, κόρη, καρποῖσι βρύουσα·
εὐφεγγὴς, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή.
εἰαρινὴ, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν.

ἱερὸν

ὁρὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις.
ἁρπαγι μαῖα, λεχοῖ, μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα·
ζωὴ, καὶ θάνατος μούνη, θνητοῖς πολυμόχθοις,
φερσεφόνεια, φέρεις γὰρ ἀεὶ, καὶ πάντα φονεύεις.
κλῦθι μάκαιρα θεὰ, καρποὺς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
εἰρήνη θάλλουσα, καὶ ἠπιόχειρ ὑγιείᾳ.
καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι.
πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα καὶ εὐδυνάτον πλούτωνα.

Διονύσου θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω διόνυσον, ἐρίβρομον
εὐαστῆρα.
πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, βακχεῖον ἄνακτα.
ἄγριον, ἄρρητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον.
κισσόβρυον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὔιον, ἁγνόν.
ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυοφόρον, ἐρνεσίπεπλον.
εὔβουλ', εὐπολύβουλε, διὸς, καὶ περσεφονείης,
ἀρρήτοις λέκτροισι τεκνωθεὶς, ἄμβροτε δαῖμον.
κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίνευσον ἐνηὴς
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.

Ὕμνος κουρήτων.

σ κιρτηταὶ κουρῆτες, ἐνόπλια βήμα-
τα θέντες.
ποσσίκροτοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες.
κρουσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κοῦφοι.
ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι.
μητρὸς ὀρειομανοῦς συνοπάονες, ὀργιοφάνται.
ἔλθοιτ' εὐμενέοντες, ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισι.
βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

Ὕμνος ἀθηνᾶς.

π αλλὰς μουνογενὴς, μεγάλου διὸς ἔγγονε σεμνή.

δῖα μάχαιρα θεὰ, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ἄρρητ', αὖ ῥητὴ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε.
ἣ διάγεις ὄχθους ὑψαύχενας ἀκρωρείους.
ἠδ' ὄρεα σκιόεντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις.
ὁπλοχαρὲς, οἰστροῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι.
γυμνάζουσα κόρη, φρικώδη θυμὸν ἔχουσα.
γοργοφόνε, φυγόλεκτε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
ὁρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις.
ἄρσην μὲν, καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμάρχε, μῆτι.
αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε.
φλεγραίων ὀλέτειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.
τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
ἤματα, καὶ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
κλῦθί μευ εὐχομένου, δὸς δ' εἰρήνην πολύολβον.
καὶ κόρον, ἠδ' ὑγίειαν, ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.
γλαυκῶπ', εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια.

Νίκης θυμίαμα, μάνναν.

ε υδύνατον καλέω νίκην, θνητοῖσι
ποθεινήν.
ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμὴν,
καὶ στάσιν ἀγγινόεσσαν, ἐπ' ἀντιπάλεισι μάχαισιν.
ἐν πολέμοις κρίνουσα προπαιύχοισιν ἐπ' ἔργοις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὖχος.
πάντων γὰρ κρατέεις, πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλόν.
νίκῃ ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται, θαλίαισι βρυάζον.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ.
αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις κλέος ἔργοις ἐσθλὸν ἄγουσα.

Απόλλωνος θυμίαμα, μάνναν.

ε λθὲ μάκαρ παιὰν, τιτυοκτόνε, φοῖβε
λυκωρεῦ.

μεμφῖ τ᾽, ἀγλαότιμε, ἰήϊε, ὀλβιοδῶτα.
χρυσολύρη, σπέρμιε, ἀρότριε, πύθιε, τιτάν.
γρυνίε, καὶ σμινθεῦ, πυθοκτόνε, δελφικὲ, μάντι.
ἄγριε, φωσφόρε, δαῖμον ἐράσμιε, κύδιμε, κοῦρε.
μουσαγέτα, χοροποιὲ, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε.
βάκχιε, καὶ διδυμεῦ, ἑκάεργε, λοξία, ἁγνέ.
δήλι᾽ ἄναξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα.
χρυσοκόμα. καθαρὰς φήμας, χρησμούς τ᾽ ἀναφαίνων
κλῦθί μου εὐχομένου λαῶν ὕπερ, εὔφρονι θυμῷ.
τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα.
γαῖαν τ᾽ ὀλβιόμοιρον, ὕπερθέ τε, καὶ δι᾽ ἀμολγοῦ.
νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν ὑπ᾽ ἀστεροόμματον ὄρφνην.
ῥίζας νέρθε δέδορκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
παντὸς, σοὶ δ᾽ ἀρχή τε, τελευτή τ᾽ ἐστὶ μέλουσα,
παντοθαλὴς, σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
ἁρμόζεις ὁτὲ μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
ἄλλοτε δ᾽ αὖθ᾽ ὑπάτην, ποτὲ δώριον εἰς διάκοσμον.
πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα.
ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν.
μίξας χειμῶνος θέρεός τ᾽ ἴσον ἀμφοτέροισιν.
εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας.
δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος.
ἔνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλήζουσιν ἄνακτα
πᾶνα, θεὸν δικέρωτ᾽, ἀνέμων συρίγμαθ᾽ ἱέντα.
οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγῖδα τυπῶτιν.
κλῦθι μάκαρ σῴζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

Λητοῦς θυμίαμα, σμύρναν.

λ ητὼ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε,
σεμνή.
κοιαντὶς μεγάθυμε, πολυλλίστη βασίλεια

εὔτεκνον ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
γειναμένη φοῖβόν τε, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.
τὴν μὲν, ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ δήλῳ.
κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλεον ἦτορ ἔχουσα,
βαῖν᾽ ἐπὶ πάνθεον τελετὴν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

Ἀρτέμιδος θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μου ὦ βασίλεια, διὸς πολυώνυμε
κούρη.
τιτανὶς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι σεμνή.
πασιφαὴς, δᾳδοῦχε, θεὰ δίκτυννα, λοχεία.
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, καὶ ὠδίνων ἀμύητε.
λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε.
εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε.
κλῃσία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε.
ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον.
ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε.
ἣ κατέχεις ὀρέων δρυμοὺς, ἐλαφηβόλε σεμνή.
πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα.
δρυμονία, σκυλακῖτι, κυδωνιὰς, αἰολόμορφε.
ἐλθὲ θεὰ σώτειρα, φίλη μύστῃσιν ἅπασιν.
εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης.
εἰρήνην τ᾽ ἐρατὴν, καλλιπλόκαμόν θ᾽ ὑγίειαν.
πέμποις δ᾽ εἰς ὀρέων κεφαλὰς, νούσους τε, καὶ ἄλγη.

Τιτάνων θυμίαμα, λίβανον.

τ ιτῆνες γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ
τέκνα.
ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
οἴκοις ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐναίοντες.
ἀρχαὶ, καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων.
εἰναλίων, πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν.

ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν.
εἴτις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

Κουρήτων θυμίαμα, λίβανον.

χ αλκόκροτοι κουρῆτες, ἀρήια τεύχε' ἔ-
χοντες.
οὐράνιοι χθόνιοί τε, καὶ εἰνάλιοι πολύολβοι.
ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοί.
οἵτε σαμοθράκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες.
κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων.
ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
ἀθάνατοι κουρῆτες, ἀρήια τεύχε' ἔχοντες,
νωμᾶτ' ὠκεανὸν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά τ' αὔτως.
ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς.
μαρμαίροντες ὅπλοις, πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
ὁρμώντων, θόρυβος δὲ, βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἵκει.
εἱλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλην ἀφικάνει,
ἐρχομένων. τότε δὴ ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.
δαίμονες ἀθάνατοι τροφέες, καὶ αὖτ' ὀλετῆρες.
ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν.
ὀλλῶντες βίον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς,
πιμπλάντες. στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
δένδρη δ' ὑψικάρηνα ἐκ' ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει.
ἠχὼ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι γύλλων.
κουρῆτες, κορύβαντες, ἀνάκτορες, εὐδυνατοί τε.
ἐν σαμοθράκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ διὸς κόροι αὐτοί.
πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς.
οἵτε καὶ οὐράνιοι, δίδυμοι, κλήζεσθ' ἐν ὀλύμπῳ.
εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς.
ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπιπνοιοίτε ἄνακτες.

Κορύβαντος θυμίαμα, λίβανον.

Κικλήσκω χθονὸς ἀενάου βασιλῆα μέγιστον.
κύρβαντ', ὀλβιόμοιρον, ἀρήιον, ἀπροσόρατον.
νυκτερινὸν κούρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν.
φαντασιῶν ἐπαρωγὸν, ἐρημοπλάνον κορύβαντα.
αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον.
φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν.
δηοῦς ὃς γνώμαισιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνόν.
θηροτύπου θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος.
κλῦθι μάκαρ φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἀποπέμπεο μῆνιν
παύων φαντασίας ψυχὰς ἐκ πλήκτου ἀνάγκης.

Δήμητρος ἐλευσινίας θυμίαμα, στύρακα.

Δηὼ παμμήτειρα θεοῖς πολυώνυμε δαῖμον.
σεμνὴ δήμητερ, κουροτρόφε ὀλβιοδῶτι,
πλουτοδότειρα θεὰ, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα.
εἰρήνῃ χαίρουσα, καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις.
σπερμία, σωρῖτι, ἀλωαία, χλοόκαρπε.
ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἱμερόεσσ', ἐρατὴ, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων.
ἡ πρώτη ζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα,
αὐξιθαλὴς, βρομίοις συνέστιος, ἀγλαότιμος.
λαμπαδόεσσ', ἁγνὴ, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.
εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνὴ, κουροτρόφε κούρα.
ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς.
ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον ἀάζουσα.
μουνογενὴς πολύτεκνε θεὰ, πολυπότνια θνητοῖς

ἧς πολλαὶ μορφαὶ, πολυάνθεμοι, ἱεροθαλεῖς.
ἐλθὲ μάκαιρ', ἁγνὴ, καρποῖς βρίθουσα θερείοις.
εἰρήνην κατάγουσα, καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν.
καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ' ὑγίειαν ἄνασσαν.

Μητρὸς ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

ἀ νταία βασίλεια θεὰ πολυώνυμε μῆτερ.
ἀθανάτων τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάκτῳ ἐν ἀνίῃ.
νηστείαν κατέπαυσας ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἦλθές τ' εἰς ἀΐδην, πρὸς ἀγαυὴν περσεφόνειαν.
δύσαγνος, παῖδ' ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαχοῦσα.
μηνυτῆρ' ἁγίων λέκτρων, χθονίου διὸς ἁγνοῦ.
εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε πολυλλίστη βασίλεια,
ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ' εὐιέρῳ σέο μύστῃ.

Μίσης θυμίαμα, στύρακα.

θ εσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον διόνυσον.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμον εὐβουλῆος
ἁγνὴν, εὐϊερόν τε μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν.
ἄρρενα, καὶ θῆλυν, διφυῆ, λύσιον, ἴακχον.
εἴτ' ἐν ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι.
εἴτε καὶ ἐν φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις.
ἢ κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ κυθερείῃ.
ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς.
σὺν σοὶ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ ἴσιδι σεμνῇ.
αἰγύπτου παρὰ χεῦμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις.
εὐμενέουσ' ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέουσ' ἐπ' ἀέθλοις.

Ὡρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

ὧ ραι θυγατέρες θέμιδος, καὶ ζηνὸς
ἄνακτος.

εὐνομίη τε, δίκη τε, καὶ εἰρήνη πολύολβε.
εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναὶ
παντόχροοι, πολύοδμοι, ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς
ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.
πέπλυς ἐννύμεναι δροσερὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων.
περσεφόνῃ συμπαίκτορες, ἡνίκα μοῖραι ταύτην
καὶ χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι.
ζηνὶ χαριζόμεναι, καὶ μητέρι καρποδοτείρῃ.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμυς τελετὰς, ὁσίας, νεομύστους.
εὐκάρπυς καιρῶν γενέσεις ἐπάγυσαι ἀμεμφῶς.

Σεμέλης θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω κούρην καδμηΐδα παμ-
βασίλειαν.
εὐειδῆ σεμέλην, ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον.
μητέρα θυρσοφόροιο διωνύσου, πολυγηθοῦς,
ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσατο πυρφόρῳ αὐγῇ.
ἀθανάτοιο τεκοῦσα διὸς βουλαῖς κρονίοιο.
τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς περσεφονείης,
ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας.
ἡνίκα σοῦ βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
εἰρόν τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήριά θ' ἁγνά.
νῦν σε θεὰ λίτομαι κούρη καδμηὶς ἄνασσα.
πρηΰνοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

Ὕμνος διονύσου βασσαρέως τριετηρικοῦ.

ἐ λθὲ μάκαρ διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρο-
μέτωπε.
βάσσαρε, καὶ βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάστα.
ὃς ξίφεσι χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς.
εὐάζων κατ' ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ, βάκχε.
θυρσεγχὴς, βαρύμηνι, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν,
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

Λικνίτου θυμίαμα, μάνναν.

λ ικνίτην διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖς δὲ
κικλήσκω.
νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα, βάκχον
νυμφῶν ἔρνος ἐραστὸν, ἐϋστεφάνου τ' ἀφροδίτης.
ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλες.
σὺν νύμφαις χαρίεσσιν ἐλαυνόμενος μανίῃσι.
καὶ βουλαῖσι διὸς πρὸς ἀγαυὴν φερσεφόνειαν.
ἀχθεὶς ἐξετράφης, φόβος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
εὔφρων ἐλθὲ μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

Περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω βάκχον περικιόνιον, μεθυ=
δώτην.
καδμείοισι δόμοις, ὃς ἑλισσόμενος περὶ πάντα,
ἔστησε κρατερῶς, βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας.
ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐκίνησε χθόνα πᾶσαν,
πρηστῆρος ῥοίζοις· ὁ δ' ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων.
ἐλθὲ μάκαρ βακχευτὰ γεγηθυίαις πραπίδεσσι.

Σαβαζίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθι πάτερ κρόνου υἱὲ σαβάζιε, κύ=
διμε δαῖμον.
ὃς βάκχον διόνυσον, ἐρίβρομον, εἰραφιώτην.
μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
τμῶλον ἐς ἠγάθεον, παρ' ἵππαν καλλιπάρηον.
ἀλλὰ μάκαρ φρυγίης μεδέων βασιλεύτατε πάντων.
εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

Ἵππας θυμίαμα, στύρακα.

I ππαν κικλήσκω βάκχου τροφὸν, εὐάδα κούρην.

μυστιπόλον, τελεταῖσιν ἀγαλλομένην σάβου ἁγνοῦ.
νυκτερίοισι χοροῖσι, πυριβρεμέτοις ἰάχοισι·
κλῦθί μου εὐχομένου χθονία μήτηρ βασίλεια.
εἴτε σύγ' ἐν φρυγίῃ κατέχεις ἴδης ὄρος ἁγνόν.
ἢ τμῶλος τέρπει σε καλὸν λυδοῖσι θόασμα.
ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

Λυσίου ληναίου ὕμνος.

π λῦθι μάκαρ διὸς υἱ', ἐπιλήνιε, βάκχε διμάτωρ.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε λύσιε δαῖμον.
κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε βάκχε.
εὐτραφῆ, εὔκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων.
ῥοχθίζων, ληναῖε, μεγασθενὲς, αἰολόμορφε.
παυσίπονος θνητοῖσι φανεὶς, ἄκος, ἱερὸν ἄνθος.
χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε.
λύσιε, θυρσομανῆ, βρόμιε, εὔιε, πᾶσιν ἐΰφρων.
οἷς ἐθέλεις θνητῶν, ἠδ' ἀθανάτων ἐπιφαύσκων·
νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν, ἡδὺν, φερέκαρπον.

Νυμφῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

ν νύμφαι θυγατέρες μεγαλήτορος ὠκεανοῖο.
ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι.
κρυψίδρομοι, βάκχοιο τροφοὶ, χθόνιαι, πολυγηθεῖς.
καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναί.
ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι.
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι.
φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολυάνθοι.
σὺν πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι.
πετρόρυτοι, λιγυραὶ, κορωνίτιδες, ὑλονόμοι τε.
παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις.

αἰπολικαὶ, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι.
κρυμοχαρεῖς, ἁπαλαὶ, πολυθρέμμονες, αὐξιτροφοῖτε
κοῦραι ἁμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
νύσαιαι, μανικαὶ, παιονίδες, ἐαροτερπεῖς.
σὺν βάκχῳ δηοῖτε, χάριν θνητοῖσι φέρουσαι.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ.
νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

Τριετηρικοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω σε μάκαρ, πολυώνυμε, μανικὲ βακχεῦ.
ταυρόκερως, ληναῖε πυρίσπορε νύσιε, λυσεῦ.
μηροτρεφὴς, λικνῖτα, πυριπόλε, καὶ τελετάρχα.
νυκτέριε, εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα.
ὄργιον, ἄρρητον, τριφυὲς, κρύφιον διὸς ἔρνος.
πρωτογόν' ἥρικε, παῖ, θεῶν πάτερ, ἠδὲ καὶ υἱέ.
ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κώμων.
βακχεύων ἁγίας τριετηρίδας, ἀμφὶ γαληνάς.
ῥηξίχθων, πυριφεγγὲς, ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ.
οὐρεσιφοῖτα, ἔρως, νεβριδόστολε, ἀμφιέτηρε.
παιὰν, χρυσεγχὴς, ὑποκόλπιε βοτρυόκοσμε.
βάσσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι βρύων κεχαρημένος αἰεί.

Ἀμφιετοῦς θυμίαμα, πάντα πλὴν λιβάνου.

ἀ μφιετῆ καλέω βάκχον, χθόνιον διόνυσον.
ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις, εὐπλοκάμοις.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων,
κοιμίζει τριετῆρα χρόνον, βακχήιον ἁγνόν.
αὐτὸς δ' ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κώμων ἐγείροις,

εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.
εὐάζων κινῶν τε χοροὺς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε βάκχε
βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ.
εὐιέροις καρποῖσι τελεσιγόνοισι βρυάζων.

Σιληνοῦ. σατύρου. βακχῶν, θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μου ὦ πολύσεμνε τροφὲ βάκχοιο
τιθηνέ.
σιληνῶν ὄχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι.
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις.
ἁγνοτερὴς, γερανὸς, θιάσου νομίου τελετάρχα
εὐαστὴς, φιλάγρυπνε, νεάζων οἷσι σιληνοῖς.
ναΐσι καὶ βάκχοις ἡγούμενε κισσοφόροισιν.
δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν σατύροις ἅμα πᾶσι
θηροτύποις, εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος.
σὺν βάκχαις ληναῖα, τελεσφόρα, σεμνὰ προπέμπων
ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων.
εὐάζων φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

Εἰς ἀφροδίτην ὕμνος.

οὐρανία πολύυμνε φιλομμειδὴς
ἀφροδίτη.
ποντογενὴς, γενέτειρα θεὰ, φιλοπάννυχε σεμνή.
νυκτερία, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης.
πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστὶν, ὑπεζεύξαο δὲ κόσμον,
καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα.
ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ ἐστὶ καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ.
ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε, σεμνὴ βάκχοιο πάρεδρε.
τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων.
πειθοῖ, λεκτροχαρὴς, κρυφία, χαριδῶτι.
φαινομένη, τ' ἀφανὴς, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια.

νυμφιδία σύνδαιτι, θεῶν σκηπτοῦχε λύκαινα.
γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶτι.
ἢ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις.
καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων.
ἔρχεο κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν ὀλύμπῳ
εἶ σὺ θεὰ βασίλεια, καλῷ γήθουσα προσώπῳ.
εἴτε καὶ εὐλιβάνου συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις.
εἴτε σύ γ' ἐν πεδίοισι σὺν ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις.
αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά.
ἢ καὶ κυανέοις ὄχθοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
τερπομένη χαίροις θνητῶν κυκλίαισι χορείαις.
ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίᾳ,
θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅρματι κούφῳ.
εἴτ' ἐν κύπρῳ ἄνασσα τροφῷ σέο, ἔνθα καλαί σε
παρθένοι ἀδμῆται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
ὑμνοῦσι σε μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ καλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα.
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ, ἁγίοισι λόγοισιν.

Ἀδώνιδος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθί μου εὐχομένου πολυώνυμε δαῖμον ἄριστε.
ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς.
εὔβουλε, πολύμορφε, τροφὴ πάντων ἀρίδηλε.
κούρη, καὶ κόρε, σὺ πᾶσιν θάλος αἰὲν ἄδωνι.
σβεννύμενε, λάμπωντε, καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις.
αὐξιθαλὴς, δίκερως, πολυήρατε, δακρυότιμε.
ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα.
ἱμερόνους, κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος.
φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς.
ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα,

ἠδὲ πάλιν πρὸς ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡριόκαρπον.
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

Ἑρμοῦ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

κ ωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον
ἀνάγκης.
ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἑρμῆ βάκχε χοροῖο διωνύσοιο γένεθλον,
καὶ παφίης κούρης ἑλικοβλεφάρου ἀφροδίτης.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις.
αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων,
ἃς κατάγεις, ὁπόταν μοίρης χρόνος ἐσαφίκηται.
εὐιέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτερ ἅπαντα.
καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις. σοὶ γὰρ ἔδωκε
τιμὴν φερσεφόνεια θεὰ κατὰ τάρταρον εὐρύν.
ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν
ἀλλὰ μάκαρ πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Ἔρωτος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν, ἐράσμιον, ἡδὺν
ἔρωτα.
τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ.
συμπαίζοντα θεοῖς, ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.
εὐπάλαμον, διφυῆ, πάντων κληῖδας ἔχοντα.
αἰθέρος, οὐρανίου, πόντου, χθονὸς, ἠδ' ὅσα θνητοῖς
πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
ἠδ' ὅσα τάρταρος εὐρὺς ἔχει, πόντος θ' ἁλίδουπος.
μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
ἀλλὰ μάκαρ, καθαραῖς γνώμαις μύσταισι συνέρχου.
φαύλους δ', ἐκτοπίους θ' ὁρμὰς ἀπὸ τῶν δ' ἀπόπεμπε.

Μοιρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

μ οῖραι ἀπειρέσιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης.

κλῦτέ μου εὐχομένου πολυώνυμοι αἵτ' ἐπὶ λίμνης
οὐρανίας, ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θερμῆς
ῥήγνυται, ἐν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ εὐλίθῳ ἄντρου
ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον
στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι.
μορσίμων ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγειον ἅρμα διώκει
δόξα, δίκης παρὰ τέρμα, καὶ ἐλπίδος, ἠδὲ μεριμνῶν.
καὶ νόμον ὠγυγίου καὶ ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς.
μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, οὐδέτις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου.
καὶ διὸς ὄμμα τέλειον, ἐπεί γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
μοῖρα τε, καὶ διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα,
ἀλλά μοι νυκτέριοι, μαλακόφρονες, ἠπιόθυμοι,
ἄτροπε, καὶ λάχεσι, κλωθὼ, μόλετ'. εὐπατέρειαι.
ἀέριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκη.
μοῖραι ἀκούσατ' ἐμῶν ὁσίων, λοιβῶν τε, καὶ εὐχῶν.
ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὔφρονι βουλῇ.
μοιράων τέλος ἔλλ' ἀοιδὴ, ἣν ὕφαν' ὀρφεύς.

Χαρίτων θυμίαμα,

στύρακα.

κ λῦτέ μοι ὦ χάριτες μεγαλώνυμοι,
ἀγλαότιμοι.
θυγατέρες ζηνός τε, καὶ εὐνομίης βαθυκόλπου.
ἀγλαΐη τε, θάλεια, καὶ εὐφροσύνη πολύολβε.
χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὐφρόσυν' ἁγναί.
αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναί.
εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι.
ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσταισι προσηνεῖς.

Νεμέσεως ὕμνος.

Ὦ νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασίλεια
μεγίστη.
πανδερκὴς ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
ἀϊδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις.
ἀλλάσσουσα, λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον, αἰεί.
ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ, ζυγὸν αὐχένι θέντες.
σὴ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων πέλει, οὐδέ σε λήθει
ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
πάντ' ἐσορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις καὶ πάντα βραβεύεις,
ἐν σοί δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν πανυπέρτατε δαῖμον.
ἐλθὲ μάκαιρ' ἁγνὴ μύσταις ἐπιτάρροθος αἰεί.
δός δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
γνώμας, οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλλιπροτάτας.

Δίκης θυμίαμα, λίβανον.

Ὄμμα δίκης μέλπω πανδερκέος
ἀγλαομόρφου.
ἣ καὶ ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει.
οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δίκαια.
ἐξ ἰσότητος ἀληθείας συνάγουσ' ἀνόμοια.
πάντα γὰρ ὅσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
δύσκριτα βουλομένοις τὸ πλέον βουλαῖς ἀδίκοισι,
μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις.
ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ σύνεαι δικαίοις.
ἀλλὰ θεὰ μόλ' ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία.
ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἦμαρ ἐπέλθοι.

Δικαιοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

Ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη πολύολβε
ποθεινή.

ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις.
πάντιμε, ὀλβιόμοιρε, δικαιοσύνη μεγαλαυχής.
ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις.
ἄθραυστος τὸ συνειδὸς, ἀεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας
ὅσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως.
ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ', ἐρατεινή.
εἰρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον,
αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὄλλον ἱκάνει.
κλῦθι θεὰ, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως:
ὡς ἂν ἰσορροπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι,
θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι
καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ.
γαῖα θεὰ μήτηρ, καὶ πόντιος εἰνάλιος ζεύς.

Υμνος νόμου.

ἀ θανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν
ἄνακτα.
οὐράνιον νόμον, ἀστροθέτην, σφραγῖδα δικαίαν.
πόντου τ' εἰναλίου, καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον.
ἀκλινῆ, ἀστασίαστον, ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν.
οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει.
καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει.
ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴακα κρατύνει.
γνώμαις ὀρθοτάταισι συνὼν ἀδιάστροφος αἰεί.
ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερόλβιε πᾶσι ποθεινέ.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε φέριστε.

Ἄρεος θυμίαμα, λίβανον.

ἄ ρρηκτ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε δαῖμον.
ὁπλοχαρὴς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
ἆρες ἄναξ, δολόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ
αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε φρικτέ.
ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον.
στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον.
εἰς δὲ πόθον νεῦσον κύπριδος, κώμους τε λυαίους.
ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων, εἰς ἔργα τὰ δηοῦς.
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

Ἡφαίστου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

ἥ φαιστ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀκάμα=
τον πῦρ,
λαμπόμενε φλογίαις αὔραις φαεσίμβροτε δαῖμον.
φωσφόρε, κρατερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε.
ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές.
παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε.
αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον.
ταῦτα γὰρ ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα
σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς πολύολβε, κραταιέ.
κλῦθι μάκαρ, κλήζω πρὸς εὐιέρους ἐπὶ λοιβάς.
αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ᾽ ἔργοις ἤμερος ἔλθοις.
παῦσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο.
καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

Ἀσκληπιοῦ θυμίαμα, μάνναν.

ἥ ιητὴρ πάντων ἀσκληπιὲ, δέσποτα παιάν.
θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων.
ἠπιόδωρε κραταιὲ μόλοις κατάγων καὶ ὑγείαν.

καὶ παύων νούσων χαλεπὰς κῆρας θανάτοιο.
αὐξιθαλὴς, κόρε, ἀπαλεξίκακ᾽, ὀλβιόμοιρε.
φοίβου ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον.
ἐχθρὲ νόσων, ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ.
ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

Υγείας θυμίαμα, μάνναν.

ι μερόεσσ᾽, ἐρατὴ, πολυθάλμιε· παμβασίλεια.
κλῦθι μάκαιρ᾽ ὑγίεια, φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι.
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο.
καὶ τέχναι βρίθουσι, ποθεῖ δέ σε κόσμος ἄνασσα.
μοῦνος δὲ στυγέει σ᾽ ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεί.
ἀειθαλὴς, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
σοῦ γὰρ ἄτερ, πάντ᾽ ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
οὔτε γὰρ ὀλβοδότης πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεται ἀνήρ.
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοις, ἐπιτάρροθος αἰεί.
ῥυομένη νούσων χαλεπῶν, κακόποτμον ἀνίην.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦτε θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι εὐράστειραι.
τισιφόνητε, καὶ ἀληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί᾽ ἔχουσαι.
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι παρὰ στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.
οὐχ ὁσίαις βουλαῖσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεί.
λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκαις.
θηρόπεπλοι, τιμωροὶ, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς.
ἀΐδιοι χθόνιαι, φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι.

ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι τ', ὅστε νόημα.
οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης,
καὶ σοφίας ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος,
οὐ χάρι, οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἥβης,
ὑμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσύνας βιότοιο.
ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
ὄμμα δίκης ἐφορᾶτε δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι,
πραΰνοον μετάθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦτέ μου εὐμενίδες μεγαλώνυμοι εὔφρονι
βουλῇ.
ἁγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο διὸς χθονίοιο.
φερσεφόνης τ' ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο.
ἣ πάντων καθορᾶτε βίον θνητῶν ἀσεβούντων.
τῶν ἀδίκων τιμωροὶ ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκῃ.
κυανόχρωτοι ἄνασσαι ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων,
δεινὴν αὐταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην.
ἀΐδιοι· φοβερῶπες· ἀπόστροφοι· αὐτοκράτειραι.
λυσιμελεῖς οἴστρῳ βλοσυροννύχιαι· πολύποτμοι.
νυκτέριαι κοῦραι ὀφιοπλόκαμοι· φοβερῶπες.
ὑμᾶς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάσειν.

Μηλινόης θυμίαμα, ἀρώματα.

μ ηλινόην καλέω νύμφην χθονίαν κροκό=
πεπλον.
ἣν παρὰ κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνή.
φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς ζηνὸς κρονίοιο.
ᾗ ψευσθεὶς πλούτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταις.
θυμῷ φερσεφόνης δὲ, δισώματον ἔσπασε χροιήν.
ἣ θνητοὺς μαίνοι φαντάσμασιν ἠερίοισιν.

ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνουσα.
ἄλλοτε μὲν προφανὴς ποτὲ δὲ σκοτόεσσα νυχαυγής.
ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε κατὰ χθονίων βασίλεια.
ψυχῆς ἐκπέμπειν οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.
εὐμενὲς εὔφρον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

Τύχης θυμίαμα, λίβανον.

δ εῦρο τύχη, καλέω σ' ἀγαθὴν κράντειραν
ἐπ' εὐχαῖς.
μειλιχίαν ἐνοδῖτιν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.
ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, εὐβουλῆος.
αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν
τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν
ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλος ἐστίν.
οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον.
οἷς δὲ κακὴν πενίην θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
ἀλλὰ θεὰ, λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν.
ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

Δαίμονος θυμίαμα, λίβανον.

δ αίμονα κικλήσκω μεγαλανηγήτορα
φρικτόν.
μειλίχιον δία, παγγενέτην. βιοδώτορα θνητῶν.
ζῆνα μέγαν πολύπλαγκτον, ἀλάστορα παμβασιλῆα
πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλθῃ.
ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων.
ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχοῦνται.
τοιγάρτοι μάκαρ ἁγνὲ πολύστορα κήδε' ἐλάσσας,
ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
ἔνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Λευκοθέας θυμίαμα, ἀρώματα.

λ ευκοθέαν καλέω καδμηΐδα δαίμονα
σεμνήν.
εὐδύνατον, θρέπτειραν, ἐϋστεφάνου διονύσου.
κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυστέρνου μεδέουσα.
κύμασι τερπομένη. θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμή.
μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
ἀλλὰ θεὰ δέσποινα, μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα,
νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

Παλαίμονος θυμίαμα, μάνναν.

σ ύντροφε βάκχε χοροῖο διωνύσου
πολυγηθοῦς.
ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνούς.
κικλήσκω σε παλαῖμον ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν.
ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ.
καὶ σώζειν μύστας κατὰ τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργής.
φαινόμενος σωτὴρ, μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ.
ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

Μουσῶν θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνης καὶ ζηνὸς ἐριγδούποιο
θύγατρες.
μοῦσαι πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι.
θνητοῖς οἷς κε παρῆτε ποθεινόταται πολύμορφοι.
πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον.
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι.
καὶ νοῦ εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι.

αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους.
κλειώτ', εὐτέρπη τε, θάλειά τε, μελπομένη τε,
τερψιχόρη τ', ἐρατώ τε, πολύμνιά τ', οὐρανίη τε,
καλλιόπη σὺν μητρὶ, καὶ εὐδυνάτη θεᾷ ἁγνῇ.
ἀλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσταις πολυποίκιλοι ἁγναί.
εὔκλειαν ζῆλον τ' ἐρατὸν πολύυμνον ἄγουσαι.

Μνημοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνην καλέω ζηνὸς σύλλεκτρον ἄνασσαν.
ἣ μούσας τέκνωσ' ἱερὰς ὁσίας λιγυφώνους.
ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς μνήμης βλαψίφρονος αἰεί.
πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι σύνοικον.
εὐδύνατον κρατερὸν, θνητῶν αὔξουσα λογισμόν.
ἡδυτάτη, φιλάγρυπνος, ὑπομνήσκουσα δὲ πάντα,
ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθηται.
ὅτι παρεκβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσταις μνήμην ἐπέγειρε,
εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶν ἀπόπεμπε.

Ἠοῦς θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ ἄγουσα.
ἠὼς λαμπροφαὴς ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον.
ἀγγελίεια θεοῦ τιτᾶνος ἀγαυοῦ μεγάλοιο.
ἣ νυκτὸς ζοφερήν τε μελαινοχρῶτα πορείην.
ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἔργων ἡγήτειρα βίου, πρόπολε θνητοῖσιν.
ἣ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος, οὐδέ τίς ἐστιν,
ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν.
ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσῃς.
πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἑρπετὸν, ἄλλα τε φῦλα.

τετραπώδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.
πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἁγνὴ, μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

Θέμιδος θυμίαμα, λίβανον.

δ υρανόπαιδ' ἁγνὴν καλέω θέμιν εὐπατέρειαν.
γαίης τὸ βλάστημα νέον καλυκώπιδα κούρην.
ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἁγνόν.
δελφικῷ ἐν κευθμῶνι θεμιστεύουσα θεοῖσι.
πυθίῳ ἐν δαπέδῳ. ὅθι πυθοῖ ἐμβασίλευεν.
ἣ καὶ φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε.
πάντιμε, ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε.
πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας.
βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα.
ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων, μυστήριά θ' ἁγνά.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
εὐιέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο κούρη.

Βορέου θυμίαμα, λίβανον.

ειμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου.
κρυμοπαγὴς βορέα χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ θράκης.
λύε τὲ παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου.
ῥιπίζων ἰκμάσιν νοτεραῖς ὀμβριγενὲς ὕδωρ.
αἴθρια πάντα τιθεὶς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων.

Ζεφύρου θυμίαμα, λίβανον.

υραι ποντογενεῖς, ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖται.
ἡδύπνοοι, ψιθυραὶ, καμάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι.
εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις.
σύρουσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον ἠέρα κοῦφον.

ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι ἐπιπνείουσαι ἀμεμφεῖς.
ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀέμορφοι.

Νότου θυμίαμα, λίβανον.

λ αιψηρὸν πήδημα δι' ἠέρος ὑγρο-
πόρευτον.
ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις, ὄμβροιο γενάρχα.
τοῦτο γὰρ ἐκ δίος ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον.
ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος εἰς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱέροισι χαριέντα,
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Ὠκεανοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

ὠ κεανὸν καλέω πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν
ἐόντα.
ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ὃς περικυμαίνῃ γαίης περιτέρμονα κύκλον.
ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες ἁγναὶ
κλῦθι μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἅγνισμα μέγιστον.
τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου ὑγροκέλευθε.
ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

Ἑστίας θυμίαμα, ἀρώματα.

ἑ στία εὐδυνάτοιο κρόνου θύγατερ
βασίλεια.
ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου.
τοὺς δὲ σὺ ἐντελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις.
θεῖσα ἀειθαλέας πολυόλβους εὔφρονας ἁγνούς.
οἱ καὶ θεῶν μακάρων θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
αἴδιε πολύμορφε ποθεινοτάτη χλοόμορφε.
μειδιόωσα μάκαιρα, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως.

ὄλβον ἐπιπνείουσα, καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

Ὕπνου θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

Ὕπνε ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων
καὶ πάντων ζώων, ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ.
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι.
λυσιμέριμνε κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων.
αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς λήθης θανάτου τε.
ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκραμένον ἡδὺ ἱκάνειν.
σώζοντ' εὐμενέως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

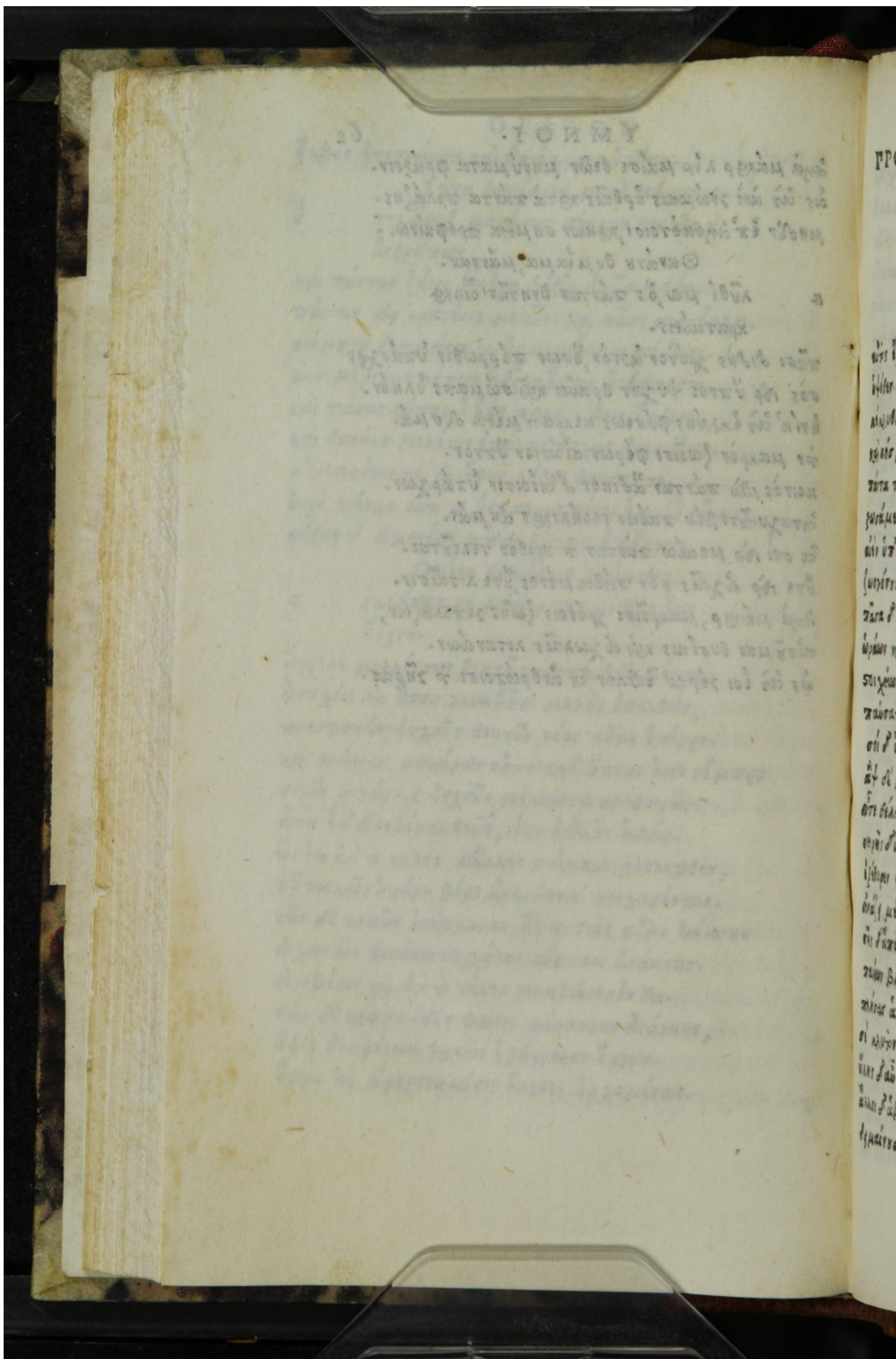
Ὀνείρου θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ τανυσίπτερε οὖλε ὄνειρε.
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
ἡσυχίᾳ γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις.
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις
σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφωνῶν.
οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν, νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον γνώμῃσι προληφθὲν,
τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων.
τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ.
εὐχωλαῖς θυσίαις τε, χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι.
τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην,
ὄψις ὀνειρήεσσα κακῶν ἐξάγγελος ἔργων.
ὄφρα ἂν εὕρονται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.

ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν.
ὥς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς.
μηδὲν ἐπ' ἀλλοκότοισι, κακῶν σημεῖα προφαίνων.

Θανάτου θυμίαμα, μάνναν.

λῦθί μου, ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα κρατύνεις.
πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνόν, ὅσων πόρρωθεν ὑπάρχεις.
σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκόν.
ἡνίκ' ἂν ἐκλύνῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμά.
τὸν μακρὸν ζώοισι φέρων αἰώνιον ὕπνον.
κοινὸς μὲν πάντων· ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων.
ἐνταχυπότμῳ βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεῦται.
οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος, οὔτε λιταῖσιν.
ἀλλὰ μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν,
αἰτοῦμαι θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων.
ὥς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ὕμνοι.

Εἰς τὸν ἥλιον.

κ λῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ χρυσήνιε τιτάν.
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος ὦ ἄνα πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις.
ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι, μεσσατίην γὰρ ἑὼν ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλανῆτες ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
αἰὲν ὑπ' ἀλλήκτοισι, καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας.
πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
ὡράων κατὰ θεσμὸν ἀνεβλάστησε γενέθλη.
στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων,
παύσατο σεῖο φανέντος, ἀπ' ἀρρήτου γενετῆρος.
σοὶ δ' ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος.
ἂψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτε θέλεις, περὶ γὰρ κρατέεις, περὶ δ' ἶφι ἀνάσσεις,
σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθορεν φοῖβος, κιθάρῃ δ' ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
σῆς δ' ἄπο μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης,
παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ' ἐπέτασσεν ὑγείην.
πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι διωνύσοιο τοκῆα.
ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔιον ἄττιν,
ἄλλοι δ' ἁβρὸν ἄδωνιν ἐπευφήμισαν ἀοιδαῖς.
δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλήν.

δαίμονας ἀνθρώπων δηλήμονας ἀγριοθύμους·
ψυχαῖς ἡμετέραις δυεραῖς κακὰ πορσύνοντας·
ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο,
σώματος ὀτλεύωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποθοῦσαι·
ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς·
ἀλλὰ θεῶν ἄριστε, πυριστεφὲς, ὄλβιε δαῖμον.
εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ ψυχῶν ἀναγωγεῦ
κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης·
δέξο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον· ἐκ δὲ με λυγρῶν
ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις.
πρηΰνων θοὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς,
ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις·
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον·
σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην·
εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώρεσσι μελοίμην.
ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
ἢν θέλεις δός ἄναξ, δύνασαι δὲ ἅπαντα τελέσσαι·
ῥηιδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις, καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις,
ἀστροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν
ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον ἀφρογενείης
καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήιον, ἧς ἄπο πάντες
ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες.
ὧν οἱ μὲν, νοεροῖσιν οἰστεύουσι βελέμνοις,
ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι,
μητέρος ἰχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς.
οἱ δὲ, πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
ἱέμενοι γενέῃσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,

ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
ἄλλοι δ' ἐγγαμίων ὀάρων πολυδέας οἴμους
αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης,
ἀθάνατον θέλξωσι δυσπαθέων γένος ἀνδρῶν.
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν, ἐρωτοτόκου κυθερείης.
ἀλλὰ θεά, πάντη γὰρ ἔχεις ἐπιήκοον οὖας.
εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανὸν, ἔνθα σε φασὶν
ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην,
εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους,
κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην,
ἰθύνοις, σέο πότνα δικαιοτάτοισι βελέμνοις.
οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

Εἰς τὰς μούσας.

Ὑμνέομεν μερόπων ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς.
ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους.
αἳ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο
ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγρεσινόων ἀπὸ βίβλων.
γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων,
καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυκύμονα λήθην
ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν ὅτ' εἰς γενεθλήιον ἀκτὴν
κάππεσον, ὑλοτραφέσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
ἀλλὰ θεαὶ καὶ ἐμοῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν
παύσατε, καὶ νοεροῖς μεσοφῶν βακχεύσατε μύθοις,
μὴ δέ μ' ἀποπλάγξειεν δεισι θέων γένος ἀνδρῶν,
ἀτραπιτοῦ ζαθέης ἐριφεγγέος ἀγλαοκάρπου.
αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης,
ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν πανάλημονα πρὸς φάος ἁγνὸν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.

κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἁψάμενοι πῦρ,
ἕλκετ' ἐς ἀθανάτους σκότιον κευθμῶνα λιπούσας·
ὕμνων ἀρρήτοισι καθηραμένας τελετῇσι·
κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων.
νεύσατ' ἐμοὶ φάος ἁγνὸν ἀποσκεδάσαντες ὀμίχλην.
ὄφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
μηδέ με ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων,
δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
μὴ κρυεροῖς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωυῖαν
ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπὶ δηρὸν ἀλᾶσθαι
ποινή τις κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.
ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες
κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ὄργια, καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν λυκίων βασιληΐδα κυραφροδίτην.
ἧς ποτ' ἀεξιχόλοιο πριν πλήθοντες ἀρωγῆς,
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱρὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
σύμβολ' ἔχον νεόοιο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων,
ἡφαίστου πυρόεντος, ἰδ' οὐρανίης ἀφροδίτης.
καὶ ἑ θεὴν ὀνόμηναν ὀλυμπίαν. ἧς διὰ κάρτος
πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν.
ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα κλεαινομένων δ' ἀπὸ λέκτρων
ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
πάντη δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρην ὑποδέχνυσο πότνα θυηλὴν,
εὐεπίης· λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματός εἰμι καὶ αὐτός.
ψυχὴν δ' ἂψ ἀνάειρον, ἀπ' αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος
γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοίϊον οἶστρον ἐρωῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΩΣΧΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ΟΡΦΕΩΣ.

Εἰσοδάμαντι τῷ πριάμου συνήντησεν ὀρφεὺς μετὰ τῶν ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν ἡλίου ἣν ἐτέλει κατ᾽ ἔτος, εἰς ὄρος ἀνερχόμενος, καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που πλησίον ἱερὸν, τοῦ ἡλίου, ὑφ᾽ οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιεποιήσατο, τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ᾽ ἔτος ἦγεν ἡλίῳ θύματα, μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς ὀρφεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος, ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισιν, συμπαραλαβὼν, καὶ θεοδάμαντα, οὗτος δὲ καθ᾽ ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων θεραπείας, ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ:

στεον δὲ ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προτίθεται ποιήματος, ἐν μὲν τῷ πρότῳ αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν, καὶ σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ᾽ αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους, καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

ΟΡΦΕΥΣ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

ῶρον ἀλεξικάκοιο διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
κεκλόμενος μαίης ἐριούνιος ἦλθε
δ κομίζων
υἱὸς, ὅπως ἀνέχωμεν ὀϊζύος ἀφνειὸς ἄλ
καρ
γηθόσυνοι δ᾽ ἔχυνσθε βροτοὶ, πινυτοῖσιν ἐνίσπω
οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισιν
νηπιτύοισι δ᾽ ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν
τῷ δ᾽ αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλόμενος ἐπὶ δώρῳ
ἦκά τε λητοΐδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἷξεν ἄγων εἰς ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἠδὲ σαόφρων
παλλὰς ἀθηναίη λαοσσόον ἡρακλῆα.
ἄλλο δὲ καὶ κρονίδης τανάον ὑπὲρ αἰθέρα χείρων
σευάμενος πρὸς ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα
ἀλλ᾽ ἤτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι διὸς οἶκοι
χαίροντας δέξαντο θεηγενέων ὀαρίστους.
ἡμῖν δ᾽ ἐν γαίῃ κέλεται χρυσόρραπις ὄλβῳ
ζώειν τερπομένοισιν ἀπειρήτοις κακότητος
ὃν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐπελθέμεν ἑρμάο.
ἔνθ᾽ ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὅμιλον
αἶψά κεν ἀμφοτέρῃσιν ὀνείατα πολλὰ κομίζων
οἴκαδ᾽ ἀποσείχοι, προφυγὼν πολύδακρυν ὀϊζὺν
οὐδέ ἑ νοῦσος ἄκικυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει·
οὐδ᾽ ὅγε δυσμενέων ποθ᾽ ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν
ἂψ ἀναχωρήσει προλιπὼν ἐριγηθέα νίκην.
οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισσαμένῳ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν

οὐδ' εἰ χάλκεια γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἀντικρὺς στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι
ναί μιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκώοισι λέοντα
δεινόν, καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω
καὶ οἱ καὶ βασιλέεσσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῥεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι
τὸν δὲ καὶ ἠΐθεοι τρενόχροες ἱμερτῇσι
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσι
καὶ μαλακὴ χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσει
ἄλληκτον κούρη ἐπιειμένη φιλότητος
εὐχομένου τε, πρὸς οὖατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχή, καὶ πόντοιο κυκωμένου ἐκ ἀγεχίζων
βήσετ' ἐπὶ ψαφαρὴν ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
τὸν καὶ ληιστῆρες ἀνάρσιοι οἶον ἐόντα
φεύξονται, καὶ δμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
τίσουσι, καὶ οἶκον ἐῢ στέρξουσιν ἄνακτος.
ἴδμεναι αἴκε θέλῃσι δαήσεται, ὅσσατε φωτὸς
κρυπτάδια σφετέρῃσι ἐνὶ φρεσὶ μαχανόωνται
ὅσσατε κεκλήγασι μετὰ φρεσὶν ἠροφοῖται
ἀνθρώποις, ἄφραστον ἰακχάζοντες ἀοιδὴν
οἰωνοὶ μεγάλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται
ῥοιζῶντες, καὶ χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
ἄσεται, ἠδ' ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἑρπυστήρων
δώσω οἱ καὶ φῶτα, ῥοπῇ πίπτοντα σελήνης
ῥύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος
καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνειότος, αἴκεν ἐρεμνοῦ
ἐξ ἄϊδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτοιτο ἑκάστῳ
ἄλλαι τ' ἀπειρέσιοι πολυμήτιος ἑρμείαο
δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται
ἄμβροτοι, ἀβρεκέες, ῥίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα

τάων, ἡμίθεός τε, καὶ ὄλβιος, ὅς τ' ἀφίκηται
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε μελιγλώσσοιο κελεύσας
φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδοῦ γηρύσασθαι.
ἀλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
ἵμερος, αὐτὰρ δὲ πρέσβαν δαημοσύνην ἀτίουσι
μητέρα δὴ ῥώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλύοντες
προβοπάδην φεύγουσιν, ἀεθλητῆρα δὲ μόχθων
μόχθων ἀεθλητῆρα βίου μάλα πεφρύκασιν.
οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὁμιλεῖ
οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀπιζέμεν ἀθανάτοισι
ἐκ δ' οἴγε πολίων τε, καὶ ἀνδρῶν ἤλασαν ἐσθλήν.
ἆ δειλοὶ, σοφίην ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
ὤλετο δὲ προτέροις πεπονημένος ἡμιθέοισιν
ἔργον δ' ἀργαλέος, καὶ ἀπεχθὴς αὐτίκα πᾶσιν
δῶκεν, ἐπωνυμίην λαοὶ τεύξουσι μάγοιο.
καὶ ῥ' ὃ μὲν κονίῃσιν ὑπ' ἀόρι κρατὸς ἀπενθὴς
λευγαλέῳ θανάτῳ Διὸς φῶς ἐκτετάνυσται.
οἱ δ' ἴκελοι θήρεσσιν ἀΐδριες, οἱ δ' ἀδίδακτοι
χήτει δαιμονίοιο νοήματος, οὔθ' ὑπ' ἀρωγὴν
θεσπεσίην φυγέτην φαεσίμβροτον, ἐκ κακότητος.
οὔτε τι θέσκελον ἔργον, ὅ κεν μάλα θαυμάζοντο,
ἴσασ', ἀλλά σφιν νεφέλη πραπίδεσσι κελαινὴ
ἀμφιπεριπλασθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστέφανόν τε, μάκαιρα
ἀλλ' ἐμέθεν ὑπισχνοῦμαι κειμήλια πειθομένοισι
ἀφνειοῖο χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν.
φῶτα δὲ δίζηται ταλακάρδιον, ὅς κεν ἑκάστου
ἐμμεμαὼς πειρῶτο μενοινήσει τε, καὶ μοι τε,
ὅς τε διδάσκηται, καὶ ὃς εἰδότας ἐξερεείνοι.

οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύοπα κρονίδης ἐθέλει δόμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐς δύσιν ἀναπνοιῶντες ἀν' αἰθέρα λαμπετόωσαν
ἠέλιον φαέθοντα ἐφ' ἅρματι πῶλοι ἄγουσι

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἄλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος
μ εὗρον
τέρψομαι, ἤπερ χρυσὸν ἁπάντων κοί-
ρανον ἀνδρῶν.
ἠελίῳ γὰρ ἄγων ἱβήιον ἀντεβόλησα
ἀγρόθεν ἄστυ δ' ἰόντι περίφρονι θεοδάμαντι.
καί μιν ἑλὼν χερὶ χεῖρα προσηύδων ὦ δ' ἐπέεαι
ἐς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχουσιν ἀνάγκαι
ῥηιδίως ὦ ἑταῖρε καὶ αὔριον ἔστ' ἐθ' ἱκέσθαι
νῶι δέ σε μοι στείχοντα μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ὦρσεν ὑπαντιάσαι, τῷ μοι πρόφρων ὑπόνευσον
ἕσπεσθαι, θυσίαι ἱεροπρεπέες τελέθουσιν
ἃς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί, γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, οὕς τ' ἂν σφι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι
ἄξω δ' οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν, εἰσοράας γὰρ
ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
ἔνθα νεογνὸς ἐών, ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν
λαιψηρῷ πέρδικι μεταπτόμενος προφυγόντι.
οἱ δ' ἤτοι εἴως μὲν ἀκούων οὔνομ' ἕκαστος
ἱστάμενος μίμνεσκεν, ὀρεξάμενος δὲ δοκεῦσθαι
πρὶν μάρψαι χείρεσσιν ἀλυσκάζων προφύγεσκεν
αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῆκεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθών.
ἄψ δ' αὖθις γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφὴν δὲ μετασπόμενος εἶδον ἄκρην
οἱ μὲν ἄρ ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὄρωντο
αἰγανέης ἔασαντο βοώτρον, ἠὲ βελέμνου
ὑψίκομον ποτὶ φηγὸν, ἐπεσσύμενον προϊδόντες
αἰνὸν ὄφιν πετάσοντα γένυν πλείω θανάτοιο.
τόν δ' ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον ἀΐξαντα
οὐκ ἴδον, ὀφθαλμοὶ δ' ἐμοὶ ὀρνίθων ἀγάλληντο.
πρίν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δηνὴν
ἐφρασάμην, ἤδη τε δέμας μεμαῶτα φυλάξαι
ἔνθ' εἴτις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν
οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἕπεσθαι
οὔτε με νηπιάχοισιν ὀΐσατο ποσσὶ φέρεσθαι
κέκλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον εἶναι αἰτὸν
καὶ πνοιὴν ἀνέμου, παρὰ δὲ ποσσὶν κενὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἵματος ἄκρον ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς
καί κεν ὑπὲρ μοῖραν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ.
εἰ μή μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι.
τὸν ῥα παλαιότεροι φαεσεμβρότῳ ἱδρύσαντο.
τῷ δ' αὖ ἐπὶ τρύφος αὖον ἐλαινέης ἐλέλειπτο.
σχίζης, ἥν τε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ,
τὴν ἐγὼ ἁρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μαίνησε δ' ὀρεσκῷον μένος αἰνὸν
μάρνασθαι μεμαῶτα ἰδὼν, εἴλυτο δὲ πυκνῶς
γνάμπτων εὐκύκλως ταναὴν ῥάχιν, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δ' ἐπ' ἄλλος ἑλισσομένου στόχος ἦεν
ἤδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὕπερ αὐχένας ἠέρταζεν
συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μᾶζον αὐτῆς
καὶ τύπτον ἄῤῥηκτον ὀρεσκῴοιο κάρηνον
ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκικυν
οὐ γὰρ μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι

τοὔνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισι
ἑσπομένω δύο παιδὸς ἐμοῦ κυώε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
χὠ μὲν ἄρ' ἔσσυτο τοῖιν, ἐγὼ δ' οὐ γαῖαν ὀρύσσας
προβοπάδην ὥς τίς τε διὸς γαμψώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινοῖσι λάσι θάμνοισι λαγωὸς
τῷ ἴκελος μήλοισι μιγεὶς ὅλου ὑπὸ θηρὸς
ἐκρύφθην μέσσοισιν ἐνιπτύξας ἐρίφοισι.
ὄφρα μὲν οὖν ἀκήφηντα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν
αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμειώτορα βωμόν.
τείνων ἠελίῳ ζωάγρια παιδὸς ἑοῖο
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον
ἠαρινὸν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρὸς
ἔρχομαι εἰς ἀκρώρειαν ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων
σὺν δέ σφιν καὶ τὸν δεδρακοντοφόνω κώε βίτην
αὐτομάτω, γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ, βωμὸν ἄνακτος
τερπωλὴ, χλοάοντε πέδον, μαλακαί τ' ἐπὶ ποῖαι
καὶ λασία πετελέῃσιν ὑπὸ σκιὴ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῶν.
ὕδωρ ἀέναον λιαρῆς ὑπὸ πυθμένα πέτρης,
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζετε ἥκελον ὠδῇ.
ἴομεν, οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' ὧδε προσηύδα δαιμόνιος φὼς
ἀγάσσε μὲν κρείων φαεσίμβροτος ἐξ ἀγεγγνῆς.
αἰὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρύτοιό τε πέμποι
ὄλβου πρὸς μέγα δῶμα, φιλοφροσύνης ἕνεκα σφῆς
οὐδὲ μὲν οὐδὲ σ' ἐγὼ τῆς ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξων ἰδήιον εἰσαναβαίνῃς.
ὄφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεὸς ἐγγυαλίξω.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ.

κ Ρύσαλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο
χερσὶ
λᾶαν, ἀπόρροιαν περιφεγγέος ἀμβρό
του αἴγλης.
αἴθρι δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ.
τὸν κ' εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων περὶ νηὸν ἵκηαι
οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχωλῇσι.
κέκλυθι δ' ὄφρα μάθοις γεμένος ἀργενόιο λίθοιο
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῖο θέλεις πυρὸς ἐς φλόγας ὄρσαι
κέκλομαι ἀβαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἠελίοιο κατ' ἀντίον αὐγάζοντος.
ἀντίχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλόγην ἀκτῖνα τανύσσει
ἡ δ' ὅτε καρφαλέης τεθίγῃ καὶ πίονος ὕλης
καπνὸν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει, τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγονέες ἱερὸν πῦρ,
τάων οὐχ ἑτέρας μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔγωγε
ἀθανάτοις οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
πρὸς δ' ἔτι σοι καὶ τοῦτο φίλος μέγα θαῦμα πιφάσκω
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶψα μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ἁρπάξας ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι
ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεὶς κάμνοντα σαώσει.

ΓΑΛΑΤΙΤΗΣ.

δ Εύτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λᾶαν
ἐπάσσω
θεσπεσίοιο γάλακτος ἐνίπλεον,
ἠΰτε μαζὸν

πρωτοτόκου νύμφης, ἢ μὴ κῦδος οὐ κατοίσῃς
τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτιν ἀδάμαντα
κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὄφρα θυηλαῖς
ἁζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν.
οἱ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὕνεκεν αἰεὶ
μεμνῆσθαι κακότητος ὀϊζυρῆς ἀπερύκει·
θνητοὺς ἀθανάτους τε, νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
θέλγει, ἐπουρανίων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι τρίψαντο γάλακτος
ἐκ προρέει λευκοῖο πανίκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
πεῖρα δέ τοι καὶ τοῦ δὲ παρέσσεται αἴκε θέλησθα.
οὔθατα γὰρ μήλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδηαι.
πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσι
οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγεῖν ἱκέτευες
τοῖσι παρασταίης τεκνόσι, οἱ δ' ἐνὶ σηκῷ
ἀμφίς σε λεπταλέοι γοερὸν περιμυκήσονται.
τῶν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰὲν
λοῦσαι πηγάων κυανοχετέων ἐν δίνῃσι
στήσας δ' ἠελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος
ἁγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας
ἅλμην δ' ἐν κρητῆρι, καὶ ἄλφιτα λεπτὰ λίθοιο
χευάμενος, διὰ πῶυ καὶ αἰγῶν ἔρχε ὅμιλον
ῥαίνων καρποφόρον λάσιον κατὰ νῶτον ἑκάστης
θάλλωνται δ' ἄρα πᾶσαι ἰαινόμεναι περὶ σηκοὺς
ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες τελέθουσι
οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθηνοὶ
σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι
σὺν δὲ μελικρήτοιο μετὰ γλυκεροῖο μιγέντα,
ὄρνυε πινέμεν νύμφην, ἵνα νήπιον ἦσι.

μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' εὐναίοισι κομίζοι
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐχένι παιδὸς ἀρτάξουσα τιθήνη,
λᾶαν, ἐρυπῆσαι κακομήτιος ὄσσε μεγαίρης.
καὶ δέ σε βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσονται
ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα, καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων.
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα, νόου καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν ἐπαράων ἀΐοντες.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Χρὴ δὲ καὶ εὐπέταλον πετράκια λᾶαν ἔχοντας
ἀρᾶσθαι παρὰ βωμὸν ἐναιρομένης ἑκατόμβης.

ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ δενδροφύτοιο φέροις ῥύφος ἐν χει-
ρὶ πέτρης
μᾶλλον καὶ τέρποιτο θεῶν νόος αἰὲν
ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεται
ὡς ἐνὶ κήπῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπασυτέροις κομόωντα
τοὔνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀχάτη δενδρήεντι
θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλε τ' ἀχάτου
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι
τὸν δὲ τεοῖσι βοέσιν ἀναχίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δύω βαλέειν, ἢ καρτερὸν ἀμφὶς
ὦμον, ἀροτροδόνοιος ἀτειρέος ἀγροιώτου.
καί κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεστὸν ἴοι φερέκαρπον ἐς αὔλακα κόλπον ἔχουσα.

ΟΡΦΕΥΣ ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΟΣ ΕΛΑΦΟΥ

Κέπφεο, καὶ θνητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαξε
ἀθανάτοισι κέρας, ποτὶ γὰρ νόος οὐρανιώνων
μειδιάᾳ, φύσιος πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο, φύῃ γε μὲν οὔ ποτι κόρσην
πέτρη, ἀλλ' ἔμπης πέλεται κρατερή τε γε πέτρη.
οὐδέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκὲς, ἢ λίθος ἐστὶ
πρίν κε μιν ἀμφαφόων εὕροις νημερτέα λᾶαν.
αἰεί τοι θήσῃ λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην
εἰ καὶ ψεδνοκάρηνος ἔοις, εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ
τριβόμενον τρίβοις κροτάφους πάνθ' ἤματα σεῖο,
αἱ δὲ, νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι.
πρωτόγαμον δ' αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια κούρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
λᾶαν, ὁ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἄμ' ἄμφω
ὕστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΡΟΙΣ ΑΥΛΙΖΟΜΕΝΩΝ.

Οἰμένι δ' ἀγραύλων ταύρων διὸς αἰγιόχοιο
ἠέ τε κυανοχίτωνι λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, συριηγενέος κελαδεινοῦ
ὕδασιν εὐφρήταο διαινόμενον ζαθέοισι.
ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς

κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἀλωὰς
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσσεσθαι μέθυ δώσει.

ΙΑΣΠΙΣ.

Αἲ γλαφυρὸν κομίσας ἐαρόχροον αἰ-
ὲν ἴασπιν
ἱερὰ ῥέζοιτις μακάρων ἰαίνεται ἦτορ
καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν
ἀρούρας
ἠδὲ καὶ αὐχμηρῇσιν ἄγοι πολὺν ὄμβρον ἀρούραις.
αὔχνης δ' ἐκ πεδίου ῥοθίων ἀπόεργε χάβαζαν
ἡμετέρου, καὶ κῆρας ὅσαι στιχόωσιν ἐπ' ἀγρούς
καὶ σεῦ γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἠΰτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐς φλόγα πέμπεις
ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος, ὁππότε μὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃ, ἐνὶ δὲ πλείοιο λέβητος
ψυχρὸν ἐπειγομένοιο προσμίμνει ἔνδοθεν ὕδωρ
εἰ δέ τις ἐν ψυχροῖσι λίποι κονίῃσι λέβητα
παφλάξει κρατεροῖο κυκωμένου ἔνδοθι χαλκοῦ.

ΤΟΠΑΖΟΣ.

ἐσθλοὶ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες
εἶναι
κλείονται θνητοῖσι θυηπολίοισι
τόπαζοι.

ΟΡΦΕΥΣ
ΟΓΑΛΛΙΟΣ.

ἠμὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρα-
νίωνας
ρ ἀγλαὸν ἱμερτοῖο τέρενα χρόα παιδὸς
ἔχοντα
καὶ ἐ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τε-
τύχθαι
καὶ πίτυος δάκρυσιν λιθούμενον ὀψιανοῖο,
καὶ σμύρνην σμίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
δρυφέαιν λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελαινῷ.
αὐτίκα γάρ τοι δώσουσι θεοπροπίας, ἀγαθῶν τε
ἐσσομένων, λυγρῶν τε. καὶ ἔσσεαι ἅσσε θέλησθα
καὶ νεύρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.
δοιὼ δ' ἠελίου χρυσότριχε λᾶε πέλονται
ἄμφω θεσπεσίω. θάμβος δέ τοι ἔσσεται ἰδόντι.
ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
ὀρθαὶ, λαμπετόωσαι, ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλο, τὸν μέν τε νοήσεις
κρύσταλλον κενεὴν, ὁ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
ἴκελος ἐστὶ δέην. εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὅγ' ἐθείρας
χρυσόλιθός κεν ἔην, ἀτὰρ ἐσθλὼ φημὶ τετύχθαι
ἐν γάρ σφιν μέγα δή τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
ἠέλιος ῥοῖζον ἐρικυδέος αὐτίκα φωτὸς
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν, καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυὸν
οἵ τε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέουσι
τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνεῖ κειλίασθαι.

ΜΑΓΝΗΤΙΣ.

μ

Αγνῆτιν δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν θούριος
ἄρης
οὕνεκεν ὁππότε κεν πελάσοι πολιοῖο
σιδήρου
ἠΰ τε παρθενικὴ γλαγόφρονι χερσὶν ἑλοῦσα
ἠΐθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι
ὡς ἥ γὰρ πάξουσα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ
καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον
ἤτοι μέν μιν φασὶ καὶ ἠελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης ὅτε κεν θελξήτορα παλαιοί.
καί μιν ὑπέρθυμος τεκεκτόνος αἰήταο
κύδηνεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι. εἰ ἔθεν ἁγνὴν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ δῶμα φυλάσσοι,
οὐ γάρ μιν κομίσσαις ὑποδέμνια κάτθεο λάθρῃ
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀρέμας ᾠδήν,
ἡδὲ κατακνώσσουσα καὶ ἡδέι περ μάλ' ἐν ὕπνῳ
ἀμφὶ σὲ χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνῃ.
οὐδ' ἐμαχλοσύνῃσι ἐλαύνει δι' ἀφροδίτη
ὑψόθεν οὖν γαῖαν τετανύσσεται ἐκπροπεσοῦσα
καὶ δοιὼ μάγνησαν ἀδελφειὼ φορεόντων.
θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε.
καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπὶ κερῇ
θέλξεις ἐνὶ στήθεσσιν ἄγων μελικηδέα πειθῶ
καί τοι πολλά κεν ἄλλα δωησόμενος καταλύξω
θέσκελα τοῖο λίθοιο. τί πλέον οὐρανιώνων
φθέγγομαι, ὧν αὐτὰ καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὄφρα κε σεῖο

ὦκα μάλ' ὥς τε χρειὼ ἐέλδωρ ἐκτελέσωσι.
ἀλλ' ἤτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτίκα πειρηθῆναι,
πάντα μάλ' οὐδ' ἀγόρευσα πορεύεται εἴκ' ἐπὶ βωμὸν
ἔλθωμεν, καὶ γάρ μοι ἐπισπόμενός μοι ὅδ' ἀνὴρ
ὤμοισι κρατεροῖσιν ἑὼν φέροι αἰόλον ὕλην.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺ πλέον ἄμμι λέλειπται
σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην μέγα δέργμα δράκοντος
μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφεων μὴ δειέμεν ἰοὺς
ῥίψας γὰρ λεπτὴν ὀφιήτιδα κεκλεο πέτρην
ἣν ποτέ τις κρατεροῖο πεπαρμένος ἔλθῃ ὀδοῦσι
καί μιν ἐφέλκει πᾶσαν, καὶ ἀρκέσει αὐτὸ ὄνειαρ.

ΟΣΤΡΙΤΗΣ.

ῶ δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνῳ λίθον
ἐντρίψαντας
ἄκρητον κέλομαι πίνειν ὀδυνήφατον
εἰδώς.
αὐτοκασιγνήτην πολιῆς καὶ ὁμώνυμ' ἐχίδνης
ἥ ῥά ποτ' εἰναετεῖ λώβην ἀμενηνὸν ἔθηκας.
ῥίμφα φιλοκτήταο μαχαονίης ὑπὸ τέχνης.
οὐ μὲν πῶς κείνου ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
νοῦσον ὑπεκφεύξεσθαι ἀταρτηρὴν ποθέων πρὶν
ἀλλ' ὅτ' ἀλεξικάκοιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀγαυοῦ
λᾶαν ὅτις κεπύθοιτο βαλὼν ἐπὶ φάρμακα μηρῷ
σεῦεν ἐπὶ τρώεσσιν ἀλεξάνδροιο φονῆα
τὸν ῥά μεθυσμένην ἥκειν ποσὶν ἀτρεμέεσσιν
πριαμίδης πάρος αὐτὸς ἀποθνήσκων παρὰ πίσει
ἔκτανε δ' ἢ πρὸ σπῆα πάριν ποιάντιος ἥρως
κεκλομένου δαναοῖς ἑλένου τρώεσσι κομίσσαι

λοιγὸν ἀδελφειοῖο μιαιφόνον ἐκ λήμνοιο.
τῷ γὰρ ἀπόλλων φοῖβος ἔχεν λίθον αὐδήεντα
δώκεσι δηρῖτιν νημερτέα τὸν ῥὰ βροτοῖσιν
ἥνδανεν ἄλλοισι καλέειν ἄψυχον ὀρφίτην
λυγρὸν, ὑποβρυχίων, στιβαρὸν, μελανόχροα, πυκνὸν
ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περί τ' ἀμφίτε πάντοθεν ἶνες.
ἴκελοι ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται
ἤματα μὲν τρὶς ἐφ' ἑπτὰ βίην ἰλένοιο πέπυσμαι.
θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν, καὶ κοινὰ λοετρὰ
καὶ σεμνὸν ἀδίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο.
ἀενάῳ δ' ἐπὶ πέτρον ἐχέφρονα πόδακι λούων
φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἅτε βρέφος ἀγδίσασκε
καὶ θεὸν ὡς ἐπ' ἀρῇσιν ἀρεσάμενος θυέεσσι
λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπτων
χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεουδέα πέτρον ἀείρας
μητέρι νήπιον υἱὸν ἐοικὼς δὴ κατεχούσῃ
καὶ σὺ δ' ἐπὴν ἐθέλῃς ὄπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι
ὧδ' ἕρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείῃς.
ὁππότε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς ἐνὶ χείρεσι πάλλων
ἐξαπίνης ὄρσῃ νεογιλοῦ παιδὸς ἀϋτὴν
φαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι
χρὴ δέ σε· τετληότι νόῳ αἰνέμεν αἰεὶ
μὴ πῶς ἠπεδανοῖο λυθεὶς ὑπὸ δείματος ἔξω
ἐκ χειρὸς οὖδασ δὲ βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρίνῃς
ἀθανάτων, τόλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεείνειν
πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα, καί μιν ἔπειτα
πλησίον ὀφθαλμῶν ὅτε κεν λύσῃσι πελάσσας.
δέρκεο, θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
ὧδε μὲν ἀρειδήσιν ἀλώσιμον ἔφρασε πάτρην

λαομεδοντιάδης φοιβήτορι λαῒ πιθήσας.
σοὶ δ' ἔτι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίταο πιφαύσκω
ἑρπετῷ γὰρ δὴ πάμπαν ὑποδρομέοντι ἔοικε
σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοίμητόν τε νόοιο
δεῖγμα φιλοκτήτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης
τοὔνεκα παλαμήδαο σαόφρονος οὔποτε νόσφι
ἤθελεν εὔχεσθαι γουνούμενος, ὄφρά τιν' εἴποι
θαλπωρήν. εἴ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχεται, πῶς κεν πολιὸν γένος ἐκ προφύγησι
τῶ δ' ὅγε λικοίδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
οὗ τε με παῖδ' ἐδίδασκεν ἀκερσεκόμης ἀγορεύειν
μαντοσυνάς, μέγαν ὅρκον ἐκέκλετο πρῶτον ὀμόσσαι
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
τοὔνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
φράζεο νῦν ἥρως ἑκατηβόλε μῦθον ἐμεῖο
αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
τίκτει καὶ κακότητα, καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἑκάστου.
γαῖα μὲν ἑρπετὰ τίκτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγὴν
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
κάρτος ἀπειρέσιον, καὶ ποικίλον, ὅσσα δύνανται
ῥῖζαι, τόσσα λίθοι, μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης.
ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον, ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
ἡ δὲ καταθνήσκει τε μινυνθάδιον θαλέθουσα.
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος ἐφ' ὁππόσον ἔμπνοος ἐστὶν,
ἢν δὲ κ' ἀποπνεύσῃ τὶς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς.
ἐν μὲν δὴ βοτάνῃσ' ἦρι λυγρῶν τε, καὶ ἐσθλῶν
δήεις. ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖα κεν εὕροις,
ἤ τοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι, ἀλλὰ σύ γ' ἥρως.

λᾶϊ σιδηρίτῃ πεφυλαγμένος ἕρπετα πάντα
θαρσαλέως οὐ καί τοι ὁμιλαδὸν ἀντιόωσιν
ἔρχεσθαι διὰ μέσσα κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
λώβης, οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνῆσθαι ὀδόντων
οὐδ᾽ εἴκειν στείχοντος ἐνιχρίμπτοιντο πόδεσσι
οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα διώαντα.
ἀλλὰ μετὰ σφίσι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ᾽ ὁμοῖα
ἔασωνται. τὰ δὲ καὶ περ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἂψ ὀπίσω παλίνορσα μεθυπείξειν μενεαίνει.
καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥόθος ἵσταται, οὐδέ τι πρόσω
νήχεται. ἀλλ᾽ ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
γλώσσῃσιν μεμάασι περισαίνειν σκύλακες ὣς
πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφοινῶν ἄγχι δρακόντων
ἀμφὶ κωνηγεσίῃσι μένων ἐν τάρφεσιν ἴδης
θηρητὴρ Εὔφορβος ἀρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
δῶκε γὰρ αἰτομένῳ λίθον ἱρόν, οὐδέ ποτ᾽ αὐτῷ
ἔκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη
τέρπετο δ᾽ Εὐφόρβῳ περικαλλέϊ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητῇ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο
εἶδος ἀμώμητος, καὶ εἴδει κάρτος ἀρείων
αἰζειοῦ ποθέων δουρυκλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλώμενος, οὔ ποτε νόσφι
ἔσθενεν Εὐφόρβοιο φέρειν ἱκετάονος υἱὸς
ἀλλ᾽ αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
καρχαλόων κύροιο μετ᾽ ἴχνια, σύν τε κύνεσσι
ἕσπετο, σύν θ᾽ ἑτάροις, ἔθελέν τε μιν οἷος ἕπεσθαι.
ἦ μεν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαινεν ἐρύκειν
ἀργαλόων ἐὸν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι.
καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν, οὐδ᾽ ὅγε θυμῷ
πείθετο, τίς κ᾽ ἐθέλεσκε τοῦ Εὐφόρβοιο λιπέσθαι.

ῥεῖα γέ μιν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος
νέρθεν ὑπὸ κνήμης ὀλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσσας
τὸν μὲν ἔτ᾽ ὦ ὀλοΐστερος, οὐ λάθεν, οὕνεκ᾽ ἔμελλεν
αὖθι λελείψεσθαι, τὸ ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν
οἰκτείρω δ᾽ ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ᾽ ἐμεῖο
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διαβρίψαντα κέλευσα
λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἕλκει λυγρῷ
καὶ ῥα μάλ᾽ αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος
τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίκτεν ὀρείτην
ὅς τε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἡρώεσσι κομίζειν.
καὶ στερῇσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι
ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεοὺς ἔρδειν ἀγορεύω
ὡς καὶ ἐμῆς ποτε μητρὸς ἀβαρβαρέης ἐπακούσας
ἀνδρῶν εὖ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι
βουκολίδης εὔφορβος ἀγαυοῦ φάσκεν ὀφίτου
φάρμακα, μὴ μοῦνον ὄφεων κατένωπα δύνασθαι
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἠδὲ βαρεῖαν
ἐκ κεφαλῆς ἕλκει ὀδύνην, ἤδη δέ τιν᾽ ἀνδρῶν
οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὦπασεν αἶψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν᾽ ἀοιδῆς.
ἤδη καί τινα φῶτα χόλῳ χρυσῆς ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα
μεμνῆσθαι φιλότητος ἀκεσάμενος προΐαλλεν
ἐν πυρὶ δ᾽ εἴ κε βάλοις μιν ὠδοδὴν ἑρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδέ τι πω μένει σχεδὸν, οὐδενὶ χειῇ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.

ύγει καὶ κνίσῃσι γαγάτην ὀρνυμένῃσι
φ τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκεῖ πάντας
ἀϋτμῇ
χροιῇ δ' αἰθαλόεις, πλατὺς, οὐ μέγας ἔλπετ' ἰδέσθαι
καρφαλέῃ δ' ἴκελον πεύκῃ φλόγα δ' ἴαν ὀρίνει,
αἰὴ ὁλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος, οὐδ' ὅγε φῦτας
λήσεται ὧν καθέλοις ἱερὴν ἀπὸ νοῦσον ἐρύξαι
γνάμψῃ γὰρ σφέας αἶψα χαμαὶ προπρηνέας ἔλκων
οἱ δ' ἄρ ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἄφαρ οἴμοιο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται ὁππότ' ἴδησι
πήματα πάσχοντας κραιὴ πόδας ὠκέα μήνη
θηλυθέρη· εἶκεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα
καπνὸν ὑπὸ σπλάγχνοισι ἀΐσσοντα δέχηται
ἀθρόος ἔνδοθεν ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχὼρ
ὅστε γυναικέης νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
κέκλυται, τότε δ' αὐτὸν ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
δερκόμενοι γάννυνται, ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα
νηδύος, ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀλεείνει
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέξειν
οἶδα, σὲ δὲ κνίσῃσιν ἐλαύνων ἑρπετὰ τέρψῃ.

ΣΚΟΡΓΙΟΣ.

Κορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμε
σ ναι ἥρως
ἀγλαὸς ὠρίων οὐκ ἔκλυεν, ἦ γὰρ ὀΐω
πικρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνῃσι
μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἐκεῖνα θελξέμεν ἄστρων.

ΚΟΡΙΦΩΔΗ·

ὕδ᾽ ὅγε κορσιόεντα λίθον κλύεν εἵνεκα
μιχθεὶς
δριμέος ἐν σκορόδοιο κεράατι κεντῆρα
ἢ πεδανῶν ὤκιστα βελέμνων σκορπίος εἴργῃ
τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ᾽ ἐοικότα φημὶ βροτείῃ
παύειν, ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα βάκχῳ.
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰὸν
μέτρῳ δ᾽ ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ
κάψας ἐκ πυρὸς ὀπὸν, ἐναυχενίαις ὀδμώασι
ἄλκαρ ἄγει. μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κραθεὶς
ὕδατος ἀτηρὴν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ὕλην.
ἥτε καταίγδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβώνεσι·

ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ.

Ι θι δ᾽ ἀμαλδύνειν σκορπήια κέντρα
δύνασθαι
καὶ τὰρ σκίδαο μένος μέγα κουρα-
λίοιο
ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τὸ δέ μοι πάντων περιώσιον ὅσσα φύονται
Φοῖβος ἀκειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖτ᾽ εἰς ἕτερον στρωφώμενος εἶδος, ὅτις τοι
ψεῦδος κεν φαίη, τὸ δ᾽ ἐπήτυμον ἄρα τέτυχθαι.
χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει, οὐδενὶ γαίῃ
ἥν γε φυτῶν ἴσμεν στερεὴν τροφὸν, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ἀτρυγέτῳ, ἵνα φῦκ᾽, ἵνα βρύα γίνετ᾽ ἐλαφρά.
αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας

ἤτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ἀφ' ἄλμης
αὐτὴ δ' ἐν βένθεσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
νήχεται, ὄφρα κύματ' ἀποπτύσσοι αἰγιαλόνδε.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπνεύσασαν ὑπ' αἴθρην
βάζουσ', οἵ περ ἴδοντο κρατυνομένην ὁράασθαι.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
πετροῦται· καὶ χερσὶν ἐνοκριθέντα τεῇσι
ἀμφαφάεις λίθον ὃ πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει οἷον ἔην περ
οἵτε κλάδοι, ὅσατε σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασι
ἢ οἱ τ' ἐβλάστησε καὶ ἐτράφη εἰν ἁλὶ ῥίζα.
φλοιὸς θ' ὅς περ ἔην φλοιός κεν λάϊνος ἐστί.
τερπωλὴ δ' ἥδια θεωμένου ἐς φρένα σεῖο
βήσεται, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅτι μοι θέλγητρον ἰδόντι
αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται, οὐδὲ δύνανται
ὄσσε κορεσθῆναι θεωμένου, ἀλλά με θάμβος
σεύηται στέρνοισιν ὀϊομένου τέρας εἶναι
καὶ οἱ πιστεύων περ ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον
ἀλλά τε γοργείην μὲν ἐτώσιον ἀνθρώποισι
σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι. οὐδ' ἄρα περσεὺς
ὠκυπέτης πέλεται, ψευδὴς τέρας ἡγήσασθαι,
γοργόνα τὴν περσηίδα δρακοντοέθειραν ἀκούεις
ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι
παρθένον ἀργαλέην ἐρεβώπιδα κῆρα μέλαιναν
ἀνθρώπων οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὄσσε
οἵ μιν δεῖμα πέλωρον ἀνάσχετον ἀθρέσαντες
αὐτῇ λάϊνοι τεθνειότες ἑστήκασιν
τὴν δ' οὔτ' εὐρύστερνος ἐναντίον ἀτρυτώνη
δέρκεσθαι μενέαινεν ἀδείμαντός περ ἐοῦσα
χρυσαόρῳ περσῆι φονωομένην περ ἰδέσθαι

ὅττι κασιγνήτω κέκλετο κρατερόφρονι φωτί.
ἀλλὰ δόλῳ θήρειον, ἀφάρπασεν αὐχένα κούρης
ἦκα μάλ' ἐξόπιθε γαμψώνυχον ὃ πρὸ δύσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην κυλληνίδα λαυκανίῃσι.
τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπὴ
καὶ συγγόνου κρονίδαο μολὴν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένης ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθὼν ἐσκόπει λύθρον ἀποπλώοιτε θαλάσσης
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ προμέουσαν
γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνεσσι
ὄφρα δ' ὅγε δίνῃσιν ἀνεψύχεσκε θαλάσσης
στείχων ἔκτ' ὀλοοῖο πόνου δολιχῆς τε κελεύθου
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
αἵματος, οἵ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυον ὧραι.
πήγνυον δ' ὥς τε σε παγχυλίθον στερεὴν οἴσασθαι.
οὐδ' ἔτ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν
οὐκ ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐλομένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χρονίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρὴν
ἀμφασίῃ δ' ἥρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησε
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα, τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν ὀβριμοπάτρη.
θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον, ὥς κε πέλοιτο
αἰὲν κουραλίου προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην ἀγελλή
φύλλα φυλασσέμεναι κρυερὴν εἰς φύσιν ἰόντα.
ἣν δολιχὴν ἕρπων οὐκ ἀταρπιτὸν εἶμιν ἔχοι τις

ἢ πρᾴαν ἀλλὰ δῖαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηὶ
καὶ γὰρ ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο
καὶ χόλον ἀνδροφόνον φεύγειν ἀπὸ ληϊστήρων
καὶ πολιὸν νήρηα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
ἐσθλὴ κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσαι.
γλυκὺν δ' ἐγρεκύδιμον ἀτέρβεα ῥιγηγένειαν
σφωϊτέρων κτεάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσιν,
φάρμακα δ' ὅσσα πέλονται ἀτάσθαλα, καὶ κατάδεσμοι
δραίτ' ἀγνάμπτοισιν ἐριννύσι πάγχυ μέλουσαι
εἴτε μῖσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
ἀνήρ, εἴθ' ὅσα λύματ' ἐπὶ σφίσιν, ἠδ' ἐπαοιδὰς
σχέτλιοι ἀλλήλοισιν μεγαίροντες τελέουσι
πάντων ἀντίλυχον δήοις κρατερώτατον εἶναι.
κόψας δὲ σπεῖρον ξανθῇ δημήτρι μίσγων
καί τοι λοιπὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάνευθεν ἀρούρης
αὐχμούς τ' ἐξελάσει, σταχύων γλάγος ἐκ πίνοντας.
ἀτηρήν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμνοις
ἀγρῷ πῆμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει.
φυλλάς τε, κάμπας τε καὶ ἐθρίην ἐρυσίβην.
ἥ τε κατ' οὐρανόθεν πεπαμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρὴν
ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται
ἔκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
ῥαίσει, καὶ κρονίδαο παραΐσσουσι κεραυνοί.
παιδὸς ἑοῦ κλέος οὗτοι ἐτέσιον ἀζομένοιο.
κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνερχομένοις περάτηθεν
κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν ἀργειφόντης.
τῶν δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
μέμνεο. πανκεδανοῦ ἕνεκ' ἀσπίδος ὥς περ ἔειπον

ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ πολυχανδέα πῖνε μετ' ἀκρήτοιο βρομίοιο
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην
πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ'
ἰδέσθαι
ἐν γάρ οἱ δήεις ὁρόων ὑάλωπιν ἴασπιν
σάρδιά θ' αἱματόεντα, καὶ αἰγλήεντα σμάραγδον.
ἐν δ' οἱ μιλτοπάρηος, ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
δήεις. καὶ χροιὴν ἐαρωτρεφέος μήλοιο.
ἀλλ' οὗτος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὕροις
εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος,
τῷ καί μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
ἥνδανεν ἡ μηθέοισι κατάστικτος σπιλάδεσσι
πυρσαῖσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε
τόν δ' εἰσκορπίην ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
ἔλθοι ἀερτάζων περὶ ἕλκεϊ κέκλεο λυγρῷ
ἤ μιν ἐπιπάσσειν. ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῖαι
ἱμερτόντε γυναιξὶ δυνήσεται ἀνέρα θεῖναι
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτοὺς, καὶ πάντα κομίζων
ἅσσα κεν αἰτήσειας ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν.
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χείρεσσι κατάσχοι
δίζεαθ' οὔτοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσοιτο
ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὕνεκεν αὐτῷ.
ῥῆξε λίνον κλωθὼ, τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΑΤΟΥ.

ἠδὲ πυριφλεγεθέων ἑτερήμερος ἄνδρα
δαμάζων
ἢ κρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παρ' ἄδην θέρεσι

ἠὲ τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλὰ ἐν ὄπη πελάσησι μενούσης
τὸν σύ γ᾽ἰήσασθαι δι᾽ἀμύμονος αὐτίκ᾽ἀχάτου
οὔτις γὰρ προτέρων πολὺ φέρτερος, αἶψα δὲ σοῦ μα
ἐξερέω. τό περ ὦκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν κρεάεσι βαλὼν μέσῳ ἑψομένοισι
τυτθὸν ἀναχέεσθαι, τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ.

ὐ μέν τοι καὶ τόν δε γε ἐργετὰ φημὶ
δεύασθαι
ἀλλ᾽ ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
οὐρανόθεν γεγαῶτα, σὺ δ᾽ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσι
αὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι κρόνοιο
δηωθεὶς ἔλυξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
αἰθέρος ἐκ δίνης πεσέειν οὔδασδε μενοινῶν
ὄφρα κε πάντ᾽ἀΐδηλα πολύτροιχον ἀμφιπετάσαιτο
νῶτον ἑὸν τεύξει, μὴν δ᾽οὐρανοῦ ἀστερόεντος
θυμὸν ἀνιήσας κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει
δὴ τότ᾽ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο,
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ᾽ἀθανάτοιο κιούσας·
σώματος ὄλλυσθαι μενέμεν δ᾽ἐριβώλακι μοῖραι
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἷμα κέλοντο
μενέμεν ὅσω αὖον δὲ περίγληνοι θέσαν ἵπποι
ἠελίου, καί κεν τις ἐπιψαύων ἐρίσαι
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσὶν, ἔχει δέ μιν αἷμα πεπηγὸς
ἐν γὰρ δὴ χρὼς αὐτὸς ἐτήτυμος αἵματός ἐστιν
ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀφρενὲς αἷμα

γίνεται, αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἔτ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται, ἀκήρατα δ' ὥς ἐπέοικε
φάρμακ' ἔχοι, νημερτὲς ἀπόρροιάν κεν ἀοιδοὶ
οὐρανίην, καλέουσιν τοὺς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι
οὐ γὰρ ὅγ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀϊζὺν
ἔρχεσθαι προτὶ ὦσε παλαιοτέρην τ' ἀπερύκει
μιγνύμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος, κράσας τε
ἐχῶρι σφετέρῳ γλυκερῷ μέλιτι δὲ διάνας
ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον, ἀχαλάα γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς ὁράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων στροβιλοβλεφάρου βασιλῆος
καὶ γλήναισι τεῇσιν ὁμιλήσας κυλίκεσιν
ἀνδρός τ' αἰδοίων ἄκος ἔσεται, ὅς κε πίησι
καί μιν ἐγὼν αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον
ἔντεσι δηρινθῆναι ἀμύμονος ἀμφ' ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ νίκης ἐπ' ἀρηγόνα χερσὶ κομίζειν.
καί κεν ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος ἀθηναίη περσέπτολις ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι
τοὔνεκα θεσπέσιόν μοι ἀθέριξεν ὄνειαρ
ἀλάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ, ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ κνιάδεσι κέλευε
καὶ μὲν, ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα δόλωνα
αὐτοκασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον ἕκτορι θεῖναι
πρόφρων ὤπασα λᾶαν ὀλύμπιον αἰτήσαντι
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαπίνης ἡρώων προπάροιθεν ἁπάντων.
ἕκτορι, πατρί τ' ἐμῷ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος
τοῖο. δ' [illegible] μ' ἐκεῖνος ἀμοιβαδὸν ἀρέσασθαι
ἱέμενος, λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς

ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὅν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
σήματ' ἐμεῖο παρόντος ἀσσυρῶν ἀσσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισε
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα
εἰ δ' ἄγε δέχνυσο μῦθον ἐγὼ δ' ἐδάην τά κε λέξω.
πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν
οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοι[ς]
ἥλιον εὐρύοπα κληΐζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πιείραν πάντων τροφὸν ὑδατόεσσαν
δεύτερον αὖτ' αἴθωνος ὑπὲρ λίθον ἡφαίστοιο
σπένδειν, ἡ δείη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμῇ τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
ἐρχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν ὁρόωνται ἐφερπύζοντες ἀϋτμὴν
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἀμφήκες ἕκαστος
ἄορ, ἀναρπάξειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύεσκε·
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας
τρεῖς μὲν ἐπικικλήσκειν πανδερκέος ἠελίοιο
τρεῖς δ' ἑτέρας γαίης ἐριβόλ[ακος] λαοβοτείρης
τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος ἀψαύστοιο.
τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένος αἱματόεσσας
δεξάσθω, καὶ δάπεδον ἐλάινον ἀρυστώνης
ἠδὲ μέθυ βρομίοιο καὶ λεαι χόρου καταχεύειν
ἐν δ' ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς
ἐν δέ σφι καὶ δριμὺ ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μῖξαι χρυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον
ἐν δὲ καὶ ὅσσά περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
ἵμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισι

ΟΡΦΕΥΣ

ὄφρ' ἦδ' ἐπὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμναται ἐόντα
τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρητον ἑκάστου
οὔνομα· τέρπονται γὰρ ἐπήν κέ τις ἐν τελετῇσι
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων
ἄρξασθαι δὲ μέγαιραν ἀπὸ προθύρου παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος κηρομήχανον, ἣν δ' ἄρα τούς γε
πυρ̃ μαοσιπετὲς ἔνδον ἄγει ἱρὰς ἐπὶ μοίρας
ὁππότ' ἔσω μεμένηκεν ἐπὶ κρεάτεσσιν ἵκωνται
δαίνυσθαι τότ' ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ τρίποδος, τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα, καὶ μέθυ ἡδὺ
καὶ λίπατ', ἐρατὸν αὖτε μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ.
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, μὴ δὲ κορέσσης
σφωϊτέροις πέπλοις ἐλέειν οἶκονδε κιόντας
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεί κ' ἀπονόσφι βάπησθε
ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀτραπὸν ὄμματε φέροντες
ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον, μὴ δὲ προτιμυθήσασθαι
εἰ καί τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔς τ' ἂν ἵκεσθαι
ἐς δόμον. ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας ὅσα τ' ἄνεται ὅσσατε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν ἐπίσταμαι. ὅσσατε θῆρες
ὠμησταί τε βάστεζοι ἐνὶ φρίσιν ὠρύονται.

ΝΕΥΡΙΤΙΣ.

Ἔνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ βακχίδα νεβρίταο
δῶρα λίθον βρομίῳ κεχαρισμένα, τόν περ ἔχοντες
ἄνθρωποι θύοιτε, καὶ δράκων ἀΐουσιν
οὐρανίδαι· γυμνῷ δὲ ῥάχιν ποδὶ πανκελαινοῖο

ἐκκεντηθεὶς θλίψας ἔφιος διὰ σαρκὸς ἀκάνθῃ
δηώσοι, σφετέρας ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ
ναυρίτις, ἔρδει δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα
ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
καρτερὰ φάρμακα σεῖο βροχαοὶ θέσκελα πέτρη
τῆς ὄνομα χροιῇ τε πέλει χλοροῖο πράσοιο.

ΧΑΒΑΖΙΟΣ.

Ἔνθεν καὶ σέο δῖε χαλάζιε πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καί σεῦ μένος οὖρον ἄριστον
ἄμφω γὰρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν
καί μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις
λητοίδη, σέο μέχρις ἐμοῦ ποιάντιος ἥρως
ἐσσύμενος τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν
αὐτοκασιγνήτην κεχολωμένος ἀργυρότοξος
κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἅπαντα
θεσπέζειν ψεύσεσι ἐπήτυμα πατρὸς φρονεῦσαν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
ἡμετέροις ἥρως ἑκατηβόλε πείθεο μύθοις
ὣς ἄρ ἔφη πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀρέσου θεράποντι φέρων χάριν [illegible]καλῆος
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν [illegible]
ψυχεῖαν μάλα [illegible] ἐπρήϋναν.

ΤΕΛΟΣ.

VENETIIS IN AEDIBUS ALDI ET ANDREAE SOCERI
MENSE NOVEMBRI
M.D.XVII.

a b c d e f g h i k Omnes quaterniones.

AL
DVS

